

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske proglašen je Carinski zakon, koji je donio Zastupnički dom Hrvatskog državnog sabora na sjednici 30. lipnja 1999. godine.

CARINSKI ZAKON^{*}

I. UVODNE ODREDBE

1. PODRUČJE PRIMJENE I TEMELJNA POJMOVNA ODREĐENJA

Članak 1. *(sadržaj zakona)*

(1) Ovim Zakonom i propisima donesenim na temelju njega uređuju se prava i obveze osoba te ovlasti Carinske uprave Republike Hrvatske u svezi s robom u putničkom i robnom prometu između carinskoga područja Republike Hrvatske i stranih carinskih područja.

Članak 2. *(primjena zakona)*

(1) Ovaj Zakon i propisi doneseni na temelju njega se primjenjuju na cijelome carinskom području Republike Hrvatske.

(2) Ovaj se Zakon primjenjuje na postrojenja i uređaje u epikontinentalnome pojasu Republike Hrvatske sukladno posebnim propisima iz područja pomorstva.

Članak 3. *(carinsko područje)*

(1) Carinsko područje Republike Hrvatske obuhvaća teritorij Republike Hrvatske, a ograničeno je carinskom crtom koja je istovjetna s graničnom crtom Republike Hrvatske.

Članak 4. *(definicije)*

(1) U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

1) **Osoba** je:

- fizička osoba,
- pravna osoba,
- udruga osoba, koja nema status pravne osobe, ali joj je prema važećim propisima dopušteno poduzimanje određenih pravnih radnji.

2) **Osobe s prebivalištem – sjedištem u carinskom području** su:

- fizičke osobe koje u carinskom području imaju prebivalište ili uobičajeno boravište,

– pravne osobe ili udruge osoba bez pravne osobnosti koje u carinskom području imaju registrirano sjedište, glavnu upravu ili stalnu podružnicu.

* Pročišćen tekst, NN 78/99, 94/99, 117/99, 73/00, 92/01., 47/03. i 140/05

3) **Carinska uprava** je upravna organizacija u sastavu Ministarstva financija pri čijim se ustrojstvenim jedinicama – Središnjem uredu i carinarnicama mogu obavljati svi ili neki poslovi predviđeni carinskim propisima.

4) **Središnji ured** je ustrojstvena jedinica Carinske uprave koja je odgovorna za primjenu carinskih propisa.

5) **Carinarnica** je ustrojstvena jedinica Carinske uprave u kojoj se obavljaju svi ili neki poslovi predviđeni carinskim propisima.

6) **Carinska ispostava** je ustrojstvena jedinica carinarnice u kojoj se obavljaju svi ili neki poslovi iz djelokruga carinarnice.

7) **Ulazna carinska ispostava** je carinska ispostava koju određuje Carinska uprava u skladu s carinskim propisima, kojoj mora biti bez odgađanja podnesena roba koja se unosi na carinsko područje Republike Hrvatske, i na kojoj se obavljaju odgovarajuće ulazne provjere koje se temelje na analizi rizika.

8) **Uvozna carinska ispostava** je carinska ispostava koju određuje Carinska uprava u skladu s carinskim propisima, pri kojoj se moraju obaviti formalnosti, uključujući odgovarajuće provjere koje se temelje na analizi rizika, za odobravanje carinski dopuštenog postupanja ili uporabe za robu koja je unesena na carinsko područje Republike Hrvatske.

9) **Izvozna carinska ispostava** je carinska ispostava koju određuje Carinska uprava u skladu s carinskim propisima, pri kojoj se moraju obaviti formalnosti, uključujući odgovarajuće provjere koje se temelje na analizi rizika, za odobravanje carinski dopuštenog postupanja ili uporabe za robu koja napušta carinsko područje Republike Hrvatske.

10) **Izlazna carinska ispostava** je carinska ispostava koju određuje Carinska uprava u skladu s carinskim propisima, kojoj se mora podnijeti roba prije nego napusti carinsko područje Republike Hrvatske i pri kojoj se obavljaju carinske provjere glede ispunjavanja izvoznih formalnosti i odgovarajuće provjere koje se temelje na analizi rizika.

11) **Odluka** je svaka službena radnja Carinske uprave koja se odnosi na carinske propise kojom se odlučuje o pojedinom slučaju te koja ima pravne učinke na jednu ili više određenih ili odredivih osoba. Ovaj izraz, među ostalim, obuhvaća odobrenja iz članka 5.a i članka 99. ovoga Zakona te obvezujuća mišljenja u smislu članka 12. ovoga Zakona.

12) **Carinski status** je određenje robe u smislu carinskih propisa kao domaće ili strane robe.

13) **Domaća roba** je roba koja je:

– sukladno uvjetima iz članka 24. ovoga Zakona, u cijelosti dobivena ili proizvedena u carinskom području Republike Hrvatske, te koja ne sadrži robu uvezenu iz drugih zemalja,

– uvezena iz drugih zemalja, a koja je bila puštena u slobodni promet,

– dobivena ili proizvedena u carinskome području Republike Hrvatske bez obzira na to je li dobivena ili proizvedena samo iz robe navedene u drugoj podtočki ili iz robe navedene u prvoj i drugoj podtočki ove točke.

14) **Strana roba** je roba koja nije obuhvaćena točkom 13. ovoga članka ili roba koja je izgubila status domaće robe. Roba gubi status domaće robe kad stvarno napusti carinsko područje Republike Hrvatske, osim u slučajevima iz članka 109. ovoga Zakona.

15) **Dug** su sva davanja koja je Carinska uprava prema carinskim i drugim propisima obvezna naplaćivati na robu koja se uvozi ili izvozi.

16) **Carinski dug** je obveza određene osobe da za određenu robu plati propisima utvrđenu svotu uvozne carine (uvozni carinski dug) ili izvozne carine (izvozni carinski dug).

17) **Uvozne carine** su:

- carina i druga davanja koja se plaćaju pri uvozu robe, a imaju isti učinak kao i sama carina,
- uvozna davanja uvedena u okviru poljoprivredne politike ili posebnih mjera koje se primjenjuju na određenu robu dobivenu preradom poljoprivrednih proizvoda.

18) **Izvozne carine** su:

- carina i druga davanja koja se plaćaju pri izvozu robe, a imaju isti učinak kao i sama carina,
- izvozna davanja uvedena u okviru poljoprivredne politike ili posebnih mjera koje se primjenjuju na određenu robu dobivenu preradom poljoprivrednih proizvoda.

19) **Dužnik** je osoba koja je obvezana za plaćanje duga.

20) **Carinski nadzor** su mjere koje poduzima Carinska uprava da bi se osigurala provedba carinskih i drugih propisa koji se primjenjuju na robu koja je predmet carinskog nadzora.

21) **Carinske provjere** su posebne radnje koje Carinska uprava poduzima radi osiguranja pravilne primjene carinskih propisa, a po potrebi i drugih propisa koji se odnose na unos, iznos, provoz, prijenos i stvarnu uporabu robe koja se nalazi na carinskom području Republike Hrvatske, kao i robe koja se kreće između carinskog područja Republike Hrvatske i trećih država, te na prisutnost robe koja nema status domaće robe. Takve radnje uključuju pregled robe, provjere podataka u deklaraciji te provjere postojanja i vjerodostojnosti isprava podnesenih u elektroničkom ili pisanom obliku, pregled poslovnih knjiga i drugih isprava o poslovanju, pregled prijevoznih sredstava, pregled prtljage i ostalih stvari koje putnici nose sa sobom ili na sebi, te obavljanje pretraga i drugih potrebnih radnji.

22) **Carinski dopušteno postupanje ili uporaba robe** je:

- stavljanje robe u carinski postupak,
- unos robe u slobodnu zonu ili slobodno skladište,
- ponovni izvoz robe iz carinskoga područja Republike Hrvatske,
- uništenje robe,
- ustupanje robe u korist države.

23) **Carinski postupak** je:

- puštanje robe u slobodni promet,
- provoz,
- carinsko skladištenje,
- unutarnja proizvodnja,
- preradba pod carinskim nadzorom,
- privremeni uvoz,
- vanjska proizvodnja,
- izvoz.

24) **Carinska deklaracija** je radnja kojom osoba u propisanom obliku i na propisan način zahtijeva stavljanje robe u neki od carinskih postupaka.

25) **Deklarant** je osoba koja podnosi carinsku deklaraciju u svoje ime ili osoba u čije je ime carinska deklaracija podnesena.

26) **Podnošenje robe** je obavještanje Carinske uprave, koje se obavlja na propisan način, o prispjeću robe u carinsku ispostavu ili na bilo koje drugo mjesto koje je odredila ili odobrila Carinska uprava.

27) **Puštanje robe** je radnja kojom Carinska uprava stavlja robu na raspolaganje uz uvjete i u svrhe određene carinskim postupkom u koji je roba stavljena.

28) **Korisnik postupka** je osoba za čiji je račun podnesena carinska deklaracija ili osoba na koju su prenesena prava i obveze navedene osobe u vezi s carinskim postupkom.

29) **Korisnik odobrenja** je osoba kojoj je u skladu s carinskim propisima izdano odgovarajuće odobrenje.

30) **Rizik** je vjerojatnost događaja koji bi mogao nastati u vezi s unosom, iznosom, provozom, prijenosom i posebnom uporabom robe koja se nalazi na carinskom području Republike Hrvatske, koja se kreće između carinskog područja Republike Hrvatske i trećih država, kao i u vezi prisutnosti robe koja nema status domaće robe, koji:

– sprječava pravilnu provedbu mjera u Republici Hrvatskoj, ili

– ugrožava financijske interese Republike Hrvatske, ili

– predstavlja prijetnju sigurnosti Republike Hrvatske, javnom moralu, zaštiti zdravlja i života ljudi, životinja ili bilja, zaštiti nacionalnoga blaga povijesne, umjetničke ili arheološke vrijednosti ili zaštiti intelektualnog vlasništva, okoline, potrošača i drugog.

31) **Upravljanje rizikom** je sustavna identifikacija rizika i provedba svih mjera nužnih za ograničavanje izloženosti riziku. To obuhvaća radnje kao što su prikupljanje podataka i informacija, analiziranje i procjenjivanje rizika, propisivanje i poduzimanje mjera i redovito provjeravanje i pregled postupaka i njihovih rezultata, što se temelji na izvorima i strategijama carinske službe i drugih službi u Republici Hrvatskoj, te na međunarodnim izvorima i strategijama.

32) **Zajednica** je Europska zajednica.

33) **Države članice** su države članice Europske zajednice.

2. OPĆE ODREDBE KOJE SE ODNOSI NA PRAVA I OBVEZE OSOBA S OBZIROM NA CARINSKO PRAVO

a) Zastupanje

Članak 5. (zastupanje)

(1) Osoba o čijim se pravima i obvezama rješava može odrediti opunomoćenika za poduzimanje svih ili nekih radnji u postupku koji vodi Carinska uprava.

(2) Zastupanje može biti:

- izravno, ako opunomoćenik djeluje u ime i za račun druge osobe, te
- neizravno, ako opunomoćenik djeluje u svoje ime, a za račun druge osobe.

(3) Opunomoćenik mora imati sjedište, odnosno prebivalište u Republici Hrvatskoj, osim u slučajevima propisanim člankom 76. stavkom 4. ovoga Zakona.

(4) Opunomoćenik se mora očitovati za koju zastupanu osobu nastupa, je li zastupanje izravno ili neizravno, a na zahtjev carinarnice mora podnijeti i vjerodostojnu ispravu s ovlaštenjem za zastupanje.

(5) Za osobe koje se ne očituju da djeluju u ime i za račun druge osobe ili se očituju da djeluju u ime i za račun druge osobe, a ne mogu o tome podnijeti vjerodostojnu ispravu, smatrat će se da nastupaju u svoje ime i za svoj račun.

(6) Iznimno, carinsku deklaraciju u svojstvu opunomoćenika može podnijeti samo osoba koja sukladno posebnim propisima ispunjava uvjete za obavljanje poslova zastupanja u carinskom postupku.

(7) Kada osoba djeluje u ime ili za račun druge osobe ili kao carinski zastupnik na stalnoj i poslovnoj osnovi, Središnji ured Carinske uprave će je ovlastiti i odobriti joj status »ovlaštenoga gospodarskog subjekta« prema članku 5.a. ovoga Zakona.

Članak 5a.

(odobravanje statusa ovlaštenog gospodarskog subjekta)

(1) Središnji ured Carinske uprave će, u suradnji s drugim mjerodavnim tijelima, prema kriterijima predviđenim u stavku 3. ovoga članka, odobriti status »ovlaštenoga gospodarskog subjekta« svakom gospodarskom subjektu koji ima sjedište na carinskom području Republike Hrvatske.

(2) »Ovlašteni gospodarski subjekt« može koristiti olakšice pri provedbi sigurnosno-relevantnih provjera i/ili pojednostavljenja predviđena carinskim propisima.

(3) Kriteriji za odobravanje statusa »ovlaštenoga gospodarskog subjekta« uključuju:

- primjereno pridržavanje carinskih propisa u prethodnom razdoblju,
- zadovoljavajući sustav vođenja poslovnih i, po potrebi, transportnih evidencija, koji omogućava odgovarajuće carinske provjere,
- ispunjavanje uvjeta za obavljanje poslova zastupanja u carinskom postupku, sukladno posebnim propisima,
- dokaz o financijskoj sposobnosti,
- po potrebi, odgovarajuće zaštitne i sigurnosne mjere.

(4) Vlada Republike Hrvatske propisat će:

- uvjete za odobravanje statusa »ovlaštenoga gospodarskog subjekta«,
- uvjete za davanje odobrenja za uporabu pojednostavljenja,
- vrstu i opseg olakšica koja se mogu odobriti s obzirom na sigurnosno-relevantne provjere, uzimajući u obzir propise za upravljanje rizikom, te
- uvjete i postupak prema kojima se status »ovlaštenoga gospodarskog subjekta« može ukinuti.

(5) »Ovlašteni gospodarski subjekt« dužan je obavijestiti Carinsku upravu o svim statusnim i drugim promjenama koje bi mogle utjecati na izdano odobrenje.

b) Posebnosti glede primjene propisa o općem upravnom postupku

Članak 6.

(supsidijarna primjena propisa)

(1) Propisi o općem upravnom postupku primjenjuju se i u postupcima koje vodi Carinska uprava, ako ovim Zakonom i propisima koji uređuju opći porezni postupak nije drugačije određeno.

Članak 7.
(donošenje rješenja)

(1) Osoba koja od Carinske uprave zahtijeva donošenje rješenja mora navesti sve činjenice i okolnosti te podastrijeti isprave i druge dokaze potrebne za donošenje rješenja.

(2) Rješenje će se donijeti i dostaviti bez odgode, a najkasnije u rokovima propisanim Zakonom o općem upravnom postupku.

Članak 8.
(žalba na rješenje)

(1) Protiv rješenja Carinske uprave donijetoga u prvome stupnju osoba na koju se rješenje odnosi ima pravo žalbe u roku 15 dana.

(2) Žalba ne odgađa ovrhu rješenja iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Iznimno, ovrha rješenja može se u cijelosti ili djelomice odgoditi, ako Carinska uprava:

a) opravdano dvoji da rješenje protiv kojega je podnijeta žalba ili drugo pravno sredstvo nije u skladu s važećim propisima, ili

b) ocijeni da bi se ovrhom takvoga rješenja osobi na koju se rješenje odnosi mogla nanijeti nepopravljiva šteta.

(4) Odnosi li se rješenje iz stavka 3. ovoga članka na obračun uvozne ili izvozne carine, odgoda ovrhe može se uvjetovati podnošenjem odgovarajućega jamstva za namirenje osporene svote uvozne ili izvozne carine. Davanje jamstva neće se zahtijevati, ako bi davanjem jamstva carinski dužnik bio doveden u ozbiljne poteškoće gospodarske ili socijalne naravi.

c) Posebni slučajevi poništenja, ukidanja i izmjene rješenja prema ovom Zakonu

Članak 9.
(ponišćavanje rješenja)

(1) Rješenje Carinske uprave kojim je u cijelosti ili djelomično usvojen zahtjev osobe na koju se rješenje odnosi, Carinska uprava može po službenoj dužnosti poništiti u roku iz članka 17. ovoga Zakona ako je doneseno na temelju neistinitih ili nepotpunih navoda, i to:

a) ako je podnositelj zahtjeva za neistinitost ili nepotpunost navoda znao ili je prema okolnostima slučaja morao znati, te

b) ako se na temelju istinitih i potpunih navoda rješenje nije ni moglo donijeti.

(2) Rješenje iz stavka 1. ovoga članka dostavlja se bez odlaganja osobi na koju se odnosi.

(3) Poništenje ima pravni učinak od dana donošenja poništenog rješenja.

Članak 10.
(ukidanje rješenja)

(1) Rješenje Carinske uprave kojim je u cijelosti ili djelomično usvojen zahtjev osobe na koju se rješenje odnosi, Carinska uprava može na zahtjev te osobe ili po službenoj dužnosti ukinuti ili izmijeniti u roku iz članka 17. ovoga Zakona ako koji od uvjeta propisanih za njegovo donošenje nije bio ispunjen ili ako ga ta osoba više ne ispunjava, a ne radi se o slučajevima iz članka 9. ovoga Zakona.

(2) Rješenje povoljno za osobu na koju se rješenje odnosi može se ukinuti, ako osoba ne ispunjava obveze koje su joj bile određene tim rješenjem.

(3) Rješenje iz stavka 1. i 2. ovoga članka dostavlja se bez odlaganja osobi na koju se odnosi.

(4) Rješenje o ukidanju ili izmjeni ima pravni učinak od dana dostave osobi na koju se odnosi. Iznimno, ako to zahtijevaju opravdani interesi osobe na koje se rješenje odnosi, carinarnica može za primjereno razdoblje odgoditi pravni učinak rješenja o ukidanju ili izmjeni prvotnog rješenja.

d) Obavijesti o primjeni carinskih propisa

Članak 11.

(pravo na obavijest o primjeni propisa)

(1) Svaka zainteresirana osoba može od Carinske uprave zatražiti izdavanje obavijesti o primjeni carinskih propisa.

(2) Takav se zahtjev može odbiti ako se ne odnosi na stvarno namjeravani izvoz i uvoz.

(3) Obavijesti iz stavka 1. ovoga članka Carinska uprava daje bez naknade. Naknada se može zahtijevati za posebne troškove koji nastanu zbog provedbe potrebnih analiza i drugih ispitivanja ili vještačenja o robi na koju se zahtjev za davanje obavijesti odnosi te za troškove povrata robe podnositelju zahtjeva.

Članak 12.

(obvezujuće mišljenje o razvrstavanju robe i podrijetlu robe)

(1) Na osnovi pisanog zahtjeva zainteresirane osobe Carinska uprava daje:

a) obvezujuće mišljenje o razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife, te

b) obvezujuće mišljenje o podrijetlu robe.

(2) Obvezujuće mišljenje ima snagu rješenja donesenog u upravnome postupku.

(3) Obvezujuća mišljenja o razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife i podrijetlu robe obvezuju Carinsku upravu prema osobi kojoj je dano mišljenje samo glede tarifnog raspoređivanja robe u Carinsku tarifu, odnosno glede podrijetla robe.

(4) Obvezujuće mišljenje o razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife obvezuje Carinsku upravu prema osobi kojoj je dano mišljenje za robu za koju se carinski postupak provodi nakon datuma izdavanja mišljenja.

(5) Obvezujuće mišljenje o podrijetlu robe obvezuje Carinsku upravu prema osobi kojoj je dano mišljenje za onu robu za koju je postupak utvrđivanja podrijetla robe propisan ovim Zakonom proveden nakon datuma izdavanja mišljenja.

(6) Osoba kojoj je dano mišljenje mora dokazati:

a) u slučaju obvezujućeg mišljenja o razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife da roba koju deklarira u svim elementima odgovara robi koja je opisana u mišljenju,

b) u slučaju obvezujućeg mišljenja o podrijetlu robe da roba i okolnosti na osnovi kojih se određuje podrijetlo robe u svim elementima odgovara robi i okolnostima koje su opisane u mišljenju.

(7) Obvezujuće će se mišljenje poništiti sukladno članku 9. ovoga Zakona ako se zasniva na neistinitim ili nepotpunim navodima podnositelja zahtjeva.

(8) Obvezujuće mišljenje važi šest godina u slučaju mišljenja o razvrstavanju robe, odnosno tri godine u slučaju mišljenja o podrijetlu robe, od dana donošenja, osim:

a) u slučaju razvrstavanja robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife:

1. ako zbog izmjene propisa mišljenje nije više u skladu s propisom,

2. ako mišljenje više nije u skladu s tumačenjima Carinske tarife donesenim na osnovi propisa o carinskoj tarifi:

– na nacionalnoj razini, zbog presude Upravnog suda Republike Hrvatske,

– na razini Europske unije, zbog izmjena Objašnjenja kombiniranog nazivlja,

– na međunarodnoj razini, zbog mišljenja o razvrstavanju robe ili izmjena Objašnjenja Harmoniziranog sustava nazivlja i bročanog označavanja robe, usvojenog od strane Svjetske carinske organizacije osnovane 1952. godine pod nazivom »Vijeće za carinsku suradnju,

3. ako mišljenje nije više u skladu s napatkom ministra financija glede razvrstavanja robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife donesenim na osnovi propisa o carinskoj tarifi, te

4. ako je mišljenje ukinuto ili izmijenjeno sukladno članku 10. ovoga Zakona, pri čemu osoba kojoj je dano mišljenje mora biti obaviještena o ukidanju ili izmjeni.

b) u slučaju određivanja podrijetla robe:

1. ako zbog izmjene propisa ili sklapanja međunarodnog sporazuma mišljenje nije više u skladu s propisima,

2. ako mišljenje više nije u skladu s tumačenjima pravila o podrijetlu robe:

– na nacionalnoj razini, zbog presude Upravnog suda Republike Hrvatske,

– na međunarodnoj razini, sa Sporazumom o pravilima podrijetla Svjetske trgovačke organizacije (WTO) ili s mišljenjem donesenim radi tumačenja Objašnjenja navedenog Sporazuma,

3. ako mišljenje nije više u skladu s tumačenjima tijela ovlaštenoga propisom donesenim na osnovi članka 27. ovoga Zakona za davanje tumačenja o podrijetlu robe, te

4. ako je mišljenje ukinuto ili izmijenjeno sukladno članku 10. ovoga Zakona, pri čemu osoba kojoj je dano mišljenje mora biti obaviještena o ukidanju ili izmjeni.

(9) U slučajevima iz stavka 8. točke a) podtočaka 1. i 2. te točke b) podtočaka 1. i 2. ovoga članka obvezujuće mišljenje prestaje važiti danom stupanja na snagu, odnosno danom početka primjene odnosnoga propisa, međunarodnog sporazuma ili tumačenja.

(10) Osoba kojoj je dano obvezujuće mišljenje koje prestaje vrijediti na temelju stavka 8. točke a) podtočke 2. do 4. ili točke b) podtočke 2. do 4. ovoga članka može se koristiti tim mišljenjem još **šest mjeseci** od dana službene objave ili obavijesti, ako je prije prestanka njegove važnosti na temelju tog mišljenja sklopila obvezujući kupoprodajni ugovor za predmetnu robu. Međutim, kada je riječ o proizvodima za koje se prilikom obavljanja carinskih formalnosti podnosi potvrda za uvoz ili izvoz, razdoblje od šest mjeseci zamjenjuje se razdobljem valjanosti potvrde. U slučaju predviđenom u stavku 8. točki a) podtočki 1) i točki b) podtočki 1) ovoga članka, propisom ili sporazumom može se odrediti razdoblje u kojem se može koristiti obvezujuće mišljenje sukladno ovom stavku.

(11) Obvezujuće mišljenje o razvrstavanju robe u kombinirano nazivlje Carinske tarife, odnosno o podrijetlu robe može se koristiti, prema uvjetima utvrđenim u stavku 10. ovoga članka, isključivo radi:

– određivanja uvoznih ili izvoznih carina,

- određivanja iznosa povrata izvoznih carina i drugih iznosa koji se daju za uvoz ili izvoz povezanih s provođenjem poljoprivredne politike,
- korištenja potvrda za uvoz ili izvoz koje se podnose prilikom obavljanja formalnosti radi prihvaćanja carinske deklaracije za određenu robu, pod uvjetom da su te potvrde bile izdane na temelju tih mišljenja.

Članak 13.

(propisivanje uvjeta za izdavanje obavijesti i obvezujućih mišljenja)

- (1) Vlada Republike Hrvatske propisuje uvjete za izdavanje obavijesti i obvezujućih mišljenja.

e) Ostale odredbe

Članak 14.

(opseg ovlasti, selektivnost i izvanredne situacije)

(1) Carinska uprava može u skladu s propisima poduzimati i provoditi sve mjere carinskog nadzora i provjere koje smatra potrebnim radi primjene carinskih i drugih propisa.

(2) Carinska uprava, u provedbi mjera carinskog nadzora i provjere putničkog i robnog prometa na graničnom prijelazu i unutrašnjosti carinskog područja, može postupati selektivno na temelju svih dostupnih podataka i kriterija koji proizlaze iz sustava analize rizika.

(3) U slučaju izvanrednih situacija, zbog zastoja prometa preko graničnih prijelaza ili zastoja u obavljanju carinskog postupka u unutrašnjosti carinskog područja, ministar financija može privremeno odrediti pojednostavnjenja u provedbi mjera carinskog nadzora i provjere.

- (4) Vlada Republike Hrvatske propisuje kriterije i postupak za provedbu stavaka 2. i 3. ovoga članka.

Članak 15.

(obveza podnošenja isprava)

(1) Osobe koje izravno ili neizravno sudjeluju u tijekovima robnoga prometa obvezne su na zahtjev Carinske uprave staviti na raspolaganje sve potrebne isprave i podatke te pružiti svaku drugu pomoć potrebnu za primjenu carinskih i drugih propisa koji se primjenjuju u carinskom postupku.

Članak 16.

(tajnost podataka)

(1) Podaci koji su po svojoj naravi povjerljivi ili su pribavljeni na takav način smatraju se službenom tajnom i ne smiju se od strane Carinske uprave dalje prenositi bez izričite suglasnosti osoba ili ovlaštenih tijela koji su ih dali.

(2) Prenosjenje povjerljivih podataka dopušteno je u slučajevima kada je Carinska uprava dužna ili ovlaštena to učiniti sukladno posebnim propisima.

Članak 17.

(čuvanje isprava)

(1) U svrhu provedbe carinskog nadzora i provjere sudionici robnoga prometa koji raspolažu ispravama ili podacima iz članka 15. ovoga Zakona obvezni su ih čuvati u roku utvrđenu propisima, ali ne kraće od tri kalendarske godine, neovisno o načinu njihove pohrane. Taj rok počinje teći:

a) u slučaju robe koja je puštena u slobodni promet, osim slučajeva iz točke b) ovoga članka, ili za koju je podnesena izvozna carinska deklaracija, posljednjeg dana kalendarske godine u kojoj je prihvaćena carinska deklaracija za puštanje robe u slobodni promet ili izvozna carinska deklaracija,

b) u slučaju robe koja je na osnovi njezine uporabe u posebne svrhe puštena u slobodni promet uz povoljniju carinu, posljednjeg dana kalendarske godine u kojoj je okončan carinski nadzor nad tom robom,

c) u slučaju robe koja je puštena u koji drugi carinski postupak, posljednjeg dana kalendarske godine u kojoj je okončan taj carinski postupak za odnosnu robu,

d) u slučaju robe koja je bila smještena u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu, posljednjeg dana kalendarske godine u kojoj je korisniku slobodne zone ili slobodnog skladišta prestao taj status.

(2) Ako se pri carinskoj provjeri utvrdi da se knjigovodstveni zapis o carinskom dugu mora ispraviti, rok za čuvanje isprava i podataka iz stavka 1. ovoga članka produljuje se neovisno o članku 225. stavku 4. ovoga Zakona koliko je potrebno da bi se knjigovodstveni zapis mogao ispraviti i provjeriti.

Članak 18. *(rok)*

(1) Ako je carinskim propisima utvrđen rok ili datum, rok se može produljiti, a datum promijeniti samo ako je to tim propisima izričito predviđeno.

Članak 18a. *(provedbeni propisi za pojednostavnjenje)*

(1) Vlada Republike Hrvatske propisuje u kojim se slučajevima i pod kojim uvjetima može pojednostaviti primjena ovoga Zakona.

Članak 19. *(obveza drugih državnih tijela u svezi sa carinskom robom)*

(1) Tijela državne uprave i pravosudna tijela moraju najbližoj carinarnici prijaviti svu robu i prijevozna sredstva koju su privremeno zadržala ili konačno oduzela, ako se radi o stranoj robi nad kojom nije proveden carinski postupak prema odredbama ovoga Zakona.

(2) Konačno oduzeta strana roba iz stavka 1. ovoga članka može se prepustiti drugoj osobi samo ako je carinarnica odobrila neko od carinskih dopuštenih postupanja ili uporaba robe, odnosno ako je za tu robu podmiren carinski dug.

(3) Carinski dug iz stavka 2. ovoga članka podmiruje carinski dužnik ili se dug podmiruje iz cijene prodane robe.

II. OSNOVE ZA OBRAČUN UVOZNIH I IZVOZNIH DAVANJA I PRIMJENU DRUGIH MJERA PROPISANIH U TRGOVINI ROBOM

1. CARINSKA TARIFA I RAZVRSTAVANJE ROBE U CARINSKU TARIFU

Članak 20. *(plaćanje carine)*

(1) Na robu koja se uvozi u carinsko područje Republike Hrvatske plaća se carina prema Carinskoj tarifi i pravilima propisanim ovim Zakonom i Zakonom o carinskoj tarifi.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka, za netrgovačku robu koju putnik nosi sa sobom ili koju fizička osoba primi u pošiljci od druge fizičke osobe može se primijeniti jedinstvena carinska stopa u visini od 10% od

carinske vrijednosti robe. Vlada Republike Hrvatske propisat će vrijednost robe iz ovog stavka kao i vrste roba na koje se ne može primijeniti jedinstvena stopa.

(3) Iznimno, Vlada Republike Hrvatske može posebnim propisom odrediti carinu za izvoz određenih proizvoda.

Članak 21.
(plaćanje povlaštene carine)

(1) Na robu koja se uvozi iz zemalja s kojima Republika Hrvatska ima sklopljen ugovor o slobodnoj trgovini naplaćuje se carina kako je propisano tim ugovorom.

(2) Stavak 1. ovoga članka primjenjuje se na zahtjev deklaranta. Zahtjev za primjenu stavka 1. ovoga članka moguće je podnijeti i naknadno ako su ispunjeni uvjeti iz ugovora.

Članak 22.
(povoljnije tarifno postupanje – smanjena ili nulta stopa carine)

(1) Vlada Republike Hrvatske propisuje uvjete prema kojima će se odobriti povoljnije tarifno postupanje koje određena roba može imati zbog svoje vrste ili uporabe u posebne svrhe. Kada je potrebno odobrenje na odgovarajući se način primjenjuje članak 98. i 99. ovoga Zakona.

(2) »Povoljnije tarifno postupanje« u smislu stavka 1. ovoga članka znači smanjenu ili nultu stopu carine iz članka 4. točke 17. ovoga Zakona, pa i u okviru količinskih ograničenja.

2. PODRIJETLO ROBE

a) Nepovlašteno podrijetlo

Članak 23.
(nepovlašteno podrijetlo)

(1) Odredbe članka 24. do 27. ovoga Zakona određuju nepovlašteno podrijetlo robe u svrhu:

- a) primjene Carinske tarife s iznimkom mjera predviđenih člankom 21. ovoga Zakona,
- b) primjene drugih mjera utvrđenih odredbama posebnih propisa iz područja trgovine robama, te
- c) izdavanja potvrda o podrijetlu.

Članak 24.
(u cijelosti dobiveni proizvodi)

(1) Roba podrijetlom iz jedne zemlje ona je roba koja je u cijelosti dobivena ili proizvedena u toj zemlji.

(2) Izraz "roba u cijelosti dobivena u jednoj zemlji" obuhvaća:

- a) mineralne proizvode izvađene iz tla u toj zemlji,
- b) tamo ubrane ili požnjevene biljne proizvode,
- c) tamo okoćene i uzgojene žive životinje,

d) proizvode dobivene od živih, tamo uzgojenih životinja,

e) proizvode tamo dobivene lovom ili ribolovom,

f) proizvode morskog ribolova i druge proizvode izvađene iz mora izvan teritorijalnih voda plovilima koja su registrirana ili prijavljena u brodski upisnik i koja plove pod zastavom te zemlje,

g) proizvode izrađene na njezinim brodovima tvornicama isključivo od proizvoda iz točke (f) ovog stavka pod uvjetom da su takvi brodovi tvornice registrirani ili prijavljeni u toj zemlji i da plove pod zastavom te zemlje,

h) proizvode izvađene s morskog dna ili iz sloja zemlje ispod toga morskog dna izvan teritorijalnih voda te zemlje pod uvjetom da ona ima isključiva prava na iskorištavanje sloja zemlje ispod morskog dna,

i) otpad i ostatke proizvoda dobivenih iz proizvodnih djelatnosti ili upotrebljivanih predmeta ako su tamo prikupljeni i ako su pogodni samo za ponovno dobivanje sirovina, te

j) proizvode tamo proizvedene isključivo od proizvoda navedenih u točkama a) do i) ovoga članka ili od njih proizvedenih proizvoda na bilo kojoj razini proizvodnje.

(3) Za potrebe stavka 2. ovoga članka izraz "zemlja" obuhvaća i teritorijalne vode te zemlje.

Članak 25.

(dovoljno obradba ili preradba)

(1) Roba čija proizvodnja uključuje više od jedne zemlje smatrat će se podrijetlom iz zemlje u kojoj je prošla posljednju bitnu obradbu ili preradbu koja dovodi do novih proizvoda ili predstavlja bitnu fazu proizvodnje.

(2) Posljednjom bitnom obradom ili preradom iz stavka 1. ovoga članka ne smatra se:

a) pakiranje ili prepakiranje robe, bez obzira gdje je ambalaža proizvedena,

b) dijeljenje većih količina robe u manje količine ili spajanjem manjih količina u veće,

c) odjeljivanje, razvrstavanje, prosijavanje, ispiranje ili dijeljenje proizvoda rezanjem ili ustakljivanjem,

d) etiketiranje i označivanje robe,

e) postupanje nužno da bi se očuvala svojstva proizvoda prilikom prijevoza ili skladištenja, te

f) jednostavno sklapanje dijelova proizvoda u cjelovit proizvod.

Članak 26.

(nedostatna obradba ili preradba)

(1) Svaka obradba ili preradba robe za koju se utvrdi ili u svezi s kojom utvrđene činjenice potvrđuju pretpostavku da je njezin jedini cilj bio izbjeći primjenu odredbi koje se u Republici Hrvatskoj primjenjuju na robu iz određenih zemalja neće se ni u kojemu slučaju smatrati dostatnom da bi tako proizvedena roba stekla podrijetlo zemlje gdje je obradba ili preradba provedena u smislu članka 25. ovoga Zakona.

Članak 27.

(dodatna mjerila)

(1) Vlada Republike Hrvatske propisat će dodatna mjerila za utvrđivanje podrijetla u slučaju iz članka 25. stavka 1. ovoga Zakona, način dokazivanja podrijetla robe, način izdavanja potvrde te mjerodavna tijela za ovjeru potvrda i davanje tumačenja o podrijetlu robe.

b) Povlašteno podrijetlo

Članak 28.
(povlašteno podrijetlo robe)

(1) Pravila o povlaštenome podrijetlu koja roba mora zadovoljiti kako bi stekla pogodnosti iz članka 21. ovoga Zakona utvrđuju se odgovarajućim ugovorima o slobodnoj trgovini.

(2) Pravila o podrijetlu za robu iz zemalja na koje Republika Hrvatska na osnovi jednostrane odluke primjenjuje povlaštene carine, utvrđuju se posebnim propisom kojeg donosi Vlada Republike Hrvatske.

3. VRIJEDNOST ROBE ZA CARINSKE SVRHE

Članak 29.
(svrha određivanja carinske vrijednosti)

(1) Odredbe ovoga poglavlja uređuju način utvrđivanja carinske vrijednosti robe za primjenu Carinske tarife Republike Hrvatske.

Članak 30.
(definicije i osnovna pravila za utvrđivanje carinske vrijednosti)

(1) Izrazi koji se rabe u ovome poglavlju imaju sljedeće značenje:

a) "carinska vrijednost uvozne robe" znači vrijednost robe u svrhu određivanja carine "ad valorem" na uvoznu robu,

b) "zemlja uvoza" znači carinsko područje Republike Hrvatske,

c) "proizvedeno" uključuje uzgojeno, proizvedeno i iskopano,

d) "istovjetna roba" označuje robu koja je u potpunosti ista, uključujući njezina fizička svojstva, kakvoću i ugled. Manje razlike u izgledu ne izuzimaju robu koja se po svemu drugome uklapa u određenje istovjetne robe,

e) "slična roba" označuje robu koja premda nije u potpunosti ista, ipak ima slična svojstva i slične sastavne tvari, što omogućuje izvršavanje istih funkcija i komercijalnu zamjenjivost. Kod utvrđivanja sličnosti između roba upotrebljava se između ostalog kakvoća roba, njihov ugled i postojanje zaštićenog znaka,

f) "jedinična cijena" po kojoj se roba prodaje u najvećoj mogućoj količini znači cijenu po kojoj se najveći mogući broj jedinica prodaje u prodaji takve robe među nepovezanim osobama na prvoj kupoprodaji koja se dogodila nakon uvoza, te

g) "robom iste skupine ili vrste" smatra se roba koja pripada u skupinu ili asortiman roba proizvedenih u određenoj industrijskoj grani, a uključuje istovjetne ili slične robe.

(2) Izrazi "istovjetna roba i "slična roba" iz stavka 1. ovoga članka ne obuhvaćaju robe koje sadrže ili odražavaju inženjerske usluge, razvoj, umjetnički rad, oblikovni rad, planove i skice za koje nisu izvršena usklađenja prema članku 38. stavku 1. pod b) točka 4. ovoga Zakona, jer su ti poslovi obavljani u zemlji uvoza.

(3) Istovjetnom ili sličnom robom neće se smatrati roba koja nije proizvedena u istoj zemlji kao roba koja se vrednuje.

(4) Roba koju je proizvela druga osoba uzet će se u obzir jedino ako nema istovjetne ili slične robe koju je proizvela ista osoba kao i robu koju se vrednuje.

(5) U smislu ovoga poglavlja dvije osobe smatraju se međusobno povezanima samo:

- a) ako je jedna voditelj ili direktor tvrtke u vlasništvu druge osobe i obratno,
- b) ako su pravno priznati partneri u poslu,
- c) ako su u odnosu poslodavac i posloprimac,
- d) ako je jedna od njih izravni ili neizravni vlasnik, nadzire ili posjeduje 5% ili više posto dionica s pravom glasa u svakoj tvrtki,
- e) ako jedna izravno ili neizravno nadzire drugu,
- f) ako su izravno ili neizravno pod nadzorom treće osobe,
- g) ako zajedno izravno ili neizravno nadziru treću osobu, ili
- h) ako su članovi iste obitelji.

(6) Osobe koje imaju poslovne veze na način da je jedna isključivi zastupnik, isključivi raspoređivač ili isključivi koncesionar drugoga, bez obzira na to kako je odnos opisan, smatrat će se povezanima prema ovom poglavlju u slučaju da su obuhvaćene mjerilima iz stavka 5. ovoga članka.

Članak 31. ***(transakcijska vrijednost)***

(1) Carinska je vrijednost uvezene robe njezina transakcijska vrijednost, a to je stvarno plaćena ili plativa cijena za robu koja se prodaje radi izvoza u Republiku Hrvatsku, usklađena prema odredbama članka 38. i 39. ovoga Zakona pod uvjetom da:

- a) kupac nema ograničenja u raspolaganju robom ili uporabi robe, osim ograničenja koja:
 - 1. su određena hrvatskim propisima ili na tim propisima utemeljenim aktima državne vlasti,
 - 2. ograničavaju zemljopisno područje gdje se roba može preprodati ili,
 - 3. u suštini ne utječu znatno na vrijednost robe,
- b) kupoprodaja ili cijena ne podliježu uvjetima ili ograničenjima čija vrijednost ne može biti utvrđena u odnosu prema vrijednosti robe koja se vrednuje,
- c) nikakva naknada od iduće preprodaje, raspolaganja robom ili uporabe robe neće biti izravno ili neizravno dostavljena prodavaču, osim ako je moguće izvršiti odgovarajuće usklađenje s odredbama članka 38. ovoga Zakona,
- d) kupac i prodavač nisu međusobno povezani ili, ako jesu, da je transakcijska vrijednost prihvatljiva za carinske svrhe u skladu s odredbama stavka 2. ovoga članka.

(2) U postupku procjene prihvatljivosti transakcijske vrijednosti prema zahtjevima iznesenim u stavku 1. ovog članka sama okolnost da su kupac i prodavač povezani na način opisan u članku 30. ovoga Zakona nije dostatan razlog da se određena transakcijska vrijednost ocijeni neprihvatljivom. U takvome slučaju treba ispitati okolnosti prodaje i transakcijska vrijednost bit će prihvaćena pod uvjetom da postojeća povezanost nije utjecala na cijenu. Ako carinarnica ima razloga pretpostaviti na temelju obavijesti dobivenih od uvoznika ili na drugi način da je postojeća povezanost utjecala na cijenu, o tome je dužna obavijestiti uvoznika i dati mu primjerenu mogućnost za odgovor. Na zahtjev uvoznika carinarnica će o razlozima obavijestiti uvoznika u pisanom obliku.

(3) Pri prodaji između povezanih osoba transakcijska će se vrijednost smatrati prihvatljivom, a roba procijenjenom u skladu s odredbama stavka 1. ovog članka uvijek kad uvoznik može dokazati da je dotična vrijednost gotovo jednaka jednoj od sljedećih vrijednosti, pod uvjetom da se upotrebljavaju podaci iz istoga ili približno istoga vremenskog razdoblja:

- transakcijskoj vrijednosti u prodaji među nepovezanim osobama za istovjetnu ili sličnu robu namijenjenu za izvoz u Republiku Hrvatsku,

- carinskoj vrijednosti istovjetne ili slične robe prema odredbama članka 35. ovoga Zakona,

- carinskoj vrijednosti istovjetne ili slične robe prema odredbama članka 36. ovoga Zakona.

(4) U primjeni usporedaba iz stavka 3. ovog članka treba uzeti u obzir očite razlike u komercijalnim razinama, količinske razine, stavke nabrojene u članku 38. ovoga Zakona i troškove koje je imao prodavač pri prodaji u kojoj prodavač i kupac nisu povezani, a kojih nema pri prodaji u kojoj su prodavač i kupac povezani.

(5) Usporedbe prikazane u stavku 3. ovog članka upotrebljavaju se na poticaj uvoznika isključivo radi usporedbe. Navedene odredbe ne dopuštaju određivanje zamjenskih vrijednosti.

(6) Cijena koja se zaista plaća ili cijena koju treba platiti ukupno je učinjeno plaćanje ili plaćanje koje treba učiniti kupac u korist prodavača za uvezenu robu i uključuje sva plaćanja koja je kao uvjet prodaje za uvezenu robu učinio ili će učiniti kupac prodavaču ili trećoj osobi da bi se ispunile obveze prodavaču. Plaćanje ne treba nužno biti u obliku prijenosa novca. Plaćanje se može obaviti i kreditnim pismima ili drugim dogovorenim instrumentom plaćanja. Plaćanje se može obaviti izravno ili neizravno.

(7) Radnje koje poduzima kupac o vlastitome trošku, uključujući i tržišne radnje, a različite su od onih propisanih u članku 38. ovoga Zakona, za koje je potrebno uskladiti vrijednost, neće se smatrati posrednim plaćanjem prodavaču, čak i onda kad se može smatrati da su bile poduzete u korist ili u dogovoru s prodavačem, i njihov trošak neće se dodavati stvarno plaćenju ili plativoj cijeni pri određivanju carinske vrijednosti.

Članak 32. **(istovjetna roba)**

(1) Kad nije moguće odrediti carinsku vrijednost uvezene robe prema odredbama članka 31. ovoga Zakona, carinska vrijednost bit će transakcijska vrijednost istovjetne robe prodane za izvoz u Republiku Hrvatsku i izvezene u isto ili gotovo isto vrijeme kao i roba koja se vrednuje.

(2) U primjeni ovoga članka treba pri određivanju carinske vrijednosti upotrebljavati transakcijsku vrijednost istovjetne robe koja se prodaje na istoj komercijalnoj razini i u pretežno istoj količini kao i roba koja se procjenjuje.

(3) Kad nije moguće naći odgovarajući primjer prodaje u smislu stavka 2. ovog članka, upotrebljavat će se transakcijska vrijednost istovjetne robe prodane na različitoj komercijalnoj razini i/ili u različitim količinama, uz prilagodbe potrebne radi razlika proisteklih iz komercijalne razine i/ili količine, pod uvjetom da se takve prilagodbe mogu provesti na osnovi predočenih dokaza koji jasno pokazuju primjerenost i točnost prilagodbe, bez obzira na to dovodi li sama prilagodba do porasta ili do smanjenja vrijednosti.

(4) Kad su troškovi i davanja spomenuti u članku 38. stavku 1. točki a) podtočkama 4. do 6. ovoga Zakona uključeni u transakcijsku vrijednost, prilagodba će se provesti kako bi se u obzir uzele znatne razlike u tim troškovima i cijenama između uvezene robe i istovjetne robe, a koje nastaju zbog razlika u udaljenostima i vrsti prijevoza.

(5) Ako se u primjeni ovog članka ustanovi postojanje više od jedne transakcijske vrijednosti za istovjetnu robu, za određivanje carinske vrijednosti upotrijebit će se najniža od postojećih vrijednosti.

Članak 33. ***(slična roba)***

(1) Kad nije moguće odrediti carinsku vrijednost uvezene robe u skladu s odredbama članka 31. i 32. ovoga Zakona, carinskom će se vrijednošću smatrati transakcijska vrijednost slične robe prodane radi izvoza u Republiku Hrvatsku ako je roba izvezena u isto ili gotovo isto vrijeme kad i roba koja se procjenjuje.

(2) U primjeni ovog članka treba pri određivanju carinske vrijednosti upotrebljavati transakcijsku vrijednost slične robe koja se prodaje na istoj komercijalnoj razini i u pretežno istoj količini kao i roba koja se procjenjuje.

(3) Ako nije moguće naći odgovarajući primjer prodaje u smislu stavka 2. ovoga članka, upotrijebit će se transakcijska vrijednost slične robe prodane na različitoj komercijalnoj razini i/ili u različitim količinama, uz prilagodbe potrebne radi razlika proisteklih iz komercijalne razine i/ili količine, pod uvjetom da se takve prilagodbe mogu provesti na osnovi predočenih dokaza koji jasno pokazuju primjerenost i točnost prilagodbe, bez obzira na to dovodi li sama prilagodba do porasta ili do smanjenja vrijednosti.

(4) Kad su troškovi i davanja spomenuti u članku 38. stavku 1. točki a) podtočkama 4. do 6. ovoga Zakona uključeni u transakcijsku vrijednost, prilagodba će se provesti kako bi se u obzir uzele znatne razlike u tim troškovima i davanjima između uvezene robe i slične robe, a koje nastaju zbog razlika u udaljenostima i vrsti prijevoza.

(5) Ako se u primjeni ovog članka utvrdi postojanje više od jedne transakcijske vrijednosti slične robe, za određivanje carinske vrijednosti uvezene robe upotrijebit će se najniža od tih vrijednosti.

Članak 34. ***(drugi načini utvrđivanja carinske vrijednosti)***

(1) Kad nije moguće odrediti carinsku vrijednost uvezene robe prema odredbama članka 31. do 33. ovoga Zakona, carinska se vrijednost određuje prema odredbama članka 35. ovoga Zakona.

(2) Kad nije moguće odrediti carinsku vrijednost ni prema članku 35. ovoga Zakona, primijenit će se odredbe članka 36. ovoga Zakona, osim u slučaju kad uvoznik zahtijeva zamjenu redoslijeda primjene članka 35. i 36. ovoga Zakona.

Članak 35. ***(dedukcijska metoda)***

(1) Ako se uvezena roba ili istovjetna ili slična uvezena roba prodaje u Republici Hrvatskoj u istome stanju u kojem je uvezena, carinska vrijednost uvezene robe prema ovom članku treba se utvrditi na temelju jedinične cijene po kojoj se najveći mogući broj jedinica takve ili istovjetne ili slične uvezene robe prodaje osobama u istome ili približno istome vremenskom razdoblju kao i roba koja se procjenjuje, i to osobama koje nisu povezane s osobama od kojih tu robu kupuju, pod uvjetom da se cijena umanjuje za iznos:

1. uobičajene provizije koja je naplaćena ili je treba platiti, ili uobičajenog uvećanja radi ostvarenja dobiti i pokrića općih troškova prodaje u Republici Hrvatskoj nastalih za uvezenu robu iste vrste ili skupine proizvoda,

2. uobičajenih troškova prijevoza i osiguranja i druge s tim povezane troškove nastale u Republici Hrvatskoj,

3. carine i drugih uvoznih davanja te poreza koji se u Republici Hrvatskoj plaćaju u vezi s prometom robe.

(2) U slučaju da se u isto ili približno isto vrijeme uvoza robe koja se procjenjuje ne prodaje ni uvezena roba ni istovjetna ili slična uvezena roba, carinska će se vrijednost robe koja inače podliježe odredbama stavka 1. ovoga članka odrediti prema jediničnoj cijeni po kojoj se uvezena ili istovjetna ili slična roba prodaje u Republici Hrvatskoj u stanju u kakvu je uvezena, i to u najkraćemu roku nakon uvoza robe koja se procjenjuje, ali ne nakon isteka roka od 90 dana od samog uvoza.

(3) U slučaju da se u Republici Hrvatskoj ne prodaje uvezena roba, istovjetna ili slična uvezena roba u stanju u kojemu je bila uvezena, tada će se na zahtjev uvoznika carinska vrijednost robe temeljiti na jediničnoj cijeni po kojoj se uvezena roba nakon daljnje preradbe prodaje u najvećoj ukupnoj količini osobama u Republici Hrvatskoj koje nisu povezane s osobama od kojih takvu robu kupuju, pod uvjetom da su u procjenu uzeti u obzir vrijednost dodana robi preradbom i odbici određeni u stavku 1. ovog članka.

Članak 36. *(izračunata vrijednost)*

(1) Carinska vrijednost uvezene robe prema odredbama ovog članka temeljit će se na izračunanoj vrijednosti. Izračunana vrijednost čini zbroj:

a) vrijednosti materijala i troškova proizvodnje, ili druge vrste preradbe, koja je upotrijebljena u proizvodnji uvezene robe,

b) svote dobiti i općih troškova koja je jednaka uobičajenu iznosu koji se ostvaruje pri prodaji robe iste skupine ili vrste kao što je roba koja se procjenjuje i koju je proizveo proizvođač u zemlji izvoza za izvoz u Republiku Hrvatsku, te

c) vrijednosti svih troškova i davanja iz članka 38. stavka 1. točke a) podtočka 4. do 6. ovoga Zakona.

(2) Ne može se tražiti niti prisiliti bilo koju osobu bez stalnog sjedišta ili prebivališta na teritoriju Republike Hrvatske da omogućiti pregled ili dopusti pristup bilo kojemu računu ili drugoj evidenciji u svrhu određivanja izračunane vrijednosti.

(3) Carinska uprava može provjeriti obavijesti dobivene od proizvođača robe u svrhu određivanja carinske vrijednosti prema ovomu članku u drugoj zemlji, i to uz njegov pristanak i pod uvjetom da vlada dotične zemlje bude na vrijeme obaviještena i da se ne protivi provjeri.

Članak 37. *(utvrđivanje carinske vrijednosti na drugi odgovarajući način i ograničenja pri tome)*

(1) Ako carinsku vrijednost uvezene robe nije moguće odrediti prema člancima 31. do 36. ovoga Zakona, carinska vrijednost odredit će se na način sukladan temeljnim načelima i općim odredbama propisanim u ovome poglavlju, članku VII. GATT-a iz 1994. godine.

(2) U smislu ovog članka carinska vrijednost neće se određivati prema:

a) prodajnoj cijeni u Republici Hrvatskoj robe proizvedene u Republici Hrvatskoj,

b) sustavu koji omogućuje da se u carinske svrhe prihvati viša od dviju mogućih vrijednosti,

c) cijeni robe na domaćem tržištu zemlje izvoznice,

d) troškovima proizvodnje, osim onih izračunanih vrijednosti koje su utvrđene za istovjetnu ili sličnu robu u skladu s člankom 36. ovoga Zakona,

e) cijeni robe namijenjene izvozu u koju drugu zemlju, a ne u Republiku Hrvatsku,

f) službeno utvrđenoj najmanjoj carinskoj vrijednosti, te

g) navoljnim ili izmišljenim vrijednostima.

(3) Ako to uvoznik zahtijeva, bit će pisano obaviješten o carinskoj vrijednosti koja je određena prema odredbama ovoga članka te o metodi upotrijebljenoj pri određivanju te vrijednosti.

Članak 38.

(troškovi i izdaci koji ulaze u carinsku vrijednost)

(1) Kod određivanja carinske vrijednosti prema članku 31. ovoga Zakona cijeni koja je stvarno plaćena ili koju treba platiti za uvezenu robu treba dodati:

a) sljedeće stavke, do iznosa do kojeg ih snosi kupac, a nisu uključene u stvarno plaćenu cijenu ili cijenu koju treba platiti za robu:

1. proviziju i naknade posredovanja, osim kupovne provizije,
2. troškove ambalaže koja se u svrhu carinjenja smatra jedinstvenim dijelom dotične robe,
3. troškove pakiranja bilo da se radi o radnoj snazi ili građivu,
4. troškove prijevoza uvezene robe do luke ili mjesta ulaska u područje Republike Hrvatske,
5. troškove utovara, istovara i troškove rukovanja povezane s prijevozom uvezene robe do luke ili mjesta ulaska u područje Republike Hrvatske, te
6. troškove osiguranja do ulaska u područje Republike Hrvatske,

b) prikladno raspoređenu vrijednost sljedećih roba i usluga koje je kupac isporučio izravno ili neizravno bez naplate ili po sniženoj cijeni, a radi uporabe u proizvodnji i prodaji uvezene robe radi izvoza, i to do stupnja do kojeg ta vrijednost nije bila uključena u cijenu koja je plaćena ili koju treba platiti:

1. materijala, sastavnih dijelova i sličnih stvari ugrađenih u uvezenu robu,
2. alata, matrica, kalupa, odljeva i sličnih roba koje su upotrijebljene u proizvodnji uvezene robe,
3. materijala utrošenih u proizvodnji uvezene robe, te
4. usluga projektiranja, razvoja, umjetničkog rada, oblikovnog rada, te planova i skica napravljenih izvan Hrvatske a potrebnih za proizvodnju uvezene robe,

c) tantijeme i licencijske troškove za robu koja se procjenjuje, a koje kupac izravno ili neizravno mora platiti kao uvjet za prodaju robe koja se procjenjuje, ako takve tantijeme ili licencijski troškovi nisu uključeni u stvarno plaćenu ili plativu cijenu,

d) dio iznosa ostvaren daljnjom prodajom, ustupanjem ili uporabom uvezene robe koji se izravno ili neizravno plaćaju prodavaču.

(2) Cijena koja je stvarno plaćena ili koja treba biti plaćena bit će uvećana prema odredbama ovog članka samo na temelju objektivnih i mjerljivih podataka.

(3) Kod određivanja carinske vrijednosti osim uvećanja propisanih ovim člankom nisu dopuštena druga uvećanja stvarno plaćene cijene ili cijene koju treba platiti.

(4) U ovome poglavlju "kupovna provizija" znači naknadu koju je uvoznik platio svojemu zastupniku za uslugu zastupanja u inozemstvu pri kupovini robe koja se vrednuje.

(5) Bez obzira na stavak 1. točku c) ovoga članka:

a) plaćanja za dobivanje prava za umnožavanje uvezene robe u Republiku Hrvatsku neće se dodavati stvarno plaćenju ili plativoj cijeni pri određivanju carinske vrijednosti,

b) plaćanja kupca za dobivanje prava za raspačavanje i ponovnu prodaju uvezene robe neće se dodati stvarno plaćenju ili cijeni koju treba platiti za uvezenu robu ako ta plaćanja nisu uvjet prodaje za izvoz u Republiku Hrvatsku,

c) plaćanje kupca za pravo prikazivanja, odnosno distribucije kinematografskih filmova neće se dodavati stvarno plaćenju ili plativoj cijeni pri određivanju carinske vrijednosti.

Članak 39.

(troškovi i izdaci koji ne ulaze u carinsku vrijednost)

(1) Pod uvjetom da su iskazane odvojeno od stvarno plaćene cijene ili cijene koju treba platiti, sljedeće stavke neće biti uključene u carinsku vrijednost:

a) troškovi prijevoza robe nakon njezina ulaska u carinsko područje Republike Hrvatske,

b) troškovi gradnje dopune, ugradbe, održavanja ili tehničke pomoći obavljene nakon uvoza industrijskih postrojenja, strojeva ili opreme,

c) troškovi kamata proisteklih iz financijskog sporazuma u koji je ušao kupac, a koji se odnose na kupovinu uvezene robe, bez obzira na to je li financiranje omogućio prodavač ili druga osoba, pod uvjetom da je financijski sporazum sastavljen u pisanom obliku i da, ako se to zahtijeva, kupac može dokazati:

1. da je takva roba stvarno prodana po cijeni navedenoj kao stvarno plaćenju ili cijeni koju treba platiti,

2. da potraživanje kamata ne prelazi razinu uobičajenih kamata za takve transakcije, i to u vrijeme i u zemlji u kojoj je financiranje odobreno,

d) troškovi za dobivanje prava za umnožavanje uvezene robe,

e) kupovne provizije, te

f) uvozna davanja i druga davanja koja se plaćaju u Republici Hrvatskoj pri uvozu ili prodaji robe.

Članak 40.

(neplaćena cijena, sniženja i gotovinski popusti)

(1) Za carinsku vrijednost robe za koju u trenutku utvrđivanja carinske vrijednosti ugovorena cijena još nije bila plaćena uzima se cijena koja bi morala biti plaćena za ispunjenje obveze.

Sva uobičajena sniženja cijena i gotovinski popusti neće se uračunati u carinsku vrijednost ako su ugovoreni prije obavljenog uvoza i ostvareni u ugovorenom roku.

Članak 41.

(besplatna roba, privremeni izvoz, oštećena roba)

(1) Carinska vrijednost robe koja se uvozi bez prodaje utvrđuje se na temelju članka 32. do 37. ovoga Zakona.

(2) Carinska vrijednost robe koja se privremeno uvozi utvrđuje se na temelju članka 32. do 37. ovoga Zakona.

(3) Carinska vrijednost robe koja se ošteti prije puštanja deklarantu utvrđuje se tako da se odgovarajuća ugovorena cijena umanjuje za postotak oštećenja. Postotak oštećenja utvrđuje carinarnica procjenom. Ako je na osnovi dobropisa ugovorena nova cijena koja odgovara uvjetima iz članka 31. ovoga Zakona, ta cijena predstavlja novu carinsku vrijednost.

Članak 42.

(puštanje robe prije konačnog određivanja carinske vrijednosti)

(1) Ako je kod određivanja carinske vrijednosti uvezene robe nužno odgoditi konačno određivanje carinske vrijednosti, roba se može pustiti deklarantu pod uvjetom da se osigura plaćanje carine u obliku jamstva, pologa ili u drugome propisanom obliku u najvećemu iznosu carinskoga duga kojem bi roba mogla podlijegati.

Članak 43.

(carinska vrijednost nosača podataka)

Brisan NN 140/05

Članak 44.

(prava i obveze carinarnice kod utvrđivanja carinske vrijednosti)

(1) Carinarnica može u carinskome postupku zahtijevati od deklaranta sve isprave i podatke koji su potrebni za utvrđivanje carinske vrijednosti prema člancima 31. do 37. ovoga Zakona.

(2) Ni jedna odredba ovoga poglavlja neće se tumačiti kao ograničenje i neće dovesti u pitanje pravo carinarnice da utvrdi istinitost i ispravnost bilo koje izjave, isprave ili deklaracije podnesene u svrhu određivanja carinske vrijednosti.

(3) Na pisani zahtjev deklaranta carinarnica je obvezna dati obrazloženo rješenje o načinu određivanja carinske vrijednosti za uvezenu robu.

(4) Zakoni i drugi propisi te odluke Ustavnog suda glede propisa o carinskoj vrijednosti objavljuju se sukladno članku 10. Sporazuma GATT-a iz 1994. godine.

(5) Odluke nadležnih tijela opće naravi, te akti ministra financija, koji se odnose na Carinsku upravu glede određivanja carinske vrijednosti robe, objavljuju se u službenome glasilu Carinske uprave.

Članak 45.

(povjerljivost podataka)

(1) Obavijesti i podaci potrebni za određivanje i provjeru carinske vrijednosti robe, povjerljive naravi ili pribavljeni na povjerljivoj osnovi, smatraju se službenom tajnom i ne smiju se objaviti bez nedvojbenog dopuštenja osobe ili tijela domaće ili strane vlasti koje je dalo obavijest ili podatke, osim u slučaju i do stupnja objave koji zahtijeva sud ili ovlašteno tijelo sukladno propisu.

Članak 46.

(preračunavanje strane valute)

(1) Ako je u postupku određivanja carinske vrijednosti potrebno preračunati stranu u domaću valutu, strana valuta preračunava se u domaću u skladu s propisima o deviznom poslovanju.

Članak 47.
(izvoz robe)

(1) Carinska je vrijednost za robu koja se izvozi vrijednost robe dopremljena na hrvatsku granicu.

Članak 47.a
(posebna pravila, brzopokvarljiva roba)

(1) Odredbe ovoga poglavlja neće se primjenjivati kod određivanja carinske vrijednosti robe, koja je prije puštanja u slobodni promet bila predmet drugih oblika carinski dopuštenoga postupanja ili uporabe, ako je odredbama ovoga Zakona i provedbenim propisima kojima se uređuje odnosni postupak, propisan drugačiji način određivanja carinske vrijednosti robe koja se stavlja u slobodni promet.

Članak 48.
(provedbeni propisi)

(1) Provedbene propise za primjenu odredaba članka 29. do 47.a ovoga Zakona donosi Vlada Republike Hrvatske.

**III. ODREDBE KOJE SE PRIMJENJUJU NA ROBU KOJA JE UŠLA U CARINSKO PODRUČJE
REPUBLIKE HRVATSKE PA SVE DO ODREĐIVANJA CARINSKI DOPUŠTENOGA POSTUPANJA
ILI UPORABE**

1. ULAZAK ROBE U CARINSKO PODRUČJE HRVATSKE

Članak 49.
(carinski nadzor)

(1) Roba koja se unosi u carinsko područje Republike Hrvatske podliježe mjerama carinskog nadzora od trenutka njezina unosa. Takva roba podliježe i carinskoj provjeri sukladno propisima.

(2) Roba ostaje pod carinskim nadzorom sve dok je to potrebno radi utvrđivanja carinskog statusa robe, a u slučaju strane robe, ne izuzimajući članak 94. stavak 1. ovoga Zakona, roba ostaje pod nadzorom dok se njezin carinski status ne promijeni, odnosno dok se roba ne smjesti u slobodnu zonu ili slobodno skladište, ponovno izveze ili uništi sukladno članku 185. ovoga Zakona.

Članak 50.
(prijevoz robe od carinske crte do mjesta podnošenja)

(1) Osoba koja je unijela robu u carinsko područje Republike Hrvatske obvezna je robu bez odgode prevesti putem i na način koji odredi carinarnica:

- a) do naznačene carinarnice ili kojega drugog mjesta koje naznači i odobri carinarnica,
- b) u slobodnu zonu, ako se roba u slobodnu zonu unosi izravno:
 - pomorskim ili zračnim putem,
 - kopnenim putem, bez prolaska kroz druge dijelove carinskoga područja Republike Hrvatske ako je slobodna zona smještena na kopnenoj granici Republike Hrvatske i druge zemlje.

(2) Svaka osoba koja preuzme odgovornost za prijevoz robe nakon što roba uđe u carinsko područje zbog pretovara robe ili sličnog bit će odgovorna za ispunjenje obveze iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Sukladno sklopljenom međudržavnom sporazumu, carinska provjera robe koja se nalazi izvan carinskog područja Republike Hrvatske može se provesti kao da je roba unijeta u to područje uz uvjete i na način uređen odnosnim međudržavnim sporazumom.

(4) Odredba stavka 1. točke a) ovoga članka ne isključuje primjenu propisa iz područja putničkoga, pograničnoga ili poštanskoga prometa pod uvjetom da se primjenom tih propisa ne ugrožava carinski nadzor i mogućnost carinske provjere.

(5) Odredbe stavka 1. do 4. ovoga članka i odredbe članka 51. do 65. ovoga Zakona ne primjenjuju se na robu koja je privremeno napustila carinsko područje Republike Hrvatske krećući se morem ili zrakom između dvije točke toga područja pod uvjetom da se prijevoz obavlja izravno u redovitome linijskom zračnom ili brodskom prometu bez zaustavljanja izvan carinskoga područja Republike Hrvatske.

(6) Odredba stavka 5. ovoga članka ne primjenjuje se na robu utovarenu u lukama, zračnim pristaništima i slobodnim lukama drugih zemalja.

(7) Odredbe iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se na robu koja se nalazi na plovilima ili letjelicama koji prolaze hrvatskim teritorijalnim morem ili zračnim prostorom, a kojima kao odredišno mjesto nije predviđena luka ili zračno pristanište u Republici Hrvatskoj.

(8) Vlada Republike Hrvatske utvrđuje granične prijelaze i njihovu kategorizaciju u prometu robe i putnika, a može utvrditi i puteve kojima se određena roba, koja je pod carinskim nadzorom, može prevoziti unutar carinskog područja Republike Hrvatske.

Članak 51.

(nepredviđene okolnosti ili viša sila)

(1) Kad se zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile obveze iz članka 50. stavka 1. ovoga Zakona ne mogu provesti, osoba koja je tu obvezu dužna ispuniti ili svaka druga osoba koja je preuzela njezine obveze mora o tome odmah obavijestiti ovlaštenu carinarnicu. Ako nepredviđene okolnosti ili viša sila ne prouzroče potpuni gubitak robe, carinarnicu treba također odmah obavijestiti o mjestu gdje se roba nalazi.

(2) Kad je plovilo ili letjelica iz članka 50. stavka 7. ovoga Zakona prisiljeno zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile na zaustavljanje ili privremeno zadržavanje na carinskome području Republike Hrvatske, a da pritom nije moguće ispuniti obvezu iz članka 50. stavka 1. ovoga Zakona, osoba koja je dovela plovilo ili letjelicu u carinsko područje ili neka druga osoba na mjestu ili uloži te osobe odmah će o tome obavijestiti carinarnicu.

(3) Carinarnica će odrediti mjere koje će se poduzeti kako bi se omogućio carinski nadzor nad robom iz stavka 1. ovoga članka i nad onom robom koja se nalazi na plovidu ili letjelici sukladno stavku 2. ovoga članka, a ako je to potrebno i da roba bude naknadno dostavljena carinarnici ili prevezena na drugo mjesto koje odobri carinarnica.

2. PODNOŠENJE ROBE

Članak 52.

(podnošenje strane robe)

(1) Robu koja je sukladno članku 50. stavku 1. točki a) ovoga Zakona stigla do carinarnice ili drugog mjesta koje je carinarnica naznačila i odobrila, carinarnici podnosi osoba koja je robu unijela u carinsko područje Republike Hrvatske ili osoba koja je preuzela odgovornost za prijevoz robe nakon njezina unošenja.

Članak 53.
(primjena propisa)

(1) Odredba članka 52. ovoga Zakona ne isključuje primjenu propisa koji vrijede:

- a) za robu koju unose putnici,
- b) za robu stavljenju u carinski postupak bez podnošenja carinarnici.

Članak 54.
(predpregled robe)

(1) Roba se pod carinskim nadzorom, uz odobrenje carinarnice, može pregledati ili se mogu uzeti njezini uzorci, kako bi se utvrdila njezina tarifna oznaka, carinska vrijednost ili carinski status.

3. SKRAĆENA DEKLARACIJA I ISTOVAR ROBE PODNESENE CARINARNICI

Članak 55.
(podnošenje skraćene deklaracije)

(1) Za svu robu podnesenu carinarnici sukladno članku 52. ovoga Zakona, osim za robu iz članka 57. ovoga Zakona, podnosi se skraćena deklaracija.

(2) Skraćena deklaracija podnosi se carinarnici prilikom podnošenja robe. Carinarnica može produljiti rok za podnošenje skraćene deklaracije, a najduže do isteka prvoga idućeg radnog dana nakon podnošenja robe.

Članak 56.
(sadržaj i oblik skraćene deklaracije, podnositelj)

(1) Skraćena se deklaracija podnosi na propisanome obrascu. Umjesto skraćene deklaracije carinarnica može dopustiti da se kao skraćena deklaracija upotrijebi trgovačka ili službena isprava koja sadrži sve podatke potrebne za utvrđivanje istovjetnosti robe.

(2) Skraćenu deklaraciju podnosi:

- a) osoba koja je robu unijela u carinsko područje, ili ako je to potrebno, osoba koja nakon unosa robe preuzima odgovornost za njezin prijevoz ili
- b) osoba u čije ime djeluju osobe navedene u točki a) ovoga stavka.

Članak 57.
(poštanski i putnički promet)

(1) Uzimajući u obzir propise koji se odnose na poštanski promet ili na robu koju putnici sa sobom unose, carinarnica neće zahtijevati podnošenje skraćene deklaracije ako se time ne ugrožava provedba mjera carinskog nadzora i ako su obavljene formalnosti za određivanje zahtijevanog carinski dopuštenoga postupanja ili uporabe robe prije isteka roka iz članka 55. ovoga Zakona.

Članak 58.
(istovar ili pretovar robe)

(1) Roba se može istovariti ili pretovariti iz prijevoznog sredstva samo po odobrenju carinarnice, i to na mjestima koja su za to određena i odobrena.

(2) U slučaju izravne opasnosti koja iziskuje da se roba ili dio robe odmah istovari, odobrenje carinarnice nije potrebno. O takvome slučaju carinarnica se mora odmah obavijestiti.

(3) Carinarnica može po potrebi zahtijevati da se roba istovari i raspakira radi pregleda robe ili prijevoznog sredstva.

Članak 59.
(premještaj robe)

(1) Bez odobrenja carinarnice roba se ne smije udaljiti s mjesta na koje je prvotno smještena.

4. OBVEZA DA SE PODNESENOJ ROBI ODREDI CARINSKI DOPUŠTENO POSTUPANJE ILI UPORABA

Članak 60.
(određivanje carinski dozvoljenog postupanja ili uporabe)

(1) Za stranu robu podnesenu carinarnici mora se odrediti carinski dopušteno postupanje ili uporaba.

Članak 61.
(rokovi za određivanje carinski dozvoljenog postupanja ili uporabe)

(1) Ako je za robu podnesena skraćena deklaracija, formalnosti za određivanje carinski dopuštenoga postupanja ili uporabe moraju biti ispunjene u roku:

a) 45 dana od dana podnošenja skraćene deklaracije za robu u pomorskom i riječnome prometu, odnosno

b) 20 dana od dana podnošenja skraćene deklaracije za robu koja se prevozi na drugi način.

(2) Ako okolnosti to opravdavaju, carinarnica može odrediti kraće rokove ili odobriti produljenje rokova navedenih u stavku 1. ovoga članka.

5. PRIVREMENI SMJEŠTAJ ROBE

Članak 62.
(privremeni smještaj podnesene robe)

(1) Roba podnesena carinarnici ima status robe u privremenome smještaju sve dok joj se ne odredi carinski dopušteno postupanje ili uporaba.

Članak 63.

(mjesto i osiguranje privremenog smještaja)

(1) Roba u privremenome smještaju smije se smjestiti samo na mjestima i pod uvjetima koje je odobrila carinarnica.

(2) Carinarnica može zahtijevati da osoba koja je u posjedu robe položi osiguranje za naplatu carinskoga duga koji može nastati sukladno članku 206. ili 207. ovoga Zakona.

Članak 64.

(rukovanje sa robom u privremenom smještaju)

(1) Roba u privremenome smještaju može biti predmet samo onih oblika rukovanja koji su potrebni za očuvanje robe bez promjene njezina izgleda ili tehničkih obilježja.

Članak 65.

(postupanje s robom u slučaju prekoračenja rokova iz čl. 61. ovog Zakona)

(1) Ako se u rokovima iz članka 61. ovoga Zakona ne poduzmu radnje glede određivanja carinski dopuštenoga postupanja s robom, carinarnica će bez odgode poduzeti sve potrebne mjere, uključujući i prodaju robe.

(2) Carinarnica je ovlaštena da na odgovornost i trošak osobe koja je u posjedu robe premjesti robu na posebno mjesto pod njezinim nadzorom sve do okončanja postupka s robom.

6. ODREDBE KOJE SE PRIMJENJUJU NA ROBU U PROVOZNOGOME POSTUPKU

Članak 66.

(odredbe ovog dijela za provoznu robu)

(1) Članak 50., osim stavka 1. točke a), te članci 51. do 65. ovoga Zakona neće se primjenjivati na robu koja se pri unosu u carinsko područje Republike Hrvatske već nalazi u provoznome postupku.

(2) Kad strana roba koja se prevozi uz primjenu provoznoga postupka stigne na odredište u carinskome području Republike Hrvatske i bude podnesena carinarnici sukladno propisima o provoznom postupku, primjenjuju se odredbe članka 54. do 65. ovoga Zakona.

7. OSTALE ODREDBE

Članak 67.

(uništenje podnesene robe)

(1) Ako to zahtijevaju okolnosti carinarnica može poduzeti radnje radi uništenja podnesene robe. Carinarnica o tome obavještava posjednika robe. Troškovi uništenja robe idu na teret posjednika robe.

Članak 68.
(nezakonit unos robe)

(1) Ako se utvrdi da je roba nezakonito unesena u carinsko područje Republike Hrvatske ili da je onemogućen carinski nadzor ili provjera nad njom, carinarnica će radi uređivanja pitanja te robe poduzeti sve potrebite mjere, uključujući i prodaju robe.

Članak 69.
(provedbeni propisi)

(1) Provedbene propise za primjenu odredaba članka 49. do 68. ovoga Zakona donosi Vlada Republike Hrvatske.

IV. CARINSKI DOPUŠTENI POSTUPANJE ILI UPORABA ROBE

1. OPĆENITO

Članak 70.
(određivanje carinskih postupaka ili uporabe, zaštita intelektualnog vlasništva)

(1) Ako nije ovim Zakonom drukčije propisano, robi se može bez obzira na vrstu, količinu, podrijetlo ili odredište te vrstu pošiljke na propisan način odrediti bilo koji od dopuštenih carinskih postupaka ili uporaba.

(2) Odredbe iz stavka 1. ovoga članka neće se primijeniti ako je to u suprotnosti s mjerama zaštite javnog morala, zaštite zdravlja i života ljudi, životinja ili bilja, zaštite nacionalnoga blaga povijesne, umjetničke ili arheološke vrijednosti ili zaštite intelektualnog vlasništva i drugog.

(3) Vlada Republike Hrvatske posebnim će propisom:

- definirati robe čijim se unosom ili iznosom u Republiku Hrvatsku povrjeđuju prava intelektualnog vlasništva,
- propisati mjere koje je Carinska uprava ovlaštena poduzimati s robom za koju postoji opravdana sumnja da se njenim unosom u Republiku Hrvatsku ili iznosom iz Republike Hrvatske čini povreda prava intelektualnog vlasništva, te
- propisati uvjete i postupak za provedbu mjera, koje se poduzimaju po zahtjevu nositelja prava intelektualnog vlasništva ili po službenoj dužnosti.

2. CARINSKI POSTUPCI

1. Stavljanje robe u carinski postupak

Članak 71.
(obveza podnošenja carinske deklaracije, carinski nadzor)

(1) Za svu robu koja se stavlja u carinski postupak podnosi se carinska deklaracija.

(2) Domaća roba deklarirana za izvoz, vanjsku proizvodnju, provozni postupak ili postupak carinskog skladištenja pod carinskim je nadzorom od trenutka prihvaćanja deklaracije pa sve dok ne napusti carinsko područje Republike Hrvatske ili dok ne bude uništena ili carinska deklaracija poništena ili ukinuta.

Članak 72.
(nadležnost carinarnica za carinjenje određenih roba)

(1) Ministar financija može odrediti mjerodavnost pojedinih carinarnica za carinjenje određenih vrsta roba ili provedbe određenih postupaka.

Članak 73.
(oblici carinskih deklaracija)

(1) Carinska se deklaracija podnosi:

a) pisano, ili

b) elektroničkom razmjenom podataka, ako to dopuštaju tehničke mogućnosti i ako uporabu takvih sredstava odobri Carinska uprava, ili

c) usmeno ili nekim drugim radnjama kojima posjednik robe zahtijeva stavljanje robe u carinski postupak, kad je takva mogućnost predviđena propisima.

(2) Oblik, te sadržaj i način podnošenja carinske deklaracije i drugih obrazaca koji se upotrebljavaju u carinskome postupku propisuje Vlada Republike Hrvatske.

(3) Način popunjavanja obrazaca iz stavka 2. ovoga članka propisuje ministar financija.

A. PISANA CARINSKA DEKLARACIJA

1. Redoviti postupak

Članak 74.
(ispunjavanje carinske deklaracije)

(1) Pisana carinska deklaracija podnosi se na propisanome obrascu, a popunjava se u skladu s propisom donesenim na temelju članka 73. stavka 3. ovoga Zakona. Carinska deklaracija mora biti potpisana te mora sadržati sve podatke koji su potrebni za primjenu propisa vezanih uz carinski postupak za koji je roba deklarirana.

(2) Deklarant je dužan uz deklaraciju priložiti sve isprave koje su potrebne za primjenu propisa vezanih uz carinski postupak za koji je roba deklarirana.

Članak 75.
(prihvat deklaracije)

(1) Carinarnica je dužna deklaraciju podnijetu sukladno uvjetima iz članka 74. ovoga Zakona odmah prihvatiti, pod uvjetom da je roba na koju se deklaracija odnosi već podnesena carinarnici.

Članak 76.
(carinski deklarant)

(1) Uz ograničenja iz članka 5. ovoga Zakona, carinsku deklaraciju može podnijeti svaka osoba koja carinarnici može podnijeti robu i sve isprave potrebne za primjenu propisa o carinskome postupku čija se provedba zahtijeva.

(2) Iznimno, ako prihvaćanje carinske deklaracije nameće posebne obveze određenoj osobi, deklaraciju može podnijeti samo ta osoba ili se to čini za njezin račun.

(3) Deklarant mora imati sjedište ili prebivalište u Republici Hrvatskoj.

(4) Uvjet o sjedištu ili prebivalištu u Republici Hrvatskoj neće se primijeniti na osobe koje:

- podnose deklaraciju za provozni postupak ili postupak privremenog uvoza, ili
- povremeno ili prigodno deklariraju robu, ako carinarnica to smatra opravdanim.

Članak 77. ***(ispravak deklaracije)***

(1) Na zahtjev deklaranta carinarnica može dopustiti ispravak jednoga ili više podataka u carinskoj deklaraciji koju je već prihvatila. Izmjena ne smije imati za posljedicu da se deklaracija odnosi na drugu robu u odnosu na prvotno prijavljenu robu.

(2) Ispravak se neće dopustiti nakon što carinarnica:

- a) obavijesti deklaranta da namjerava pregledati robu. ili
- b) utvrdi da su podaci neispravni, ili
- c) utvrdi da je roba već prepuštena deklarantu.

Članak 78. ***(ukidanje deklaracije)***

(1) Carinarnica će na zahtjev deklaranta poništiti prihvaćenu deklaraciju ako deklarant pruži dokaze da je roba greškom prijavljena za neodgovarajući carinski postupak ili da zahtijevani carinski postupak zbog posebnih okolnosti više nije primjeren a roba se odmah stavlja u odgovarajući carinski postupak.

(2) Ako je carinarnica već obavijestila deklaranta da ima namjeru pregledati robu, o poništavanju deklaracije odlučit će tek poslije pregleda robe.

(3) Deklaracija ne može biti poništena nakon puštanja robe.

(4) Vlada Republike Hrvatske može propisati u kojim se slučajevima i pod kojim uvjetima deklaracija može ukinuti nakon puštanja robe.

(5) Poništavanje i ukidanje deklaracije ne isključuje primjenu odgovarajućih kaznenih odredaba ovoga Zakona.

Članak 79. ***(dan primjene propisa)***

(1) Ako nije drukčije izričito propisano, u provedbi carinskoga postupka za koji je roba deklarirana primjenjuju se svi propisi koji važe na dan prihvaćanja deklaracije.

Članak 80.
(provjera carinske deklaracije)

(1) Radi provjere prihvaćene deklaracije carinarnica može:

a) provjeriti deklaraciju i sve isprave u pisanom ili elektroničkom obliku potrebne za primjenu propisa vezanih uz carinski postupak za koji je roba deklarirana. Carinarnica može od deklaranta zahtijevati prilaganje i drugih isprava kako bi utvrdila točnost podataka u deklaraciji,

b) pregledati robu i uzeti uzorke za analizu ili drugo odgovarajuće ispitivanje.

Članak 81.
(pregled robe i uzimanje uzoraka)

(1) Prijevoz robe do mjesta pregleda ili uzimanja uzoraka te svako rukovanje s robom koje se obavlja radi pregleda ili uzimanja uzoraka obavlja se na odgovornost i trošak deklaranta.

(2) Deklarant ima pravo prisustvovati pregledu robe i uzimanju uzoraka. Carinarnica će, ako to smatra potrebnim, zahtijevati prisutnost deklaranta ili njegovoga opunomoćnika pregledu robe ili uzimanju uzoraka radi pružanja pomoći pri obavljanju tih radnja.

(3) Ako su uzorci uzeti u skladu s propisima, carinarnica nije dužna deklarantu platiti nadoknadu za uzete uzorke. Troškove analiza i ispitivanja snosit će carinarnica.

(4) Vlada Republike Hrvatske propisuje uvjete i način uzimanja uzoraka.

Članak 82.
(djelomični pregled robe)

(1) Ako se pregleda samo dio robe navedene u deklaraciji, rezultat takvoga djelomičnog pregleda važi za svu robu iz deklaracije.

(2) Ako se smatra da rezultat djelomičnoga pregleda nije primjeren preostaloj robi, deklarant može zahtijevati da se nastavi s pregledom robe.

(3) Ako se deklaracija odnosi na više vrsta roba koje se raspoređuju u različite tarifne oznake, smatrat će se da je za provedbu stavka 1. ovoga članka za svaku vrstu robe podnesena posebna deklaracija.

Članak 83.
(rezultati provjere)

(1) Rezultati provjere deklaracije upotrijebit će se u svrhu primjene propisa vezanih uz carinski postupak u koji je roba stavljena.

(2) Ako deklaracija nije provjeravana, za primjenu propisa iz stavka 1. ovoga članka prihvatit će se podaci koje je deklarant naveo u deklaraciji.

Članak 84.

(mjere za osiguravanje istovjetnosti robe)

(1) Carinarnica mora poduzeti ili na temelju članka 5.a. ovoga Zakona odobriti gospodarskim subjektima da poduzimaju sve mjere kako bi se osigurala istovjetnost robe, ako je istovjetnost prijeko potrebna za provedbu carinskoga postupka za koji je roba deklarirana.

(2) Carinska obilježja može s robe ili prijevoznih sredstava ukloniti ili uništiti samo carinarnica ili gospodarski subjekti koji za to imaju odobrenje, osim u slučajevima kad je zbog nepredvidivih okolosti ili više sile njihovo uklanjanje ili uništenje nužno kako bi se zaštitila roba ili prijevozno sredstvo.

(3) Provedbeni propis o primjeni carinskih obilježja donosi Vlada Republike Hrvatske.

Članak 85.
(puštanje robe)

(1) Ako su ispunjeni uvjeti za stavljanje robe u zahtijevani carinski postupak i pod uvjetom da roba nije predmet mjera ograničenja ili zabrana, carinarnica će pustiti robu deklarantu čim podatke u deklaraciji provjeri i prihvati ili ih prihvati bez provjere. Na isti način će se postupiti i u slučaju kad se provjera deklaracije ne može dovršiti u prihvatljivu roku, a nije nužno da radi provjere deklaracije roba bude prisutna.

(2) Sva roba obuhvaćena jednom deklaracijom pušta se istodobno.

(3) Ako je deklaracijom obuhvaćeno više vrsta roba, u svrhu primjene stavka 2. ovoga članka smatrat će se da je za svaku vrstu robe podnesena posebna deklaracija.

Članak 86.
(osiguranje duga prije puštanja robe)

(1) Ako prihvaćanjem deklaracije nastaje carinski dug, roba ne može biti puštena deklarantu sve dok se dug ne plati, odnosno dok se ne položi osiguranje za njegovo plaćanje.

(2) U postupku privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od plaćanja carine, roba ne može biti puštena deklarantu dok se ne položi osiguranje za plaćanje carinskog duga.

(3) Ako se sukladno propisima za provedbu carinskoga postupka za koji je roba deklarirana zahtijeva osiguranje za plaćanje duga koji bi mogao nastati, roba se ne može pustiti u carinski postupak dok se ne položi osiguranje.

Članak 87.
(posebne mjere carinarnice – oduzimanje i prodaja robe)

(1) Carinarnica može poduzeti sve potrebne mjere, uključujući i oduzimanje robe i njezinu prodaju, ako:

a) roba ne može biti puštena jer:

- nije bilo moguće početi ili nastaviti s pregledom robe u roku koji je odredila carinarnica iz razloga koji se pripisuju deklarantu,

- nisu bile podnesene sve isprave koje su potrebne da bi se roba stavila u zahtijevani carinski postupak,

- carinski dug nije plaćen, odnosno nije položeno osiguranje za plaćanje toga duga unutar propisana roka,

- je roba predmet zabrana ili ograničenja,

b) roba nije preuzeta u roku 15 dana nakon što ju je carinarnica pustila.

2. Pojednostavnjeni postupci

Članak 88. **(pojednostavnjene deklaracije)**

(1) Radi pojednostavnjenja formalnosti i postupaka, a da se istovremeno osigura da se postupci provode na pravilan način, carinarnica može u slučajevima i na način koji propiše Vlada Republike Hrvatske odobriti:

a) da deklaracija ne sadrži neke od podataka ili neke od isprava kako je to propisano člankom 74. ovoga Zakona,

b) da neka od trgovačkih ili službenih isprava koja je priložena uz zahtjev za stavljanje robe u carinski postupak zamijeni deklaraciju,

c) da se roba stavi u zahtijevani postupak na temelju knjigovodstvenih zapisa; u tome slučaju carinarnica može deklaranta osloboditi obveze podnošenja robe.

(2) Pojednostavnjene deklaracije iz stavka 1. ovoga članka moraju sadržavati podatke nužne za utvrđivanje istovjetnosti robe. Knjigovodstveni zapis mora sadržavati datum knjiženja.

(3) Osim u slučajevima koje propiše Vlada Republike Hrvatske, deklarant je dužan u odobrenom roku podnijeti dopunsku deklaraciju koja može biti opća, periodična ili rekapitulativna.

(4) Dopunska deklaracija i pojednostavnjena deklaracija iz stavka 1. točaka a), b) i c) ovoga članka čine nedjeljivu pravnu cjelinu na koju se primjenjuju propisi na dan prihvaćanja pojednostavnjenih deklaracija; knjigovodstveni zapis iz stavka 1. točke c) ovoga članka imat će istu pravnu snagu kao prihvaćanje deklaracije iz članka 74. ovoga Zakona.

(5) Vlada Republike Hrvatske može propisati posebne pojednostavnjene postupke za provozni postupak.

B. OSTALE CARINSKE DEKLARACIJE

Članak 89. **(uporaba zakona kod drugih oblika deklaracija)**

(1) Ako je carinska deklaracija podnesena elektroničkom razmjenom podataka (članak 73. točka b), usmeno ili nekim drugim radnjama (članak 73. točka c), na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 74. do 88. ovoga Zakona.

(2) Ako je carinska deklaracija podnesena elektroničkom razmjenom podataka carinarnica može odobriti da isprave iz članka 74. stavka 2. ovoga Zakona ne budu podnesene uz deklaraciju. U tom se slučaju isprave moraju čuvati i biti na raspolaganju Carinskoj upravi.

C. NAKNADNA PROVJERA DEKLARACIJE

Članak 90.
(naknadna provjera deklaracije)

(1) Carinarnica može i nakon što pusti robu deklarantu po službenoj dužnosti ili na zahtjev deklaranta provjeravati deklaracije.

(2) Carinarnica može nakon puštanja robe, a radi utvrđivanja ispravnosti podataka u deklaraciji, naknadno provjeriti trgovačke, knjigovodstvene, tehnološke i druge isprave te podatke koji se odnose na uvozne ili izvozne radnje u svezi s tom robom ili naknadne trgovačke radnje u koje su te robe uključene. Ti postupci mogu se provesti u prostorima i prostorijama deklaranta ili svake druge osobe koja je izravno ili neizravno poslovno uključena u navedene radnje ili u prostorima i prostorijama bilo koje osobe koja posjeduje navedene podatke i isprave. Carinarnica može također pregledati i robu ako je još uvijek dostupna.

(3) Ako naknadna provjera deklaracije pokaže da su propisi za primjenu odnosnoga carinskog postupka bili primijenjeni na osnovi neistinitih, netočnih ili nepotpunih podataka, carinarnica će u skladu s propisima poduzeti potrebne mjere da bi se slučaj sukladno novim okolnostima ispravno uredio.

**2. Puštanje robe u
slobodni promet**

Članak 91.
(puštanje u slobodni promet)

(1) Puštanjem robe u slobodni promet strana roba stječe status domaće robe.

(2) Puštanje robe u slobodan promet podrazumijeva primjenu mjera trgovinske politike, ispunjavanje drugih formalnosti u vezi s uvozom robe i plaćanje carine i drugih davanja, uključujući porez na dodanu vrijednost i posebne poreze, koje je carinarnica obvezna naplaćivati prilikom uvoza.

Članak 92.
(niža carinska stopa)

(1) Ako se snizi uvozna carina nakon prihvaćanja deklaracije kojom se roba pušta u slobodni promet, ali roba još nije puštena, bez obzira na odredbe članka 79. ovoga Zakona deklarant može zahtijevati primjenu niže uvozne carine.

(2) Stavak 1. ovoga članka neće se primijeniti, ako robu nije bilo moguće pustiti zbog razloga koji se pripisuju deklarantu.

Članak 93.
(zajednička carinska stopa)

(1) Ako se pošiljka sastoji od roba koje se razvrstavaju u više tarifnih oznaka, a razvrstavanje bi roba i popunjavanje deklaracije prouzročilo rad i troškove nerazmjerne obračunanoj carini, carinarnica može na zahtjev deklaranta dopustiti da se carina za cijelu pošiljku obračuna na temelju razvrstavanja u tarifni broj one robe čija je carina najveća.

Članak 94.
(carinski nadzor nad robom puštenom uz povoljniju carinu)

(1) Ako je roba puštena u slobodni promet uz smanjenu ili nultu stopu carine zbog svoje uporabe u posebne svrhe, ta roba ostaje pod carinskim nadzorom. Carinski nadzor prestaje kada se prestanu primjenjivati uvjeti utvrđeni za odobrenje smanjene ili nulte stope carine, kada se roba izveze ili uništi, ili kada je dopuštena

uporaba robe u druge svrhe od onih utvrđenih za primjenu smanjene ili nulte stope carine, uz uvjet da je plaćen carinski dug.

(2) Na robu iz stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju odredbe članka 100. i 102. ovoga Zakona.

Članak 95.

(kada roba gubi status domaće robe)

(1) Roba puštena u slobodni promet izgubit će status domaće robe ako je:

a) deklaracija za puštanje robe u slobodni promet poništena nakon puštanja ili,

b) uvozna carina koja se plaća za robu vraćena ili je plaćanje otpušteno:

- u postupku unutarnje proizvodnje uz primjenu sustava povrata ili

- roba ima nedostatke ili ne zadovoljava uvjete iz ugovora, kako je to propisano člankom 234. ovoga Zakona ili

- u slučajevima navedenim u članku 235. ovoga Zakona, kad je povrat ili otpust carine uvjetovan izvozom odnosno ponovnim izvozom robe ili stavljanjem robe u koji drugi odgovarajući carinski dopušten postupak ili uporabu.

3. Postupci s odgodom i carinski postupci s gospodarskim učinkom

A. ZAJEDNIČKE ODREDBE

Članak 96.

(vrste carinskih postupaka s odgodom i s gospodarskim učinkom, definicije)

(1) Izrazi uporabljeni u člancima 97. do 102. ovoga Zakona odnose se:

a) kod "carinskog postupka s odgodom", na postupke:

- provoza,
- carinskog skladištenja,
- unutarnje proizvodnje s primjenom sustava odgode,
- preradbe pod carinskim nadzorom, te
- privremenog uvoza.

b) kod "carinskog postupka s gospodarskim učinkom", na postupke:

- carinskog skladištenja,
- unutarnje proizvodnje,
- preradbe pod carinskim nadzorom,
- privremenog uvoza, te
- vanjske proizvodnje.

(2) "Uvozna roba" naziv je za robu stavljenju u postupak s odgodom te za robu stavljenju u postupak unutarnje proizvodnje uz primjenu sustava povrata za koju su ispunjene formalnosti za puštanje u slobodni promet i formalnosti određene u članku 134. ovoga Zakona.

(3) "Roba u nepromijenjenu stanju" naziv je za uveznu robu koja u postupku unutarnje proizvodnje ili u postupku preradbe pod carinskim nadzorom nije bila predmet ni jednog oblika preradbe.

(4) Provedbene propise za primjenu carinskih postupaka s odgodom i carinskih postupaka s gospodarskim učinkom, te za pojednostavljenja, kao i za primjenu odredaba koje se odnose na mjere trgovinske ili poljoprivredne politike donosi Vlada Republike Hrvatske.

Članak 97.
(uvjet uporabe postupaka)

(1) Uporaba bilo kojeg carinskog postupka s gospodarskim učinkom uvjetovana je odobrenjem koje izdaje carinarnica.

Članak 98.
(uvjeti za odobravanje carinskog postupka s gospodarskim učinkom)

(1) Primjena carinskoga postupka s gospodarskim učinkom može se odobriti:

- osobama koje pruže sva potrebna jamstva za pravilno izvođenje dopuštenoga postupka
- u slučajevima kad carinarnice imaju mogućnost nadzora nad dopuštenim postupkom i njegove provjere.

Članak 99.
(sadržaj odobrenja)

(1) Odobrenje mora sadržavati sve uvjete pod kojima će se provoditi određeni postupak.

(2) Korisnik odobrenja mora odmah obavijestiti carinarnicu o svim činjenicama koje nastanu nakon donošenja odobrenja, a koje utječu na njegovu valjanost ili sadržaj.

Članak 100.
(polaganje osiguranja)

(1) Carinarnica može uvjetovati da korisnik odobrenja podnese odgovarajuće osiguranje plaćanja carinskoga duga koji bi mogao nastati u svezi s robom stavljenom u postupak s odgodom.

(2) U pojedinim postupcima s odgodom mogu se donijeti posebne odredbe o polaganju osiguranja.

Članak 101.
(završetak postupka s gospodarskim učinkom)

(1) Carinski postupak s gospodarskim učinkom završit će se kad se odobri novi carinski dopušteni postupak ili uporaba, bilo za robu koja je bila stavljena u taj postupak, bilo za nadomjesne ili dobivene proizvode.

(2) Carinarnica je dužna poduzeti sve mjere kako bi se uredilo pitanje robe za koju postupak nije završen sukladno propisanim uvjetima.

Članak 102.
(prava i obveze korisnika postupka)

(1) Prava i obveze korisnika carinskoga postupka s gospodarskim učinkom mogu se uz uvjete koje odredi carinarnica prenijeti na druge osobe koje ispunjavaju sve uvjete za odgovarajući postupak.

B. POSTUPAK PROVOZA

I. Opće odredbe

Članak 103.

(pojam i načini provoza)

(1) Postupak provoza dopušta prijevoz robe od jednog do drugog mjesta unutar carinskoga područja Republike Hrvatske, i to:

- a) strane robe, a da ona ne podliježe plaćanju carine i drugih davanja ili mjerama trgovinske politike,
- b) domaće robe, za koju je proveden postupak izvoza.

(2) Prijevoz robe iz stavka 1. ovoga članka odvija se:

- a) prema postupku provoza određenom ovim Zakonom,
- b) prema postupku TIR karneta određenom odredbama Konvencije TIR,
- c) prema postupku ATA karneta određenom odredbama Konvencije za privremeni uvoz, kada se ATA karnet koristi kao isprava u postupku provoza,
- d) poštom (uključujući pakete), ili
- e) prema postupku određenom drugim konvencijama kojima pristupi Republika Hrvatska.

(3) Primjena postupka provoza neće utjecati na posebne odredbe koje se primjenjuju na prijevoz robe stavljene u carinski postupak s gospodarskim učinkom.

Članak 104.

(završetak provoza)

(1) Postupak provoza završava i obveze korisnika su ispunjene podnošenjem robe i potrebnih isprava odredišnoj carinarnici sukladno odredbama dotičnog postupka.

(2) Otpremna carinarnica zaključuje postupak provoza kada na temelju usporedbe podataka kojima raspolaže i podataka dostupnih odredišnoj carinarnici može nedvojbeno utvrditi da je postupak okončan na ispravan način.

II. Posebne odredbe

Članak 105.

(provoz kroz treću državu)

(1) Postupak provoza primjenjuje se na robu koja prolazi kroz područje treće države samo ako je takva mogućnost predviđena prema međunarodnom ugovoru.

Članak 106.
(polaganje jamstva u provozu)

(1) Glavni je obveznik dužan položiti jamstvo radi osiguranja plaćanja duga koji bi mogao nastati za tu robu, osim ako, sukladno carinskim propisima, jamstvo nije potrebno polagati.

(2) Jamstvo može biti:

- a) pojedinačno jamstvo koje se odnosi na jedan provoz, ili
- b) zajedničko jamstvo koje se odnosi na više provoznih postupaka ako je Središnji ured Carinske uprave glavnom obvezniku odobrio korištenje takvog jamstva.

(3) Odobrenje iz stavka 2. točke b) ovoga članka može se dati samo osobama koje:

- imaju sjedište u Republici Hrvatskoj,
- su redovni korisnici postupaka provoza u Republici Hrvatskoj i koje Carinskoj upravi dokažu da su nedvojbeno pouzdane osobe koje ispunjavaju svoje obveze vezane uz te postupke, i
- nisu teže kršile ili nisu ponavljale kršenje carinskih ili poreznih propisa.

(4) Kada se odobrenje iz stavka 2. točke b) ovoga članka daje osobama kojima je odobren status »ovlaštenoga gospodarskog subjekta«, u skladu s člankom 5.a ovoga Zakona, ili drugim pouzdanim osobama, u odobrenju se može odobriti korištenje zajedničkog jamstva u smanjenom iznosu jamstvene svote, ili oslobođenje od obveze polaganja jamstva. Takvo odobrenje može se dati samo osobama koje ispunjavaju sljedeće dodatne kriterije, i to:

- a) pravilna uporaba postupaka provoza u Republici Hrvatskoj tijekom prethodnog razdoblja,
- b) suradnja s Carinskom upravom, i
- c) dobar financijski položaj koji je dovoljan za ispunjavanje obveza te osobe.

(5) Vlada Republike Hrvatske propisat će uvjete i postupak davanja odobrenja iz stavka 3. i 4. ovoga članka.

(6) Odobrenje za korištenje jamstva u smanjenom iznosu, odnosno oslobođenje od polaganja jamstva neće se odobriti za robu za koju Vlada Republike Hrvatske propiše da predstavlja povećan rizik, te za robu za koju je utvrđeno da je predmet prijave.

(7) U slučaju saznanja nastupa okolnosti protivnih uvjetima ili dodatnim kriterijima za izdavanje odobrenja iz stavka 3. ili 4. ovoga članka Središnji ured Carinske uprave može ukinuti odnosna odobrenja.

Članak 106.a.
(kada se ne polaže jamstvo u provozu)

(1) Polaganje jamstva nije potrebno u slučaju prijevoza:

- a) zrakom,
- b) morem i rijekama,
- c) cjevovodima,
- d) hrvatskim željeznicama.

(2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka prijevoznik je glavni obveznik.

(3) Jamstvo se, osim u slučajevima koje treba utvrditi po potrebi u skladu s postupkom odbora, ne treba položiti za prijevoz:

- a) zrakom,
- b) rijekom Rajnom i vodenim putovima Rajne,
- c) cjevovodima,
- d) koji obavljaju željeznička društva država članica.

(4) U skladu s postupkom odbora određuju se slučajevi u kojima je moguće ne zahtijevati polaganje jamstva u vezi s prijevozom robe na vodenim putovima koji nisu navedeni u stavku 3. točki b) ovoga članka.

Članak 107.

(obveze glavnog obveznika i druge osobe)

(1) Glavni obveznik je korisnik postupka provoza i odgovoran je za:

- a) predaju robe određenoj carinarnici u nepromijenjenu stanju i u propisanu roku te uz poštivanje mjera koje je carinarnica prihvatila radi osiguranja istovjetnosti robe, te
- b) poštivanje odredaba koje se odnose na postupak provoza.

(2) Bez obzira na obveze glavnog obveznika iz stavka 1. ovoga članka, prijevoznik ili osoba koja primi robu znajući da je ona u postupku provoza također je odgovoran za predaju robe određenoj carinarnici u nepromijenjenu stanju do propisanog roka i uz poštivanje mjera koje je carinarnica prihvatila za osiguranje istovjetnosti.

Članak 108.

(provedbeni i drugi propisi)

(1) Provedbene propise za postupak provoza i iznimke od pravila provedbe postupka donosi Vlada Republike Hrvatske.

(2) Pod uvjetom da je zajamčena provedba mjera Zajednice koje se primjenjuju na robu:

- a) države članice imaju pravo bilateralnim i multilateralnim dogovorima među sobom uspostaviti pojednostavljene postupke u skladu s kriterijima koje treba odrediti prema okolnostima i koji se primjenjuju na određene vrste robe ili određene tvrtke,
- b) svaka država članica ima pravo u određenim okolnostima uspostaviti pojednostavljene postupke za robu za koju nije predviđeno kretanje na teritoriju druge države članice.

(3) O pojednostavljenim postupcima iz stavka 2. ovoga članka potrebno je obavijestiti Europsku komisiju.

Članak 109.

(prijevoz domaće robe preko područja druge države)

(1) Postupak provoza može se dopustiti i za prijevoz domaće robe od jednog do drugog mjesta unutar carinskoga područja Republike Hrvatske preko područja druge države bez promjene njezina carinskog statusa.

C. POSTUPAK CARINSKOG SKLADIŠTENJA

Članak 110.

(roba koja se skladišti u carinskom skladištu)

(1) Postupak carinskog skladištenja može se odobriti za smještaj u carinsko skladište:

- a) strane robe, a da ona pritom ne podliježe uvoznoj carini i trgovinskim mjerama, te
- b) domaće robe namijenjene izvozu, koja smještajem u carinsko skladište uživa primjenu mjera koje se sukladno posebnim propisima primjenjuju za izvoz te robe.

(2) Carinsko je skladište svako mjesto koje odobri carinarnica i koje je pod carinskim nadzorom, tako da se roba može smjestiti u skladu s propisanim uvjetima.

(3) Vlada Republike Hrvatske propisat će slučajeve u kojima se roba iz stavka 1. ovoga članka može staviti u postupak carinskog skladištenja, a da se roba ne skladišti u carinskome skladištu.

Članak 111.

(vrste carinskih skladišta, posjednik i korisnik skladišta)

(1) Carinsko skladište može biti javno skladište ili privatno skladište.

(2) Javno skladište carinsko je skladište u kojemu svaka osoba može skladištiti robu.

(3) Privatno skladište carinsko je skladište namijenjeno skladištenju robe posjednika skladišta.

(4) Posjednik skladišta iz stavka 2. i 3. ovoga članka je osoba kojoj je carinarnica odobrila vođenje carinskog skladišta.

(5) Iznimno od prethodnog stavka carinsko skladište može voditi i carinarnica.

(6) Korisnik skladišta je osoba koja je deklaracijom obvezana staviti robu u postupak carinskog skladištenja ili osoba na koju su prava i obveze te osobe prenesene.

Članak 112.

(odobrenje za držanje carinskog skladišta)

(1) Odobrenje za držanje carinskog skladišta donosi se na osnovi zahtjeva koji sadrži podatke potrebne za dobivanje odobrenja, a prije svega pokazatelja koji dokazuju gospodarsku potrebu za skladištenje.

(2) Odobrenje za držanje carinskog skladišta može se izdati samo osobama sa sjedištem u Republici Hrvatskoj.

(3) Carinarnica donosi odobrenje za otvaranje carinskog skladišta u kojemu mora biti naznačena vrsta skladišta i uvjeti pod kojima posjednik mora voditi skladište te vrste roba koje se mogu smjestiti u skladište, i druge obveze posjednika skladišta prema carinarnici.

(4) Podnositelj zahtjeva mora priložiti dokaze da ispunjava uvjete propisane posebnim propisima u svezi sa smještajem određenih vrsta roba, obavljanjem pojedinih djelatnosti ili u svezi s rukovanjem robom koja se smješta u takvo skladište.

Članak 113.

(obveze posjednika skladišta)

(1) Posjednik carinskog skladišta odgovoran je:

a) da se roba smještena u carinskome skladištu ne uzima ispod carinskog nadzora,

b) za ispunjenje obveza koje proizlaze iz skladištenja robe koja je obuhvaćena postupkom carinskog skladištenja, i

c) za ispunjavanje posebnih uvjeta sadržanih u odobrenju za otvaranje carinskog skladišta.

(2) Carinarnica može zahtijevati da posjednik skladišta položi osiguranje u svezi s obvezama iz prethodnog stavka.

Članak 114.
(obveze korisnika skladišta)

(1) Iznimno od članka 113. ovoga Zakona, u odobrenju za javno skladište može se odrediti da je za obveze iz članka 113. točke a) ili b) ovoga Zakona odgovoran isključivo korisnik skladišta.

(2) Korisnik skladišta u svakome je slučaju odgovoran za ispunjavanje obveza koje proizlaze iz stavljanja robe u postupak carinskog skladištenja.

Članak 115.
(prenošenje prava i obveza posjednika)

(1) Prava i obveze posjednika skladišta mogu se uz suglasnost carinarnice prenijeti na drugu osobu.

Članak 116.
(vođenje evidencije)

(1) Posjednik carinskog skladišta dužan je voditi evidenciju o robi koja se nalazi u postupku carinskog skladištenja.

(2) Roba koja je predmet postupka carinskog skladištenja mora se upisati u evidenciju čim se unese u carinsko skladište.

(3) Carinarnica može osloboditi posjednika skladišta obveze vođenja evidencije iz stavka 1. ovog članka ako je za ispunjenje obveza sadržanih u članku 113. točkama a) i b) ovoga Zakona isključivo odgovoran korisnik skladišta, a roba je smještena u carinsko skladište na osnovi pisane deklaracije za redoviti postupak ili isprava iz članka 88. stavka 1. točke b) ovoga Zakona.

Članak 117.
(roba smještena u carinskom skladištu, ali nije predmet postupka carinskog skladištenja)

(1) Kad postoji gospodarska potreba, a ne ugrožava se carinski nadzor, carinarnica može odobriti:

a) da se u prostorima carinskog skladišta smjesti domaća roba koja nije obuhvaćena odredbom članka 110. stavka 1. točke b) ovoga Zakona,

b) preradbu strane robe u prostorima carinskog skladišta u okviru postupka unutarnje proizvodnje i sukladno uvjetima za provedbu toga postupka, te

c) preradbu strane robe u prostorima carinskog skladišta u okviru postupka preradbe pod carinskim nadzorom i sukladno uvjetima za provedbu tog postupka.

(2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka roba neće biti predmet postupka carinskog skladištenja.

(3) Carinarnica može tražiti da se o robi iz stavka 1. ovoga članka vodi evidencija određena za robu u postupku carinskog skladištenja sukladno članku 116. ovoga Zakona.

Članak 118.
(rok držanja robe u skladištu)

(1) Držanje robe u postupku carinskog skladištenja vremenski nije ograničeno.

(2) U iznimnim slučajevima carinarnica može odrediti rok u kojemu korisnik mora za robu odrediti novi carinski dopušten postupak ili uporabu.

(3) Ministar financija može propisati posebne rokove za određene robe iz članka 110. stavka 1. točke b) ovoga Zakona na koje se primjenjuju zaštitne mjere poljoprivredne politike.

Članak 119. ***(uobičajeni oblici rukovanja)***

(1) Uvozna roba može biti predmet uobičajenih oblika rukovanja koji se obavljaju sa svrhom da se roba očuva, poboljša njezin izgled ili tržišna kakvoća ili pripremi za tržište odnosno daljnju prodaju.

(2) Vlada Republike Hrvatske može na prijedlog ministra poljoprivrede, šumarstva i vodnog gospodarstva propisati slučajeve u kojima je zabranjeno takvo rukovanje s robom na koju se primjenjuju zaštitne mjere poljoprivredne politike.

(3) Domaća roba iz članka 110. stavka 1. točke b) ovoga Zakona stavljena u postupak carinskog skladištenja koja je zaštićena mjerama poljoprivredne politike može biti predmet samo onih oblika rukovanja koji su izričito predviđeni za tu robu.

(4) Vlada Republike Hrvatske donosi popis uobičajenih oblika rukovanja iz stavka 1. do 3. ovoga članka.

(5) Oblike rukovanja iz stavka 1. i 3. ovoga članka mora prethodno odobriti carinarnica, koja utvrđuje uvjete pod kojima se ti oblici mogu obavljati.

Članak 120. ***(privremeni premještaj)***

(1) Ako to okolnosti pojedinog slučaja zahtijevaju, roba se može iznijeti iz carinskog skladišta. Iznošenje robe mora carinarnica unaprijed odobriti te odrediti uvjete pod kojima se iznošenje može provesti.

(2) Za vrijeme dok nije u carinskome skladištu, roba može biti predmet rukovanja iz članka 119. ovoga Zakona sukladno uvjetima sadržanim u odobrenju.

Članak 121. ***(premještaj robe)***

(1) Carinarnica može odobriti premještaj robe iz jednog carinskog skladišta u drugo carinsko skladište.

Članak 122. ***(carinska vrijednost skladištene robe)***

(1) Ako je za uvoznju robu u postupku carinskog skladištenja nastao carinski dug, troškovi skladištenja i održavanja robe za vrijeme skladištenja, ne računavaju se u carinsku vrijednost robe pod uvjetom da su prikazani odvojeno od stvarno plaćene cijene, odnosno cijene koju treba platiti za tu robu.

(2) Kad je roba bila predmet uobičajenih oblika rukovanja sukladno članku 119. ovoga Zakona, kod utvrđivanja visine carinskoga duga može se na zahtjev deklaranta prihvatiti vrsta robe, carinska vrijednost i količina kakva je bila u vrijeme kako je to navedeno u članku 218. ovoga Zakona kao da roba nije bila predmet rukovanja.

(3) Ako se uvozna roba pušta u slobodni promet sukladno članku 88. stavku 1. točki c) ovoga Zakona, prihvatit će se vrsta, carinska vrijednost i količina robe kakva je bila u trenutku stavljanja robe u postupak carinskog skladištenja.

(4) Stavak 3. ovoga članka primjenjuje se ako je vrijednost robe prihvaćena kao carinska vrijednost u trenutku stavljanja robe u postupak carinskog skladištenja, osim ako deklarant zahtijeva da se prihvati carinska vrijednost utvrđena u trenutku nastanka carinskoga duga.

(5) Stavak 3. ovoga članka primjenjuje se ne isključujući naknadne provjere u smislu članka 90. ovoga Zakona.

Članak 123.

(domaća roba zaštićena mjerama poljoprivredne politike)

(1) Domaća roba iz članka 110. stavka 1. točke b) ovoga Zakona koja je zaštićena mjerama poljoprivredne politike, a bila je stavljena u postupak carinskog skladištenja, mora se izvesti ili joj se može odrediti neki drugi postupak ili uporaba koja je predviđena posebnim propisom.

D. POSTUPAK UNUTARNJE PROIZVODNJE

I. Općenito

Članak 124.

(pojam postupka unutarnje proizvodnje)

(1) Postupak unutarnje proizvodnje uz jednu ili više proizvodnih radnja može se, ne isključujući odredbe članka 125. ovoga Zakona, odobriti za:

a) stranu robu namijenjenu ponovnom izvozu u obliku dobivenih proizvoda, a da ta roba ne podliježe plaćanju carine niti trgovinskim mjerama (sustav odgode),

b) stranu robu koja se pušta u slobodni promet uz plaćanje carine za koju se može odobriti povrat ili otpust carine ako se roba izveze iz carinskoga područja Republike Hrvatske u obliku dobivenih proizvoda (sustav povrata).

(2) Izrazi koji se rabe u člancima 124. do 137. ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

a) proizvodne su radnje:

- obradba robe, uključujući postavljanje, sastavljanje i ugradbu u drugu robu,

- preradba i doradba robe,

- popravak robe, uključujući obnavljanje i osposobljavanje,

- uporaba određene robe koja ne postaje sastavni dio dobivenoga proizvoda, iako se pri tom u cijelosti ili djelomice utroši, ako omogućuje ili olakšava proizvodnju tih proizvoda,

b) dobiveni proizvodi: svi proizvodi nastali proizvodnim radnjama,

c) istovrijedna roba: domaća roba koja se upotrebljava umjesto uvozne robe za izradbu dobivenih proizvoda; te

d) normativ: količina ili postotak dobivenih proizvoda koji se u postupku proizvodnje dobiva iz određene količine uvozne robe.

Članak 125.
(uporaba istovrijedne robe)

(1) Ako su ispunjeni uvjeti iz stavka 2. ovoga članka, uz primjenu mjera iz stavka 4. ovoga članka, carinarnica može odobriti:

a) da se dobiveni proizvodi mogu proizvesti od istovrijedne robe,

b) da se dobiveni proizvodi proizvedeni od istovrijedne robe mogu izvesti iz Hrvatske prije uvoza uvozne robe.

(2) Istovrijedna roba mora biti jednake kakvoće, imati jednaka svojstva i istu tarifnu oznaku kao i uvozna roba. Vlada Republike Hrvatske može propisati slučajeve u kojima se može dopustiti da istovrijedna roba bude na višem stupnju obrade nego uvozna roba.

(3) Kad se primjenjuje stavak 1. ovoga članka, uvozna roba smatrat će se za carinske svrhe istovrijednom robom, a istovrijedna roba uvoznom robom.

(4) Vlada Republike Hrvatske može propisati mjere kojima se zabranjuje, propisuju dodatni uvjeti ili se olakšava primjena stavka 1. ovoga članka.

(5) Ako se dobiveni proizvodi proizvedeni iz istovrijedne robe izvoze iz Republike Hrvatske prije uvoza uvozne robe, a podlijevali bi izveznoj carini ako ne bi bili izvezeni u okviru postupka unutarnje proizvodnje korisnik odobrenja je dužan položiti osiguranje za plaćanje izvozne carine koja bi se naplatila ne uveze li se uvozna roba u odobrenu roku.

Članak 125.a.
(istovrijedna domaća roba)

(1) Postupak unutarnje proizvodnje u sustavu odgode također se primjenjuje i na proizvode dobivene od istovrijedne domaće robe umjesto uvozne robe kako bi istovjetni dobiveni proizvodi mogli ispuniti uvjete za oslobođenje od plaćanja izvoznih carina kojima bi podlijevali.

II. Donošenje odobrenja

Članak 126.
(donošenje odobrenja)

(1) Odobrenje donosi carinarnica na zahtjev osobe koja izvodi proizvodne radnje ili osobe koja organizira njihovo izvođenje.

(2) Odobrenje se može dati samo:

a) osobama sa sjedištem u Republici Hrvatskoj; u slučaju nekomercijalnog uvoza odobrenje se može dati i osobama sa sjedištem ili prebivalištem izvan Republike Hrvatske,

b) ako se uvozna roba može prepoznati u dobivenu proizvod, osim u slučaju uporabe iz članka 124. stavka 2. točke a) podtočke 4. ovoga Zakona, a u slučaju uporabe istovrijedne robe uz uvjete iz članka 125. ovoga Zakona,

c) ako se postupkom unutarnje proizvodnje postižu povoljniji uvjeti za izvoz ili ponovni izvoz dobivenih proizvoda, a da pri tome nisu ugroženi osnovni interesi domaćih proizvođača sličnih ili istih proizvoda (gospodarski uvjeti). Vlada Republike Hrvatske može utvrditi slučajeve u kojima se gospodarski uvjeti smatraju ispunjenima.

III. Provedba postupka

Članak 127. **(rok za izvoz ili ponovni izvoz robe)**

(1) Carinarnica će odrediti rok u kojemu dobiveni proizvodi moraju biti izvezeni ili ponovno izvezeni ili u kojem se mora zahtijevati drugi carinski dopušten postupak ili uporaba. Kod određivanja roka mora se uzeti u obzir vrijeme potrebno za izvedbu proizvodnih radnja i prodaju dobivenih proizvoda.

(2) Rok počinje teći od dana kad se strana roba stavi u postupak unutarnje proizvodnje. Carinarnica može produljiti rok na osnovi pravodobnog i opravdanog zahtjeva korisnika odobrenja. Radi pojednostavljenja može se odobriti da razdoblje koje počinje unutar kalendarskog mjeseca ili tromjesečja završava na zadnji dan sljedećega kalendarskog mjeseca, odnosno tromjesečja.

(3) Kad se primjenjuje članak 125. stavak 1. točka b) ovoga Zakona, carinarnica će odrediti rok u kojemu strana roba mora biti deklarirana za postupak. Taj će rok teći od dana prihvatanja izvozne deklaracije za dobivene proizvode izrađene od odgovarajuće istovrijedne robe.

(4) Vlada Republike Hrvatske može propisati posebne rokove za određene proizvodne radnje ili za određenu uvoznu robu.

Članak 128. **(normativ)**

(1) Carinarnica će odrediti normativ proizvodnje ili, gdje je to prikladno, metodu za utvrđivanje normativa. Normativ se mora utvrditi na osnovi stvarnih okolnosti u kojima se izvodi ili se treba izvesti proizvodna radnja.

(2) Kada to okolnosti opravdavaju, a posebno kada se proizvodna radnja uobičajeno izvodi pod jasno određenim tehničkim uvjetima s robom bitno istovjetnih svojstava i završava proizvodnjom dobivenih proizvoda ujednačene kvalitete, carinarnica može prihvatiti standardne normative određene na temelju unaprijed provjerenih stvarnih podataka.

Članak 129. **(provedbeni propisi)**

(1) Vlada Republike Hrvatske može propisati slučajeve u kojima te uvjete pod kojima se smatra da su roba u nepromijenjenom stanju ili dobiveni proizvodi pušteni u slobodni promet.

Članak 130. **(način određivanja carinskog duga)**

(1) Uz poštivanje odredaba članka 131. ovoga Zakona u slučaju nastanka carinskoga duga svota duga utvrdit će se na osnovi propisa mjerodavnih za određivanje visine carine koji su važili za uvoznu robu u vrijeme prihvatanja deklaracije za stavljanje te robe u postupak unutarnje proizvodnje.

(2) Ako je uvozna roba u vrijeme navedeno u stavku 1. ovoga članka ispunjavala uvjete za primjenu članka 21. ovoga Zakona u okviru kvota, primjena članka 21. ovoga Zakona može se prihvatiti ako važi za istovjetnu robu u vrijeme prihvaćanja deklaracije za puštanje robe u slobodni promet.

Članak 131.
(posebni slučajevi određivanja duga)

(1) Iznimno od članka 130. ovoga Zakona, dobiveni proizvodi:

a) podliježu uvoznim carinama koje su na njih primjenjive kada:

– su pušteni u slobodni promet i nalaze se na popisu robe koji donosi Vlada Republike Hrvatske, ukoliko su razmjerni izvezenom dijelu dobivenih proizvoda koji nisu obuhvaćeni tim popisom. Iznimno, korisnik odobrenja može tražiti da se carina za te proizvode obračuna na način iz članka 130. ovoga Zakona,
– podliježu davanjima utvrđenima u okviru poljoprivredne politike i kada to predviđaju odredbe koje donosi Vlada Republike Hrvatske,

b) podliježu uvoznim carinama izračunatima u skladu s pravilima koja se primjenjuju na dotični carinski postupak ili na slobodne zone ili slobodna skladišta ako su bili stavljeni u postupak s odgodom ili u slobodnu zonu ili slobodno skladište. Iznimno:

– korisnik odobrenja može tražiti da se carina obračuna sukladno članku 130. ovoga Zakona,
– u slučajevima kada je za dobivene proizvode određen neki od naprijed navedenih carinski dopuštenih postupanja ili uporaba, osim postupka preradbe pod carinskim nadzorom, obračunati iznos carine mora biti barem jednak iznosu izračunatom u skladu s člankom 130. ovoga Zakona,

c) mogu podlijegati pravilima koja uređuju određivanje carina utvrđenih u okviru postupka za preradbu pod carinskim nadzorom kada je uvozna roba mogla biti stavljena u taj postupak,

d) uživaju povoljnije carinsko postupanje jer su namijenjeni za posebnu uporabu ako je takvo postupanje predviđeno u slučaju istovjetne uvozne robe,

e) ne podliježu plaćanju uvozne carine ako je takvo oslobođenje od plaćanja carine, sukladno članku 187. ovoga Zakona predviđeno za istovjetnu uvoznu robu.

IV. Proizvodne radnje izvan carinskoga područja Republike Hrvatske

Članak 132.
(proizvodnja izvan carinskog područja i određivanje carinske vrijednosti)

(1) Dobiveni proizvodi ili roba u nepromijenjenu stanju, dijelomice ili u cijelosti, mogu se privremeno izvoziti radi daljnje proizvodnje izvan carinskoga područja Hrvatske uz odobrenje carinarnice, a u skladu s uvjetima propisanim za postupak vanjske proizvodnje.

(2) Ako nastane carinski dug u svezi s ponovno uvezenim proizvodima, naplatit će se:

a) uvozna carina za dobivene proizvode ili robu u nepromijenjenu stanju iz stavka 1. ovoga članka obračunana u skladu s člankom 130. i 131. ovoga Zakona, te

b) uvozna carina za proizvode ponovno uvezene nakon proizvodnje izvan carinskoga područja Hrvatske čiji će se iznos obračunati sukladno odredbama koje se odnose na postupak vanjske proizvodnje te pod istim uvjetima koji bi bili primijenjeni da su proizvodi izvezeni po tome postupku bili pušteni u slobodni promet prije izvoza.

V. Posebne odredbe sustava povrata carine

Članak 133. ***(uvjeti sustava povrata)***

(1) Sustav povrata carine može se primijeniti za svu robu, osim ako je u trenutku prihvaćanja deklaracije za puštanje robe u slobodni promet:

- a) uvozna roba predmet količinskih uvoznih ograničenja,
- b) uvozna roba predmet preferencijalnih stopa u okviru količinskih kvota,
- c) za uvoznju robu u okviru mjera poljoprivredne politike propisano podnošenje uvozne ili izvozne dozvole ili certifikata,
- d) za dobivene proizvode propisana obveza plaćanja izvozne naknade ili drugih izvoznih davanja.

(2) Povrat carine u okviru sustava povrata nije moguć, ako je u trenutku prihvata izvozne carinske deklaracije za dobivene proizvode propisana određena uvozna ili izvozna dozvola ili certifikat ili plaćanje izvozne naknade ili drugih izvoznih davanja.

(3) Propisom donesenim po osnovi članka 96. stavka 4. ovoga Zakona, mogu se odrediti robe na koje se ne primjenjuju odredbe stavka 1. i 2. ovoga članka.

Članak 134. ***(označivanje deklaracije)***

(1) Na deklaraciji za puštanje robe u slobodni promet mora biti označeno da se primjenjuje sustav povrata carine, a mora sadržavati i pojedinosti iz danog odobrenja.

(2) Carinarnica može zahtijevati da se navedeno odobrenje pripoji deklaraciji za puštanje u slobodni promet.

Članak 135. ***(odredbe koje se ne primjenjuju)***

(1) U okviru sustava povrata carine ne primjenjuju se odredbe članka 125. stavka 1. točke b) te stavka 3. i 5. istog članka, članka 125.a., članka 127. stavka 3., članka 129. i 130., članka 131. točke a) druge podtočke i točke c) ovoga Zakona.

Članak 136. ***(što se ne smatra izvozom)***

(1) Privremeni izvoz dobivenih proizvoda proveden sukladno članku 132. stavku 1. ovoga Zakona neće se smatrati izvozom u smislu članka 137. ovoga Zakona, osim ako se ti proizvodi ponovno ne uvezu u Republiku Hrvatsku u propisanu roku.

Članak 137. ***(uvjeti i način povrata ili otpusta uvozne carine)***

(1) Korisnik odobrenja može zahtijevati povrat ili otpust uvozne carine ako carinarnici dokaže da je uvozna roba koja je bila puštena u slobodni promet u okviru sustava povrata carine u obliku dobivenih proizvoda ili robe u nepromijenjenu stanju:

- a) izvezena ili

b) stavljena u namjeri da se ponovno izveze u provozni postupak, postupak carinskog skladištenja, postupak privremenog uvoza ili postupak unutarnje proizvodnje (postupak s odgodom), u slobodnu zonu ili slobodno skladište, pod uvjetom da su ispunjeni svi ostali uvjeti za uporabu postupka.

(2) U primjeni postupaka iz točke b) stavka 1. ovoga članka dobiveni proizvodi i roba u nepromijenjenu stanju smatraju se stranom robom.

(3) Povrat carine može se zahtijevati najkasnije u roku od 1 godine od dana kad je nastao carinski dug.

(4) Ako se dobiveni proizvodi ili roba u nepromijenjenu stanju koji su sukladno stavku 1. ovoga članka bili stavljeni u carinski postupak ili u slobodnu zonu ili u slobodno skladište puste u slobodni promet, svota uvozne carine koja je vraćena ili otpuštena činit će svotu carinskoga duga.

E. POSTUPAK PRERADBE POD CARINSKIM NADZOROM

Članak 138. ***(pojam postupka preradbe)***

(1) U postupku preradbe pod carinskim nadzorom dopušta se uporaba strane robe na carinskome području Republike Hrvatske bez obračuna carine ili primjene trgovinskih mjera radi preradbe kojom se mijenja njezina vrsta ili stanje te da se proizvodi koji su rezultat takve preradbe puste u slobodni promet uz obračun uvozne carine koja je za njih propisana.

(2) Takvi proizvodi nazivaju se prerađeni proizvodi.

Članak 139. ***(provedbeni propis)***

(1) Vlada Republike Hrvatske propisat će u kojim se slučajevima i pod kojim uvjetima može dopustiti postupak preradbe pod carinskim nadzorom.

Članak 140. ***(donošenje odobrenja)***

(1) Odobrenje za preradbu pod carinskim nadzorom donosi se na zahtjev osobe koja izvodi preradbu ili ju organizira.

Članak 141. ***(uvjeti za izdavanje odobrenja)***

(1) Odobrenje se izdaje samo:

- a) osobama sa sjedištem u Republici Hrvatskoj,
- b) ako se uvozna roba može prepoznati u prerađenim proizvodima,
- c) ako se robi poslije preradbe ne može na gospodarstven način vratiti izgled, sastav ili stanje koje je imala prije stavljanja u postupak,
- d) ako uporaba postupka ne može dovesti do izbjegavanja pravila o podrijetlu ili količinskih ograničenja koja važe za uvoznu robu,

e) ako uporaba toga postupka pomaže stvaranju ili održavanju prerađivačke djelatnosti u Republici Hrvatskoj, a ne ugrožava interese proizvođača slične ili iste robe u Republici Hrvatskoj (gospodarski uvjeti). Vlada Republike Hrvatske može utvrditi slučajeve u kojima se gospodarski uvjeti smatraju ispunjenima.

Članak 142.
(primjena drugih odredaba)

(1) Odredbe članka 127. stavka 1., 2. i 4. te članka 128. ovoga Zakona na odgovarajući se način primjenjuju i u postupku preradbe pod carinskim nadzorom.

Članak 143.
(određivanje carinskog duga)

(1) Ako nastane carinski dug u postupku preradbe robe pod carinskim nadzorom u svezi s robom u nepromijenjenu stanju ili za proizvode čija preradba nije dostigla stupanj predviđen u odobrenju, iznos carinskoga duga utvrdit će se na osnovi propisa mjerodavnih za određivanje visine carine koji su za uvoznju robu važila u vrijeme prihvaćanja deklaracije kojom se robu stavlja u postupak prerade pod carinskim nadzorom.

Članak 144.
(primjena povlaštene carine)

(1) Ako je uvozna roba ispunjavala uvjete za povlaštenu carinu iz članka 21. ovoga Zakona u vrijeme kad je stavljena u postupak preradbe pod carinskim nadzorom, a takva se carina može primijeniti i za proizvode istovjetne prerađenim proizvodima puštenim u slobodni promet, uvozna carina za prerađene proizvode izračunat će se po stopi carine koja važi u okviru te povlaštene carine.

(2) Ako su povlaštene mjere iz stavka 1. ovoga članka uvjetovane primjenom kvota ili plafona, povlaštena carina može se odobriti u slučajevima ako u vrijeme prihvaćanja deklaracije za puštanje prerađenoga proizvoda u slobodni promet uvozna roba ispunjava uvjete za primjenu povlaštene carine. U tome slučaju otpisat će se količina od kvote koja vrijedi za uvezenu robu, a ne za prerađeni proizvod.

F. POSTUPAK PRIVREMENOG UVOZA

Članak 145.
(pojam)

(1) U postupku privremenog uvoza može se u carinskome području Republike Hrvatske dopustiti uporaba strane robe, s potpunim ili djelomičnim oslobođenjem od plaćanja uvozne carine i izuzećem od trgovinskih mjera, koja je namijenjena ponovnom izvozu u nepromijenjenu stanju, osim uobičajenog obezvrijeđenja nastalog uporabom te robe.

Članak 146.
(donošenje odobrenja)

(1) Privremeni uvoz može se odobriti na zahtjev osobe koja upotrebljava robu ili organizira njezinu uporabu.

Članak 147.
(odbijanje zahtjeva)

(1) Carinarnica će odbiti zahtjev za odobrenje postupka privremenog uvoza ako nije moguće osigurati utvrđivanje istovjetnosti uvozne robe.

(2) Carinarnica može odobriti postupak privremenog uvoza i u slučajevima gdje nije moguće osigurati istovjetnost uvozne robe ako s obzirom na vrstu robe ili njezinu predviđenu uporabu nisu moguće zloporabe postupka.

Članak 148. *(rok)*

(1) Carinarnica određuje rok u kojemu se uvezena roba mora ponovno izvesti ili odobriti novo carinski dopušteno postupanje ili uporaba te robe. Rok mora biti dostatan za postizanje svrhe privremenog uvoza.

(2) Roba može ostati u postupku privremenog uvoza najviše 24 mjeseca, s tim da se provedbenim propisom iz članka 149. ovoga Zakona mogu propisati posebni rokovi. Carinarnica može odrediti i kraće razdoblje u suglasnosti s korisnikom odobrenja.

(3) Carinarnica može kad to opravdavaju iznimne okolnosti produljiti rok određen sukladno stavku 1. i 2. ovoga članka kako bi se ispunila svrha odobrene uporabe.

Članak 149. *(potpuno oslobođenje od plaćanja carine)*

(1) Vlada Republike Hrvatske propisat će slučajeve i posebne uvjete za primjenu postupka privremenog uvoza s potpunim oslobođenjem od plaćanja uvozne carine.

Članak 150. *(djelomično oslobođenje od uvozne carine)*

(1) Primjena postupka privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine odobrit će se za robu koja nije obuhvaćena odredbama propisa donesenim na osnovi članka 149. ovoga Zakona ili ako je obuhvaćena, ne ispunjava sve propisane uvjete za privremeni uvoz s potpunim oslobođenjem.

(2) Vlada će propisati uvjete za provedbu postupka iz stavka 1. ovoga članka, te popis robe za koju se ne može odobriti provedba toga postupka.

Članak 151. *(obračun djelomičnog oslobođenja od plaćanja uvozne carine)*

(1) Svota uvozne carine koja se plaća za robu u postupku privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od plaćanja uvozne carine određuje se za svaki mjesec ili za dio mjeseca u kojem se roba nalazila u postupku u visini od 3% od svote carine koju bi trebalo platiti za robu kad bi ona bila puštena u slobodni promet na dan prihvaćanja deklaracije za stavljanje robe u postupak privremenog uvoza.

(2) Svota uvozne carine koja se naplaćuje ne smije prijeći svotu koju bi trebalo platiti da je roba bila puštena u slobodni promet na dan kad je bila stavljena u postupak privremenog uvoza, s tim da u tu svotu ne ulaze pripadajuće kamate.

(3) Prijenos prava i obveza proizašlih iz postupka privremenog uvoza prema članku 102. ovoga Zakona ne znači da jednako oslobođenje mora biti primijenjeno u svakome od razdoblja uporabe.

(4) Ako je prijenos iz stavka 4. ovoga članka izvršen s djelomičnim oslobođenjem za obje osobe koje imaju odobrenje za primjenu postupka tijekom istog mjeseca, prvi korisnik odobrenja mora podmiriti iznos uvozne carine za cijeli mjesec.

Članak 152. *(obračun carinskog duga)*

(1) Ako nastane carinski dug za robu stavljen u postupak privremenog uvoza, iznos duga određuje se na osnovi elemenata za obračun koji se primjenjuju na dan prihvaćanja deklaracije za stavljanje robe u postupak privremenog uvoza. U slučajevima iz članka 149. ovoga Zakona iznos duga za robu određuje se na osnovi propisa na dan nastanka carinskoga duga sukladno članku 218. ovoga Zakona.

(2) Ako carinski dug za robu stavljen u postupak privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem nastane iz drugih razloga, a ne zbog stavljanja robe u taj postupak, iznos duga odgovarat će razlici između iznosa carine izračunane prema stavku 1. ovoga članka i iznosa izračunatog prema članku 151. ovoga Zakona.

Članak 152.a *(privremeni izvoz robe)*

Brisan NN 140/05

G. POSTUPAK VANJSKE PROIZVODNJE

I. Opće odredbe

Članak 153. *(pojam)*

(1) Ne isključujući odredbe članka 162. do 167. i članka 132. ovoga Zakona, postupak vanjske proizvodnje može se odobriti za domaću robu koja se privremeno izvozi iz carinskoga područja Republike Hrvatske radi određenih proizvodnih radnja. Proizvodi koji nastanu tim radnjama mogu se pustiti u slobodni promet s potpunim ili djelomičnim oslobođenjem od uvozne carine.

(2) Na privremeni izvoz domaće robe primjenjuju se izvozne carine, mjere trgovinske politike i druge formalnosti predviđene za izvoz domaće robe iz carinskoga područja Republike Hrvatske.

(3) Izrazi koji se rabe u člancima 153. do 167. ovoga Zakona imaju sljedeće značenje:

a) "privremeno izvezena roba": roba stavljen u postupak vanjske proizvodnje,

b) "proizvodne radnje": radnje navedene u članku 124. stavku 2. točki a) prvoj, drugoj i trećoj podtočki ovoga Zakona,

c) "dobiveni proizvodi": proizvodi nastali takvim proizvodnim radnjama,

d) "normativ": količina ili postotak dobivenih proizvoda koji se u postupku proizvodnje dobiva iz određene količine privremeno izvezene robe.

Članak 154. **(ograničenja)**

(1) Postupak vanjske proizvodnje nije dopušten za domaću robu:

a) čiji izvoz daje pravo na povrat ili otpust uvozne carine,

b) koja je prije izvoza bila puštena u slobodni promet s potpunim oslobođenjem od uvozne carine zbog svoje uporabe u posebne svrhe sve dok se primjenjuju uvjeti za odobravanje tog oslobođenja, osim ako se proizvodna radnja odnosi na popravak,

c) čiji izvoz daje pravo na izvozne poticaje.

(2) Vlada Republike Hrvatske može propisati iznimke od slučajeva navedenih u stavku 1. točki b) ovoga članka.

II. Donošenje odobrenja

Članak 155. **(donošenje odobrenja)**

(1) Odobrenje za postupak vanjske proizvodnje donosi carinarnica na zahtjev osobe koja organizira izvođenje proizvodnih radnja.

(2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka odobrenje za postupak vanjske proizvodnje može se dati i osobi koja ne organizira izvođenje proizvodnih radnja ako se radi o robi hrvatskoga podrijetla u smislu pravila o nepovlaštenome podrijetlu robe iz dijela II. poglavlje 2. odjeljak a) ovoga Zakona i ako se proizvodna radnja sastoji od ugrađivanja te robe u stranu robu koja će se u Republiku Hrvatsku uvesti kao dobiven proizvod, pod uvjetom da uporaba toga postupka pomaže boljoj prodaji izvezene hrvatske robe te da uvoz dobivenoga proizvoda ne ugrožava osnovne interese hrvatskih proizvođača takvih proizvoda ili proizvoda sličnih uvezenim dobivenim proizvodima.

(3) Vlada Republike Hrvatske propisuje slučajeve i postupke za primjenu stavka 2. ovoga članka.

Članak 156. **(uvjeti za izdavanje odobrenja)**

(1) Odobrenje se može dati samo:

a) osobama sa sjedištem u Republici Hrvatskoj,

b) ako je moguće utvrditi da su dobiveni proizvodi proizvedeni od privremeno izvezene robe, te

c) ako donošenje odobrenja ozbiljno ne ugrožava osnovne interese hrvatskih proizvođača (gospodarski uvjeti).

(2) Vlada Republike Hrvatske može propisati u kojim se slučajevima može odstupiti od uvjeta iz stavka 1. točke b) ovoga članka.

III. Provedba postupka

Članak 157.

(rok)

(1) Carinarnica određuje rok u kojemu se dobiveni proizvodi moraju ponovno uvesti u carinsko područje Republike Hrvatske. Taj se rok može produljiti na osnovi pravodobnog i opravdanog zahtjeva korisnika odobrenja.

(2) Carinarnica određuje normativ ili metodu za utvrđivanje normativa za izvoz i uvoz roba u postupku vanjske proizvodnje.

Članak 158.

(uvjeti za odobravanje potpunog ili djelomičnog oslobođenja od uvozne carine)

(1) Potpuno ili djelomično oslobođenje od uvozne carine sukladno članku 159. stavku 1. ovoga Zakona može se odobriti samo kad se dobiveni proizvodi deklariraju za puštanje u slobodni promet u ime ili za račun:

a) korisnika odobrenja ili

b) druge osobe sa sjedištem u Republici Hrvatskoj koja ima suglasnost korisnika odobrenja, a ispunjeni su uvjeti iz odobrenja.

(2) Neće se odobriti potpuno ili djelomično oslobođenje od uvozne carine sukladno članku 159. ovoga Zakona ako nije ispunjen neki od uvjeta ili neka od obveza u svezi s postupkom vanjske proizvodnje, osim ako se utvrdi da te manjkavosti bitno ne utječu na pravilnu provedbu postupka.

Članak 159.

(način utvrđivanja potpunog ili djelomičnog oslobođenja od plaćanja carine)

(1) Potpuno ili djelomično oslobođenje od uvozne carine propisano člankom 153. stavkom 1. ovoga Zakona utvrđuje se tako da se od svote uvozne carine obračunane za dobivene proizvode koji se puštaju u slobodni promet odbije svota uvozne carine koja bi se obračunavala na isti dan za privremeno izvezenu robu ako bi se ona uvozila u Republiku Hrvatsku iz zemlje u kojoj je bila predmet proizvodne radnje ili zemlje u kojoj je bila posljednja radnja.

(2) Svota koja se odbija sukladno stavku 1. ovoga članka izračunava se na osnovi količine i vrste robe na dan prihvatanja deklaracije za njezino stavljanje u postupak vanjske proizvodnje i na osnovi ostalih elemenata za obračun koji važe za tu robu na dan prihvatanja deklaracije za puštanje dobivenih proizvoda u slobodni promet.

(3) Vrijednost privremeno izvezene robe bit će ona koja je prihvaćena kod određivanja carinske vrijednosti dobivenih proizvoda prema članku 38. stavku 1. točki b) podtočki 1. ovoga Zakona ili, ako se

vrijednost ne može utvrditi na taj način, ona koja odgovara razlici između carinske vrijednosti dobivenih proizvoda i proizvodnih troškova utvrđenih na objektivan način.

(4) Kad je privremeno izvezena roba prije stavljanja u postupak vanjske proizvodnje bila puštena u slobodni promet sa sniženom carinom radi uporabe u određene svrhe, sve dok važe uvjeti za primjenu snižene carine, svota koju treba odbiti bit će jednaka svoti uvozne carine koja je bila naplaćena kad je roba puštena u slobodni promet.

(5) Ako bi privremeno izvezena roba kod puštanja u slobodni promet ispunjavala uvjete za primjenu povoljnije carine pod uvjetom uporabe u određenu svrhu, ta će se carina uzeti u obzir kod obračuna ako je roba bila predmet radnja koje su u skladu s takvom svrhom izvedene u zemlji u kojoj se odvijala proizvodna radnja ili u kojoj je bila posljednja radnja.

(6) Ako je za dobivene proizvode predviđena primjena članka 21. ovoga Zakona te ako je ta mjera predviđena i za robu iste tarifne oznake kao što je privremeno izvezena roba, svota koja će se odbiti prema stavku 1. ovoga članka ustanovit će se uzimajući u obzir uvoznju carinu koja bi se primijenila kad bi privremeno izvezena roba ispunjavala uvjete za primjenu članka 21. ovoga Zakona.

(7) Ako međunarodni sporazum koji obvezuje Republiku Hrvatsku propisuje oslobođenje od uvozne carine za određene proizvode, odredbe ovoga članka neće se primijeniti.

Članak 160. ***(popravak bez plaćanja)***

(1) Ako je odobren postupak vanjske proizvodnje u svrhu popravka privremeno izvezene robe, roba može biti puštena u slobodni promet s potpunim oslobođenjem od uvozne carine ako se carinarnici dokaže da je roba besplatno popravljena zbog ugovorene ili zbog zakonom propisane jamstvene obveze ili zbog proizvodne mane.

(2) Stavak 1. ovoga članka ne primjenjuje se kad je proizvodna mana bila ustanovljena u vrijeme prvog puštanja robe u slobodni promet.

Članak 161. ***(popravak uz plaćanje)***

(1) Ako je odobren postupak vanjske proizvodnje u svrhu popravka privremeno izvezene robe uz plaćanje popravka, roba se može djelomično osloboditi uvozne carine. Svota carine utvrdit će se na osnovi elemenata za obračun koji važe za dobivene proizvode na dan prihvaćanja deklaracije za njihovo puštanje u slobodni promet, pri čemu se za carinsku vrijednost prihvaća iznos jednak visini troškova popravka, pod uvjetom da ti troškovi predstavljaju jedino plaćanje korisnika odobrenja i da nisu pod utjecajem bilo kojeg oblika povezanosti korisnika odobrenja i osobe koja je obavila popravak.

(2) Iznimno od članka 159. ovoga Zakona, Vlada Republike Hrvatske može propisati slučajeve i posebne uvjete pod kojima se troškovi proizvodnje primjenjuju kao osnovica za obračun carinskog duga pri puštanju robe u slobodni promet nakon postupka vanjske proizvodnje.

IV. Vanjska proizvodnja uz uporabu sustava zamjene

Članak 162.
(sustav zamjene)

(1) Sukladno prethodnim odredbama i odredbama članka 162. do 167. ovoga Zakona sustav zamjene dopušta da uvozni proizvod (u daljnjemu tekstu: nadomjesni proizvod) nadomjesti dobiveni proizvod.

(2) Carinarnica može odobriti primjenu sustava zamjene ako se proizvodna radnja odnosi na popravak domaće robe koja nije predmet posebnih propisa donesenih u okviru poljoprivredne politike.

(3) Odredbe koje se primjenjuju za dobivene proizvode važe i za nadomjesne proizvode, osim odredaba navedenih u članku 167. ovoga Zakona.

(4) Carinarnica može odobriti da se pod određenim uvjetima nadomjesni proizvodi uvezu prije privremenog izvoza robe (prethodni uvoz). U tome slučaju mora se položiti osiguranje za pokriće svote uvozne carine za nadomjesni proizvod.

Članak 163.
(nadomjesni proizvod)

(1) Nadomjesni proizvodi moraju imati istu tarifnu oznaku, istu trgovačku kakvoću te iste tehničke značajke kao roba koja je privremeno izvezena na popravak.

(2) Ako je privremeno izvezena roba bila rabljena prije izvoza, nadomjesni proizvodi moraju također biti rabljeni, a ne novi proizvodi.

(3) Carinarnica može dopustiti iznimke od stavka 2. ovoga članka ako se nadomjesni proizvodi isporučuju besplatno na osnovi ugovorene ili zakonske jamstvene obveze ili zbog proizvodnog nedostatka.

Članak 164.
(odobranje sustava zamjene)

(1) Sustav zamjene može se odobriti samo kad je moguće provjeriti da nadomjesni proizvod ispunjava uvjete iz članka 163. ovoga Zakona.

Članak 165.
(prethodni uvoz)

(1) U slučaju prethodnog uvoza roba se mora izvesti u roku od dva mjeseca od dana kad je carinarnica prihvatila deklaraciju za puštanje nadomjesnih proizvoda u slobodni promet.

(2) Međutim, ako to iznimne okolnosti opravdavaju, carinarnica može na osnovi pravodobnog zahtjeva korisnika odobrenja taj rok produljiti za primjereno razdoblje.

Članak 166.
(svota koja se odbija u slučaju prethodnog uvoza)

(1) U slučaju prethodnog uvoza svota koja se odbija sukladno članku 159. ovoga Zakona odredit će se na osnovi elemenata za obračun koji za privremeno izvezenu robu važe na dan prihvaćanja deklaracije kojom se roba stavlja u postupak vanjske proizvodnje.

Članak 167.
(odredbe koje se ne primjenjuju)

(1) Odredbe članka 155. stavka 2. i članka 156. stavka 1. točke b) ovoga Zakona ne primjenjuju se u okviru sustava zamjene.

V. Ostale odredbe

Članak 168.
(trgovinske mjere)

(1) U postupcima predviđenim u okviru vanjske proizvodnje primjenjuju se trgovinske mjere.

4. POSTUPAK IZVOZA

Članak 169.
(pojam)

(1) U izvoznome postupku odobrava se iznošenje domaće robe iz carinskoga područja Republike Hrvatske. U izvoznome postupku primjenjuju se trgovinske mjere i obračunava se izvozna carina ako je propisana.

(2) Sva domaća roba namijenjena izvozu mora se staviti u izvozni postupak, s iznimkom robe stavljene u postupak vanjske proizvodnje ili u provozni postupak sukladno članku 109. ovoga Zakona.

(3) Vlada Republike Hrvatske propisat će u kojim se slučajevima i pod kojim uvjetima ne podnosi izvozna deklaracija za robu koja napušta carinsko područje Republike Hrvatske.

(4) Izvozna se deklaracija podnosi kod carinarnice koja je odgovorna za nadzor nad područjem u kojemu izvoznik ima sjedište ili prebivalište ili u kojoj je roba zapakirana ili utovarena za izvoz.

(5) Vlada Republike Hrvatske može propisati iznimke od stavka 4. ovoga članka.

Članak 170.
(uvjeti izvoza robe)

(1) Stavljanje robe u postupak izvoza odobrava se pod uvjetom da se roba izveze iz carinskoga područja Republike Hrvatske u stanju u kojemu je bila u trenutku prihvatanja izvozne deklaracije.

Članak 170.a
(privremeni izvoz robe)

(1) U postupku privremenog izvoza robe odgovarajuće se primjenjuju odredbe ovoga Zakona o postupku privremenog uvoza robe.

3. DRUGI OBLICI CARINSKI DOPUŠTENOGA POSTUPANJA ILI UPORABE

1. Slobodne zone i slobodna skladišta

A. Općenito

Članak 171.

(osnivanje, upravljanje i uvjeti za obavljanje gospodarske djelatnosti)

(1) Osnivanje slobodnih zona i slobodnih skladišta, upravljanje slobodnim zonama i slobodnim skladištima te uvjeti za obavljanje gospodarskih djelatnosti u slobodnim zonama i slobodnim skladištima propisuju se posebnim zakonom.

Članak 172.

(pojam)

(1) Slobodna zona i slobodno skladište dijelovi su carinskoga područja i prostori u carinskome području odijeljeni od ostaloga carinskog područja gdje se:

a) za stranu robu smatra da nije u carinskome području Republike Hrvatske u svrhu naplate uvozne carine i primjene trgovinskih mjera pri uvozu, uz uvjet da roba nije puštena u slobodni promet ili da nije stavljena u drugi carinski postupak ili uporabu, odnosno da nije trošena ili rabljena drukčije od uvjeta uređenih carinskim propisima, te

b) na domaću robu namijenjenu izvozu, za koju postoje posebni propisi na osnovi njezina smještaja u slobodnu zonu ili skladište, primjenjuju se mjere koje bi se primijenile pri izvozu takve robe.

Članak 173.

(carinski nadzor)

(1) Područje slobodne zone i slobodnog skladišta i njima neposredni pristupni prostor, uključujući i njihov ulazni i izlazni prostor, pod carinskim su nadzorom.

(2) Roba, prijevozna sredstva i osobe koje ulaze ili napuštaju područje slobodne zone ili slobodnog skladišta pod carinskim su nadzorom i mogu biti podvrgnuti carinskomu pregledu.

(3) Carinarnica može pregledati robu i provesti druge mjere carinskog nadzora nad robom koja ulazi, zadržava se ili izlazi iz slobodne zone ili slobodnog skladišta.

B. Smještaj robe u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu

Članak 174.

(unos robe u slobodnu zonu)

(1) U slobodnu zonu ili slobodno skladište može se unositi strana i domaća roba.

(2) Domaću robu koja nije namijenjena izvozu ili proizvodnji u zoni korisnik može uz posebnu suglasnost carinarnice uskladištiti u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu odvojeno od druge robe. Carinarnica neće dopustiti skladištenje takve robe ako bi to otežalo nadzor nad poslovanjem u zoni ili skladištu. Za domaću robu koju korisnik skladišti u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu mora se voditi evidencija.

(3) Roba koja je izravno unesena u slobodnu zonu ili slobodno skladište kako je to navedeno u članku 50. stavku 1. točki b) ovoga Zakona prijavljuje se carinarnici na osnovi prijevozne isprave.

(4) Roba za koju se ulaskom u slobodnu zonu ili slobodno skladište okončava koji drugi carinski postupak smješta se u slobodnu zonu ili slobodno skladište na osnovi isprave kojom se okončava prethodni postupak.

(5) Domaća roba smješta se u slobodnu zonu ili slobodno skladište na osnovi računa ili druge isprave koja sadrži sve podatke potrebne za evidenciju o robi u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu.

(6) Ovlaštena carinarnica može zahtijevati posebno evidentiranje robe koja podliježe plaćanju izvozne carine ili primjeni drugih mjera gospodarske politike.

(7) Na zahtjev sudionika odgovarajućega carinskog postupka ili drugih zainteresiranih osoba ovlaštena carinarnica potvrđuje ima li roba smještena u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu status domaće ili strane robe.

C. Postupanje sa stranom robom u slobodnoj zoni i slobodnom skladištu

Članak 175. (rok)

- (1) Smještaj robe u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu nije vremenski ograničen.
- (2) Za određenu robu iz članka 172. točke b) ovoga Zakona mogu se propisati posebni rokovi.

Članak 176. (djelatnosti u zoni)

- (1) Strana roba smještena u slobodnoj zoni ili u slobodnome skladištu može se:
 - a) pustiti u slobodni promet prema uvjetima propisanim za taj postupak i prema članku 181. ovoga Zakona,
 - b) bez posebnog odobrenja ovlaštene carinarnice podvrgnuti uobičajenim postupcima očuvanja i poboljšanja njezinih uporabnih i trgovačkih svojstava radi pripreme za prodaju (članak 119.),
 - c) staviti u postupak unutarnje proizvodnje pod uvjetima propisanim za taj postupak,

- d) pustiti u postupak preradbe pod carinskim nadzorom pod uvjetima propisanim za taj postupak,
- e) privremeno uvesti pod za to propisanim uvjetima i postupku,
- f) ustupiti u korist države prema članku 185. ovoga Zakona, te

g) uništiti i na drugi način učiniti nepodobnom za bilo kakvu uporabu pod uvjetom da se na propisan način podnesu carinarnici svi podaci za koje carinarnica ocijeni da su potrebni.

(2) Roba se može staviti u jedan od postupaka iz točaka c), d) ili e) stavka 1. ovoga članka na osnovi odobrenja carinarnice i u skladu s propisima za te postupke.

(3) Odobrenje iz stavka 2. ovoga članka može se dati samo korisniku slobodne zone.

Članak 177.

(domaća roba obuhvaćena mjerama poljoprivredne politike)

(1) Domaća roba iz članka 172. točke b) ovoga Zakona koja je obuhvaćena posebnim mjerama poljoprivredne politike može se u slobodnoj zoni ili u slobodnome skladištu podvrgnuti samo takvim postupcima koji su za takvu robu člankom 119. stavkom 2. ovoga Zakona izričito dopušteni. Ti postupci mogu se poduzimati bez posebna odobrenja.

Članak 178.

(posebni uvjeti)

(1) Roba smještena u slobodnoj zoni ili u slobodnome skladištu na koju se ne primjenjuju članci 176. i 177. ovoga Zakona ne smije se tijekom tog smještaja trošiti ili rabiti.

Članak 179.

(evidencija)

(1) Osoba koja u slobodnoj zoni ili u slobodnome skladištu obavlja djelatnost skladištenja, doradbe ili preradbe ili kupnje i prodaje robe mora radi carinskog nadzora na propisan način voditi evidenciju o unosu, iznosu, uporabi i promjenama na robi.

(2) Roba se upisuje u evidenciju osobe čim je donesena u prostor te osobe. Evidencije moraju omogućiti carinarnici prepoznavanje robe i praćenje njezina kretanja.

(3) Evidencija iz stavka 1. ovoga članka vodi se kronološki, prema podacima iz isprava koje pri izvozu ili uvozu prate robu te na osnovi normativa utroška materijala i proizvodnje robe.

(4) Vlada Republike Hrvatske propisat će način vođenja evidencija iz stavka 1. ovoga članka te način provedbe mjera carinskog nadzora u slobodnoj zoni ili u slobodnome skladištu.

D. Iznošenje robe iz slobodne zone ili slobodnog skladišta

Članak 180.
(iznošenje robe)

(1) Roba koja se iznosi iz slobodne zone ili slobodnog skladišta može biti:

- izvezena ili ponovno izvezena iz carinskoga područja Republike Hrvatske ili
- unesena u drugi dio carinskoga područja Republike Hrvatske.

(2) Odredbe III. dijela, s iznimkom članka 60. do 65., ovoga Zakona primjenjuju se i pri unosu robe iz slobodne zone ili slobodnog skladišta u drugi dio carinskoga područja Republike Hrvatske, osim robe koja slobodnu zonu napušta morskim ili zračnim putem bez provedbe provoznoga ili drugoga odgovarajućega carinskog postupka.

Članak 181.
(carinska vrijednost i obračun carinskog duga)

(1) Ako nastane carinski dug za stranu robu koja se iz slobodne zone ili slobodnog skladišta unosi u drugi dio carinskoga područja Republike Hrvatske, carinska se vrijednost utvrđuje na osnovi stvarno plaćene cijene, odnosno cijene koju za tu robu treba platiti. Troškovi skladištenja i održavanja robe tijekom smještaja u slobodnoj zoni ili skladištu ne uračunavaju se u carinsku vrijednost robe ako su iskazani odvojeno od stvarno plaćene cijene, odnosno cijene koju za robu treba platiti.

(2) Ako unosom u drugi dio carinskoga područja nastane carinski dug za proizvod koji je u slobodnoj zoni dobiven u postupku unutarnje proizvodnje, svota duga utvrdit će se na osnovi vrijednosti uvozne robe sadržane u dobivenim proizvodima.

(3) Ako je roba bila predmetom rukovanja iz članka 119. stavka 1. ovoga Zakona deklarant može zahtijevati da se visina carinskoga duga utvrdi na osnovi vrste robe, carinske vrijednosti i količine robe, na osnovi koje bi se svota utvrdila sukladno članku 218. ovoga Zakona da roba nije bila predmet rukovanja.

(4) Vlada Republike Hrvatske propisat će slučajeve u kojima se neće primjenjivati stavak 3. ovoga članka.

Članak 182.
(postupanje sa domaćom robom koja podliježe mjerama poljoprivredne politike)

(1) Domaća roba iz članka 172. točke b) ovoga Zakona koja podliježe mjerama poljoprivredne politike može se staviti u neki od postupaka ili uporaba ako unosom u slobodnu zonu ili slobodno skladište ispunjava uvjete propisane za izvoz takve robe.

(2) Ako se domaća roba iz stavka 1. ovoga članka ne izveze u roku iz članka 175. ovog zakona ili se ponovno unese u drugi dio carinskoga područja, carinarnica će poduzeti mjere koje se odnose na slučaj kad roba ne ispunjava posebne uvjete.

Članak 183.

(dokaz o statusu robe)

(1) U slučaju unosa ili ponovnog unosa robe s područja slobodne zone ili slobodnog skladišta u drugi dio hrvatskoga carinskog područja ili ako se roba stavlja u carinski postupak, potvrda iz članka 174. stavka 7. ovoga Zakona može se upotrijebiti kao dokaz carinskog statusa kao domaće ili strane robe.

(2) Kad se za robu ne može potvrdom ili na drugi način dokazati njezin status kao domaće ili strane robe, ona će se smatrati:

- domaćom, što se tiče plaćanja izvoznih pristojba, dobivanja izvoznih dozvola (certifikata) i primjene propisanih trgovinskih mjera kod izvoza, te
- stranom, u svim ostalim slučajevima.

Članak 184.
(primjena propisa)

(1) Carinarnica nadzire primjenu propisa o izvozu ili ponovnome izvozu i u slučaju kad se roba izvozi ili ponovno izvozi iz slobodne zone ili slobodnog skladišta.

**2. Ponovni izvoz, uništenje i
ustupanje robe u korist države**

Članak 185.
(pojam i uvjeti)

(1) Strana roba može se:

- ponovno izvesti iz carinskoga područja Republike Hrvatske,
- uništiti, te
- ustupiti u korist države.

(2) Kod ponovnog izvoza, kad je to potrebno, na odgovarajući se način primjenjuju propisane formalnosti za izvoz robe, uključujući i primjenu trgovinskih mjera.

(3) Vlada će propisati slučajeve u kojima se za stranu robu stavljen u postupak s odgodom neće primjenjivati trgovinske mjere pri izvozu iz Republike Hrvatske.

(4) O namjeri ponovnog izvoza ili uništenja robe prethodno se mora obavijestiti carinarnica. Carinarnica će zabraniti ponovni izvoz ako to propisuju formalnosti ili mjere navedene u stavku 2. ovoga članka. Ako se roba koja je stavljena u postupak s gospodarskim učinkom ponovno izvozi, za nju treba podnijeti deklaraciju u skladu s člancima 71. do 90. ovoga Zakona. U tim slučajevima primijenit će se članak 169. stavak 3. do 5. ovoga Zakona.

(5) Vlada će donijeti propis o tome u kojim se slučajevima i na koji način roba može ustupiti u korist države.

(6) Uništenjem ili ustupanjem robe ne smiju nastati troškovi na teret države.

(7) Za otpad i ostatke nastale uništenjem odredit će se carinski dopušteno postupanje ili uporaba propisana za stranu robu.

(8) Otpad i ostaci ostaju pod carinskim nadzorom sukladno članku 49. stavku 2. ovoga Zakona.

V. ROBA KOJA NAPUŠTA CARINSKO PODRUČJE REPUBLIKE HRVATSKE

Članak 186. *(iznos robe iz carinskog područja)*

(1) Roba koja napušta carinsko područje Republike Hrvatske pod carinskim je nadzorom i može se pregledati u skladu s propisima. Roba će napustiti područje Republike Hrvatske putem, na način i u roku koji odredi carinarnica.

VI. POVLAŠTENI POSTUPCI

1. OSLOBOĐENJE OD PLAĆANJA CARINE

Članak 187. *(carinske povlastice)*

(1) Od plaćanja carine oslobođena je:

- 1) roba utvrđena međunarodnim ugovorom koji obvezuje Republiku Hrvatsku,
- 2) roba nekomercijalne prirode koju putnici unose sa sobom iz inozemstva u propisanoj vrsti, vrijednosti i količini,
- 3) roba sadržana u pošiljkama koje besplatno šalju fizičke osobe iz inozemstva fizičkim osobama u Republici Hrvatskoj pod uvjetom da te pošiljke nisu komercijalne naravi i da odgovaraju propisanoj vrsti, količini i vrijednosti,
- 4) odlikovanja i priznanja dobivena u okviru međunarodnih događaja te darovi primljeni u okviru međunarodnih odnosa,
- 5) roba koja zadovoljava osnovne ljudske potrebe, kao što su hrana, lijekovi, odjeća, posteljina, higijenske potrepštine i slično, koju uvoze registrirane humanitarne organizacije radi besplatne podjele ugroženim osobama i žrtvama prirodnih i drugih katastrofa. Oslobođenje se ne odnosi na alkohol i alkoholna pića, duhanske proizvode i motorna vozila. Oslobođenje će se odobriti samo onim organizacijama čije knjigovodstvene evidencije i postupci omogućuju Carinskoj upravi provjeru poslovanja s tom robom,

6) humanitarne organizacije i udruženja slijepih i gluhih odnosno nagluhih osoba, dijaliziranih i transplantiranih bubrežnih bolesnika te osoba oboljelih od mišićnih i neuromišićnih oboljenja - na specifičnu opremu, uređaje i instrumente, te rezervne dijelove i potrošni materijal za potrebe tih osoba, koji se ne proizvode u zemlji,

6.a) ustanove za profesionalnu rehabilitaciju, radionice za radno socijalnu skrb ili zaštitne radionice prema posebnom zakonu - na strojeve, uređaje, instrumente i drugu opremu i rezervne dijelove koji su namijenjeni za profesionalnu rehabilitaciju i rad osoba s invaliditetom, a koji se ne proizvode u zemlji,

7) robne marke, patenti, modeli i popratni dokumenti te obrasci za priznavanje patenta ili inovacije koji se šalju organizacijama za zaštitu autorskog i industrijskog vlasništva,

8) sljedeći predmeti:

a) obrasci i isprave koje državna tijela primaju za obavljanje svojih javnih ovlasti,

b) predmeti koji predstavljaju dokaze u sudskim ili drugim postupcima pred državnim tijelima Republike Hrvatske,

c) primjerci potpisa i tiskane okružnice koje se šalju kao dio uobičajene izmjene obavijesti među javnim službama ili bankarskim ustanovama,

d) službene tiskanice koje prima Hrvatska narodna banka,

e) nacrti, tehničke slike, modeli, opisi i drugi slični dokumenti koji se uvoze kako bi se ispunili uvjeti za sudjelovanje na međunarodnome natječaju koji se organizira u zemlji,

f) tiskani obrasci koji se sukladno međunarodnim ugovorima upotrebljavaju kao službeni dokumenti u međunarodnome prometu vozila ili roba, te

g) pismovne pošiljke,

9) plodovi poljodjelstva, ratarstva, stočarstva, šumarstva, ribogojstva i pčelarstva dobiveni na posjedima koje državljanima Republike Hrvatske, koji žive u pograničnom pojasu, posjeduju u pograničnom pojasu susjedne države, te priplod i drugi proizvodi koje dobiju od stoke koju imaju na tim posjedima zbog poljskih radova, ispaše ili zimovanja.

10) oprema za preventivu i gašenje požara koja se ne proizvodi u Republici Hrvatskoj i nije predmet kooperacije hrvatskih proizvođača opreme i strojeva za preventivu i gašenje požara,

11) predmeti koje radi preseljenja uvoze fizičke osobe koje su neprekidno boravile u inozemstvu najmanje tri godine, pod uvjetom da su ih posjedovale i koristile u svojem kućanstvu najmanje 12 mjeseci i pod uvjetom da nisu koristile oslobođenje po ovakvom osnovu. Predmeti se mogu unositi u razdoblju od 12 mjeseci od dana povratka odnosno dana useljenja u Republiku Hrvatsku,

12) predmeti gospodarskog inventara, koje radi preseljenja osobe iz točke 11) ovoga stavka uvoze u Republiku Hrvatsku,

13) predmeti koje su hrvatski državljani i strani državljani stalno nastanjeni u Republici Hrvatskoj naslijedili u inozemstvu,

14) roba koja se koristi za obnovu, održavanje i restauriranje zaštićenih spomenika kulture, a na temelju mišljenja Ministarstva kulture,

15) roba koja izravno služi za obavljanje muzejske, arhivske, restauratorske, knjižnične, likovne, glazbeno-scenske i filmske djelatnosti koja se ne proizvodi u Hrvatskoj, a na temelju mišljenja Ministarstva kulture,

16) roba koja je u obliku donacije dana ustanovama u kulturi i drugim neprofitnim pravnim osobama u kulturi, samostalnim umjetnicima ili umjetnicima za obavljanje njihove djelatnosti, a na temelju mišljenja Ministarstva kulture,

17) roba koju kao vlastita djela iz inozemstva unesu znanstvenici, književnici i umjetnici,

18) osobni automobili koji se uvoze u svrhu osobne uporabe od strane invalidnih osoba sa 100% tjelesnog oštećenja ili s najmanje 80% tjelesnog oštećenja funkcije organa za kretanje, razmjerno postotku tjelesnog oštećenja.

19) predmeti kućanstva koje uvozi fizička osoba s prebivalištem u inozemstvu, koja privremeno boravi u Republici Hrvatskoj radi obavljanja profesionalne djelatnosti, a namijenjeni su opremanju stambenog prostora tijekom njezina boravka u Republici Hrvatskoj.

(2) Roba puštena u slobodni promet uz oslobođenje od plaćanja carine na temelju stavka 1. ovoga članka pod carinskim je nadzorom i ne smije se prodavati ili otuđivati po drugom osnovu, davati drugome na uporabu, zalog, najam, rabiti u druge svrhe ili predati kao osiguranje za druge obveze, bez prethodne obavijesti carinarnici i plaćanja carine, i to:

a) za predmete iz stavka 1. točke 11., 12. i 19. ovoga članka do isteka roka od 12 mjeseci od dana kada su pušteni u slobodni promet,

b) za ostale predmete iz stavka 1. ovoga članka, osim za predmete iz točke 13. ovoga članka, do isteka roka od 5 godina od dana puštanja u slobodni promet, ako međunarodni sporazumom ili drugim propisima nije utvrđen poseban rok.

(3) Predmeti sa kojima se postupa na način iz stavka 2. ovoga članka podliježu plaćanju carine i drugih uvoznih davanja. Carinski dug nastaje sukladno članku 207. ovoga Zakona, a naknadni obračun carine se obavlja:

a) za slučajeve u kojima je korisnik povlastice podnio zahtjev primjenjuju se taksacijski elementi za obračun carine i drugih uvoznih davanja prema propisima koji važe na dan kada je carinarnici podnesen zahtjev za naknadni obračun i plaćanje carine, te

b) za slučajeve u kojima nije podnesen pravodobni zahtjev za naknadni obračun primjenjuju se taksacijski elementi za obračun carine i drugih uvoznih davanja prema propisima koji su važili na dan puštanja robe u slobodni promet.

(4) Vlada Republike Hrvatske propisat će uvjete za ostvarivanje i postupak oslobađanja od plaćanja carine te ograničavanja glede raspolaganja robom oslobođenom od plaćanja carine sukladno stavku 1. ovoga članka.

(5) Ako se korisnik carinske povlastice iz točke 11. i 12. stavka 1. ovoga članka preseljava iz prekoceanskih zemalja i zemalja koje imaju drugačije tehničke standarde od standarda važećih u Republici Hrvatskoj, predmeti kućanstva i predmeti gospodarskog inventara mogu se kupiti u trećoj zemlji, odnosno u Republici Hrvatskoj ako se kupuje strana roba stavljena u postupak carinskog skladištenja.

(6) Oslobođenja od plaćanja carine, propisana stavkom 1. točkom 2.–17. ovoga članka, ne odnose se na osobna motorna vozila iz tarifnog broja 87.03 Carinske tarife.

2. POVRAT ROBE

Članak 188. **(pojam, rok, uvjeti)**

(1) Domaća roba koja je bila izvezena iz carinskoga područja Republike Hrvatske te se u roku od tri godine vraća u carinsko područje Republike Hrvatske i pušta u slobodni promet na zahtjev deklaranta biti će oslobođena od plaćanja carine.

(2) Rok od tri godine može se produljiti ako to zahtijevaju posebne okolnosti. Kad je roba koja se ponovno uvozi prije njezina izvoza iz carinskoga područja Republike Hrvatske bila puštena u slobodni promet uz smanjenu ili nultu stopu carine uz uvjet uporabe u posebne svrhe, izuzeće od carine iz ovoga članka odobrit će se jedino ako se roba ponovno uvozi u istu svrhu.

(3) Ako se roba ne uvozi ponovno u istu svrhu, carinska svota koja bi se obračunala za tu robu umanjit će se za svotu carine plaćenu prilikom prvoga puštanja u slobodni promet. Ako je svota prethodno plaćene carine veća od svote carine koju bi trebalo platiti pri ponovnome uvozu, povrat carine neće se odobriti.

(4) Oslobođenje od uvozne carine prema stavku 1. ovoga članka neće se odobriti u slučaju:

a) kad je roba izvezena iz carinskoga područja Republike Hrvatske u okviru postupka vanjske proizvodnje, osim ako je roba ostala u istome stanju u kakvu je izvezena,

b) ako je roba podlijegala mjerama koje su uvjetovale njezin izvoz u drugu zemlju; Vlada Republike Hrvatske može propisati okolnosti i uvjete pod kojima je moguće odstupiti od te odredbe.

Članak 189.
(uvjet i odstupanje od istog)

(1) Oslobođenje od plaćanja carine prema članku 188. ovoga Zakona odobrit će se za robu koja se ponovno uvozi u istome stanju u kojemu je izvezena. Vlada će propisati pod kojim je okolnostima i uvjetima moguće odstupiti od te odredbe.

Članak 190.
(roba sa postupka unutarnje proizvodnje)

(1) Odredbe članka 188. i 189. ovoga Zakona na odgovarajući će se način primijeniti na dobivene proizvode prvotno izvezene ili naknadno ponovno izvezene nakon postupka unutarnje proizvodnje.

(2) Svota carine odredit će se na osnovi propisa za postupak unutarnje proizvodnje, pri čemu će se dan ponovnog izvoza smatrati danom puštanja u slobodni promet.

3. PROIZVODI MORSKOG RIBOLOVA I DRUGI MORSKI PROIZVODI

Članak 191.
(roba oslobođena od plaćanja carine)

(1) Uzimajući u obzir odredbe članka 24. stavka 2. točke f) ovoga Zakona, sljedeći proizvodi oslobođeni su od plaćanja carine kad se puštaju u slobodni promet:

a) proizvodi morskog ribolova i drugi morski proizvodi koji su bili ulovljeni u teritorijalnome moru drugih država na brodovima registriranim ili upisanim u brodski registar Republike Hrvatske i koji plove pod zastavom Republike Hrvatske, te

b) proizvodi dobiveni od proizvoda iz točke (a) na brodovima tvornicama koji ispunjavaju uvjete iz te točke.

VII. CARINSKI DUG I OBRAČUN CARINE

1. OSIGURANJE ZA NAMIRENJE CARINSKOGA DUGA

Članak 192.
(davanje osiguranja)

(1) Ako carinarnica u skladu s carinskim propisima zahtijeva polaganje osiguranja za namirenje carinskog duga i drugih davanja predviđenih posebnim propisima, kao što su porez na dodanu vrijednost i

posebni porezi, osiguranje je dužan položiti dužnik ili osoba koja može postati odgovorna za taj dug. Osiguranje za namirenje carinskog duga uključuje i osiguranje namirenja davanja koje je Carinska uprava po posebnim propisima obvezna naplaćivati prilikom uvoza i izvoza robe.

(2) Carinarnica će zahtijevati polaganje samo jednoga osiguranja u odnosu na određenu robu ili određenu deklaraciju. Osiguranje položeno za određenu deklaraciju vrijedit će za svu robu obuhvaćenu ili puštenu prema toj deklaraciji.

(3) Carinarnica može odobriti da umjesto osobe obvezane na davanje osiguranja osiguranje položi treća osoba.

(4) Polaganje osiguranja neće se zahtijevati od tijela državne uprave.

(5) Vlada Republike Hrvatske može propisati druge slučajeve u kojima se neće zahtijevati polaganje osiguranja, ili u kojima će se odobriti polaganje osiguranja u smanjenom iznosu.

Članak 193. *(drugi slučajevi davanja osiguranja)*

(1) Ako prema carinskim propisima davanje osiguranja nije obvezatno, carinarnica je ovlaštena zahtijevati davanje osiguranja ako ocijeni da pravodobno namirenje carinskoga duga ili carinskoga duga koji bi mogao nastati nije sigurno.

(2) Umjesto osiguranja iz stavka 1. ovoga članka carinarnica može od osoba navedenih u članku 192. stavku 1. ovoga Zakona zahtijevati podnošenje pisane izjave u vezi s namirenjem njihovih zakonskih obveza.

(3) Osiguranje prema stavku 1. ovoga članka može se zahtijevati:

- u trenutku primjene propisa kojima se zahtijeva davanje osiguranja, te
- u svakome idućem trenutku ako carinarnica utvrdi da carinski dug koji je nastao ili bi mogao nastati neće biti namiren u propisanome roku.

Članak 194. *(zajedničko osiguranje)*

(1) Na zahtjev osoba iz članka 192. stavka 1. i 3. ovoga Zakona carinarnica može odobriti da se za dva ili više postupaka u svezi s kojima je carinski dug nastao ili bi mogao nastati da zajedničko osiguranje.

(2) Ako se zajedničko osiguranje iz stavka 1. ovoga članka odnosi na unaprijed neodređen broj postupaka, odnosno za sve postupke tijekom određenog razdoblja, odobrenje iz stavka 1. ovoga članka daje Središnji ured Carinske uprave.

(3) Ovlašćuje se Vlada Republike Hrvatske da potanje uredi uvjete i postupak davanja osiguranja sukladno stavku 1. i 2. ovoga članka.

Članak 195. *(visina osiguranja)*

(1) Ako je davanje osiguranja prema carinskim propisima obvezatno, uz poštivanje posebnih odredaba carinskih propisa koje se odnose na postupak provoza, Carinska uprava utvrđuje osiguranje u visini koja odgovara:

- točnoj svoti carinskoga duga ili dugova za koje se osiguranje daje, ako se ta svota u trenutku u kojemu se davanje osiguranja zahtijeva može bez dvojbe odrediti, te
- najvišoj svoti carinskoga duga ili dugova koja je nastala ili bi po ocjeni carinarnice mogla nastati, u drugim slučajevima.

(2) U slučaju zajedničkog osiguranja za više carinskih dugova čija visina tijekom osiguranog razdoblja podliježe promjenama osiguranje se utvrđuje u svoti koja namirenje svote odnosnih carinskih dugova u svakome trenutku čini sigurnim.

(3) Ako carinarnica zahtijeva davanje osiguranja kad prema carinskim propisima davanje osiguranja za namirenje carinskoga duga nije obvezatno, svota osiguranja ne smije biti viša od svote utvrđene primjenom odredaba stavka 1. ovog članka.

Članak 196. *(vrste instrumenata osiguranja)*

(1) Osiguranje se može dati:

- polaganjem gotovine u kunama ili
- jamstvom.

Članak 197. *(gotovinsko polaganje)*

(1) Gotovinsko osiguranje polaže se u nacionalnoj valuti (kunama).

(2) S polaganjem gotovine izjednačava se polaganje bilo kojeg drugog instrumenta koji se s obzirom na izdavatelja, uvjete i način njihove naplate prihvaća kao sredstvo plaćanja u Republici Hrvatskoj.

(3) Ministar financija propisat će koji se instrumenti mogu prihvatiti kao sredstvo plaćanja, te uvjete i način polaganja gotovine i s njome izjednačenih instrumenata plaćanja.

Članak 198. *(obveze jamca)*

(1) Jamac se mora pisano obvezati da će o dospelosti solidarno s carinskim dužnikom namiriti cjelokupnu osiguranu svotu carinskoga duga, uključujući kamate i nastale troškove u postupku naplate neplaćenoga carinskog duga.

(2) Jamac može biti treća osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj čije je osiguranje po ocjeni carinarnice prihvatljivo.

(3) Carinska uprava može odbiti jamca ili predloženi oblik osiguranja ako ocjeni da ne osigurava pravodobno namirenje carinskoga duga.

Članak 199.
(izbor oblika osiguranja)

(1) Osoba obvezna za davanje osiguranja slobodna je pri izboru oblika osiguranja navedenih u članku 196. ovoga Zakona.

(2) Carinska uprava može odbiti predloženi oblik osiguranja ako nije prikladan za odgovarajući carinski postupak.

Članak 200.
(drugi oblici osiguranja)

(1) Vlada Republike Hrvatske može propisati i druge oblike osiguranja od onih navedenih u članku 196. ovoga Zakona.

(2) Ukoliko je to predviđeno propisom iz stavka 1. ovoga članka Carinska uprava može prihvatiti i druge oblike osiguranja ako oni na istovrijedan način osiguravaju plaćanje carinskog duga.

(3) Carinska uprava će odbiti osiguranje koje predloži dužnik ako smatra da takvo osiguranje ne osigurava sigurno plaćanje carinskog duga.

Članak 201.
(dodatno ili novo osiguranje)

(1) Ako carinarnica utvrdi da dano osiguranje ne osigurava namirenje carinskoga duga u cijelosti ili pravodobno, može zahtijevati da osoba iz članka 192. stavka 1. ovoga Zakona da dodatno osiguranje ili da prethodno dano osiguranje zamijeni novim.

Članak 202.
(prestanak osiguranja)

(1) Osiguranje za namirenje carinskoga duga ne može prestati dok se carinski dug za koji je položeno osiguranje ne ugasi ili ne nastupe okolnosti zbog kojih carinski dug više ne može nastati. Kada se carinski dug ugasi ili nastupe okolnosti zbog kojih carinski dug više ne može nastati odmah prestaje i osiguranje za namirenje toga carinskog duga.

(2) Ako se carinski dug otpiše djelomice ili može nastati samo u odnosu na dio osigurane svote, na zahtjev osobe u odgovarajućemu dijelu otpisuje se i obveza po osnovi osiguranja, osim ako svota koja je u pitanju ne opravdava provedbu takvoga postupka.

Članak 203.
(provedbeni propis)

(1) Vlada Republike Hrvatske može propisati odstupanja od pojedinih odredaba ovoga poglavlja kad je to potrebno radi ispunjavanja obveza preuzetih pristupanjem odgovarajućim međunarodnim sporazumima.

2. NASTANAK CARINSKOGA DUGA

Članak 204.
(nastanak carinskog duga)

(1) Uvozni carinski dug nastaje:

- a) puštanjem robe u slobodni promet ili
- b) stavljanjem robe u postupak privremenog uvoza s djelomičnim oslobođenjem od plaćanja carine.

(2) Carinski dug nastaje u trenutku prihvaćanja carinske deklaracije.

(3) Dužnik je deklarant. U slučaju neizravnog zastupanja dužnik je također i osoba za čiji je račun carinska deklaracija podnesena.

(4) Ako su u carinskoj deklaraciji za jedan od postupaka navedenih u stavku 1. ovog članka iskazani podaci koji su imali za posljedicu da propisana uvozna carina nije ili nije u cijelosti obračunana i naplaćena, carinskim dužnikom smatra se i osoba koja je dala podatke iskazane u podnesenoj carinskoj deklaraciji, a znala je ili je prema okolnostima slučaja morala znati da podaci nisu istiniti.

Članak 205.

(carinski dug kod nezakonitog unošenja robe)

(1) Uvozni carinski dug također nastaje:

- a) nezakonitim unosom robe u carinsko područje Republike Hrvatske,
- b) nezakonitim unosom robe iz slobodne zone ili slobodnog skladišta u ostali dio carinskoga područja Republike Hrvatske.

(2) U smislu ovoga članka nezakonitim se smatra svaki unos robe uz nepoštivanje odredbi članka 50. do 53. i članka 180. stavka 1. podtočke 2. ovoga Zakona.

(3) Carinski dug nastaje u trenutku nezakonita unosa robe u carinsko područje Republike Hrvatske.

(4) Ako se svota carinskoga duga ne može točno odrediti, carinarnica će je odrediti na osnovi tarifne oznake robe čija je carina najveća u odgovarajućemu tarifnom broju.

(5) Dužnici su:

- a) osoba koja je nezakonito unijela robu u carinsko područje, odnosno iz slobodne zone ili slobodnog skladišta u ostali dio hrvatskoga carinskog područja,
- b) osobe koje su sudjelovale u nezakonitome unosu robe, a znale su ili su prema okolnostima slučaja morale znati da je takav unos nezakonit, i
- c) osobe koje su odnosnu robu stekle u vlasništvo ili posjed premda su u trenutku stjecanja ili primitka robe znale ili su prema okolnostima slučaja morale znati da je roba nezakonito unesena u carinsko područje Republike Hrvatske, odnosno iz slobodne zone ili slobodnog skladišta nezakonito unesena u ostali dio toga područja.

Članak 206.

(carinski dug kod izuzimanja robe ispod carinskog nadzora)

(1) Uvozni carinski dug nastaje nezakonitim izuzimanjem robe ispod carinskog nadzora.

(2) Carinski dug iz stavka 1. ovoga članka nastaje u trenutku izuzimanja robe ispod carinskog nadzora.

(3) Ako se svota carinskoga duga ne može točno odrediti, carinarnica će je odrediti na osnovi tarifne oznake robe čija je carina najveća u odgovarajućemu tarifnom broju.

(4) Carinski su dužnici za carinski dug iz stavka 1. ovoga članka:

a) osoba koja je izuzela robu ispod carinskog nadzora,

b) osoba koja je sudjelovala kod izuzimanja robe premda je prema okolnostima slučaja znala ili je morala znati da se radi o izuzimanju robe ispod carinskog nadzora,

c) osoba koja je stekla ili primila u posjed takvu robu premda je u trenutku stjecanja odnosno primitka znala ili je prema okolnostima slučaja morala znati da se radi o robi izuzetoj ispod carinskog nadzora, te

d) osoba koja se mora pridržavati obveza koje proizlaze iz privremenog smještaja robe ili carinskoga postupka u koji je roba bila stavljena.

Članak 207.

(carinski dug radi neispunjavanja obveza)

(1) Uvozni carinski dug nastaje:

a) neispunjavanjem neke od obveza koja proizlazi iz privremenog smještaja robe ili carinskog postupka u koji je roba stavljena,

b) neispunjavanjem nekog od uvjeta za puštanje robe u određeni carinski postupak ili za odobrenje smanjene ili nultne stope carine radi uporabe robe u posebnu svrhu,

c) u slučajevima različitim od navedenih u članku 206. ovoga Zakona, osim ako se utvrdi da navedeni propusti nisu bitno utjecali na pravilnu provedbu privremenog smještaja ili određenog carinskog postupka.

(2) Carinski dug nastaje u trenutku kad prestane ispunjavanje obveze zbog čijeg neispunjenja nastaje carinski dug ili u trenutku kad je roba bila stavljena u određeni carinski postupak ako se naknadno utvrdi da nije bio ispunjen jedan od propisanih uvjeta za njezino stavljanje u taj postupak ili za odobrenje smanjene ili nultne stope carine radi uporabe robe za posebnu svrhu.

(3) Dužnik je osoba koja bi s obzirom na okolnosti slučaja morala ispuniti propisane obveze koje proizlaze iz privremenog smještaja ili stavljanja robe u odgovarajući carinski postupak ili koja je morala ispuniti uvjete za stavljanje robe u određeni carinski postupak.

Članak 208.

(carinski dug zbog nepravilnog postupanja ili uporabe robe u slobodnoj zoni)

(1) Uvozni carinski dug za robu nastaje njezinom potrošnjom ili uporabom u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu pod uvjetima ili na način koji nisu u skladu s propisima.

(2) Roba koja u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu nestane i njezin nestanak nije moguće carinarnici na prihvatljiv način objasniti smatrat će se kao da je bila potrošena ili rabljena protivno propisanim uvjetima.

(3) Carinski dug iz stavka 1. ovoga članka nastaje u trenutku kad se roba potroši ili prvi put upotrijebi pod uvjetima ili na način koji nije sukladan propisima.

(4) U slučaju iz stavka 1. ovoga članka dužnik je i osoba koja je potrošila ili upotrijebila robu, i osoba koja je u trošenju ili uporabi robe sudjelovala premda je znala ili je prema okolnostima slučaja morala znati da se roba može trošiti ili rabiti samo sukladno propisima.

(5) Ako carinski dug nastane u svezi s robom koja je nestala u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu, a nije moguće utvrditi dužnika sukladno stavku 4. ovog članka, za plaćanje carinskoga duga obvezna je osoba koja je prema saznanju carinarnice bila posljednji posjednik robe.

Članak 209.
(kada carinski dug ne nastaje)

(1) Iznimno od odredbi članka 205. i članka 207. stavka 1. podtočke a) ovoga Zakona, carinski dug za određenu robu neće nastati ako osoba dokaže da obveze koje proizlaze iz:

- a) odredaba članka 50. do 53. ovoga Zakona te članka 180. stavka 1. podtočke 2. ovoga Zakona,
 - b) privremenog smještaja te robe, ili
 - c) primjene carinskog postupka u koji je ta roba bila stavljena,
- nisu bile ispunjene zbog potpunog uništenja ili nepovratnog gubitka robe, do čega je došlo uslijed naravi same robe, nepredviđenih okolnosti, više sile ili uz odobrenje carinarnice.

(2) Smatra se da je roba u smislu stavka 1. ovoga članka nepovratno izgubljena ako je neupotrebljiva za bilo koju osobu.

(3) Smatra se da carinski dug nije nastao za robu koja je pod uvjetom uporabe u posebne svrhe puštena u slobodni promet uz oslobođenje od plaćanja carine ili primjenu smanjenu ili nultnu stopu carine ako je ta roba uz odobrenje carinarnice izvezena ili ponovno izvezena.

Članak 210.
(otpaci i ostaci kod uništenja robe)

(1) Ako sukladno članku 209. stavku 1. ovoga Zakona nije nastao carinski dug za robu koja je pod uvjetom uporabe u posebne svrhe puštena u slobodni promet uz smanjenu ili nultnu stopu carine, otpaci i ostaci koji nastanu pri uništenju takve robe smatraju se stranom robom.

Članak 211.
(carinski dug kada je roba bila puštena uz smanjenu ili nultu stopu carine)

(1) Ako je sukladno članku 206. i 207. ovoga Zakona carinski dug nastao u svezi s robom koja je radi njezine uporabe u posebne svrhe bila puštena u slobodni promet uz smanjenu ili nultnu stopu carine, svota plaćena kod puštanja robe u slobodni promet odbija se od svote nastaloga carinskog duga.

(2) Odredbe stavka 1. ovoga članka na odgovarajući se način primjenjuju i u slučaju kad carinski dug nastane u vezi s ostacima ili otpacima koji preostanu nakon uništenja takve robe.

Članak 212.
(nastanak izvoznog duga kada je podnesena izvozna deklaracija)

(1) Izvozni carinski dug nastaje kad se roba podložna plaćanju izvozne carine nakon podnošenja izvozne carinske deklaracije izveze iz hrvatskoga carinskog područja.

(2) Izvozni carinski dug nastaje u trenutku prihvaćanja carinske deklaracije.

(3) Dužnik je deklarant. U slučaju neizravnog zastupanja dužnik je također i osoba za čiji je račun carinska deklaracija podnesena.

Članak 213.

(nastanak izvoznog duga kada nije podnesena izvozna deklaracija)

(1) Izvozni carinski dug nastaje također iznosom robe koja podliježe plaćanju izvozne carine iz carinskoga područja Republike Hrvatske premda za nju nije podnesena carinska deklaracija.

(2) Izvozni carinski dug nastaje u trenutku kad roba stvarno napusti carinsko područje Republike Hrvatske.

(3) Carinski je dužnik:

- a) osoba koja je iznijela robu iz carinskoga područja Republike Hrvatske, te
- b) osoba koja je sudjelovala u iznošenju robe premda je znala ili je prema okolnostima slučaja morala znati da propisana carinska deklaracija nije podnesena.

Članak 214.

(drugi slučajevi nastanka izvoznog duga)

(1) Izvozni carinski dug nastaje izvozom robe za koju nisu ispunjeni propisani uvjeti pod kojima bi ona mogla uz potpuno ili djelomično oslobođenje od plaćanja izvozne carine napustiti carinsko područje Republike Hrvatske.

(2) Izvozni carinski dug nastaje neispunjavanjem uvjeta na osnovi kojih je roba uz potpuno ili djelomično oslobođenje od plaćanja carine izvezena ili je smjela biti izvezena iz carinskoga područja Republike Hrvatske, odnosno u slučaju da ovlaštena carinarnica ne može utvrditi taj trenutak, istekom roka za podnošenje dokaza o ispunjenju uvjeta pod kojima je oslobođenje odobreno.

(3) Carinski je dužnik deklarant; u slučaju neizravnog zastupanja carinski je dužnik osoba za čiji je račun carinska deklaracija podnesena.

Članak 215.

(carinski dug za robu koja podliježe mjerama zabrane ili ograničenja)

(1) Carinski dug u smislu članka 204. do 208. i 212. do 214. ovoga Zakona nastaje i za robu koja podliježe mjerama zabrane ili ograničenja pri uvozu ili izvozu bilo koje vrste.

(2) Iznimno, carinski dug ne nastaje ako se u carinsko područje Republike Hrvatske protupropisno uveze krivotvoreni novac te opojne droge ili psihotropne tvari koje ne ulaze u gospodarske tokove, odnosno koje s obzirom na primjenu u medicinske ili znanstvene svrhe podliježu strogom nadzoru ovlaštenih tijela.

(3) U svrhu kaznenih propisa za djela protivna carinskim propisima smatra se da je carinski dug nastao u slučajevima kad kazneno pravo predviđa da je carina osnova za izricanje kazne ili da je postojanje carinskoga duga osnova za pokretanje kaznenoga postupka.

Članak 216.

(carinski dug kod povoljnijeg postupanja ili oslobođenja)

(1) Ako je carinskim propisima predviđeno povoljnije carinsko postupanje s robom zbog njezine prirode ili uporabe u posebne svrhe ili potpuno ili djelomično oslobođenje od uvoznih ili izvoznih carina na temelju

članka 22., 94., 153. ili 187. do 190. ovoga Zakona, takvo povoljnije postupanje ili oslobođenje također se primjenjuje u slučajevima kada je carinski dug nastao na temelju članka 205. do 208., 213. ili 214. ovoga Zakona, pod uvjetima da korisnik odobrenja za povoljnije postupanje ili oslobođenje nije postupao prijevarno ili s grubim nemarom te ako podnese dokaze o ispunjavanju ostalih uvjeta za primjenu povoljnijeg postupanja ili oslobođenja.

Članak 217.
(solidarna odgovornost)

(1) Ako je više osoba odgovorno za plaćanje carinskoga duga, za plaćanje su odgovorne solidarno.

Članak 218.
(pravila, koja se primjenjuju kod određivanja carinskog duga)

(1) Ako ovim Zakonom nije drukčije određeno, svota uvozne ili izvozne carine koju za određenu robu valja obračunati, osim iznimke iz stavka 2. ovoga članka, utvrđuje se prema propisima za određivanje visine carine, koji su za odnosnu robu važili na dan nastanka carinskoga duga.

(2) Ako nije moguće točno odrediti trenutak u kojemu je carinski dug nastao, za određenje osnove za obračun carinskoga duga mjerodavan je onaj trenutak kad ovlaštena carinarnica utvrdi da se roba nalazi u okolnostima koje uvjetuju nastanak carinskoga duga.

(3) Ako carinarnica na temelju poznatih joj okolnosti utvrdi da je carinski dug nastao prije nastupa trenutka iz stavka 2. ovoga članka, svota pripadajuće uvozne ili izvozne carine utvrđuje se prema osnovama koje su za odnosnu robu vrijedile u najranijemu trenutku u kojemu je na temelju dostupnih podataka moguće utvrditi postojanje carinskoga duga.

Članak 219.
(mjesto nastanka carinskog duga)

(1) Carinski dug nastaje u mjestu u kojemu su nastupile činjenične okolnosti koje uvjetuju njegov nastanak.

(2) Ako se ne može utvrditi mjesto u smislu stavka 1. ovog članka, smatra se da je carinski dug nastao u mjestu u kojemu je prema nalazu carinarnice roba bila u okolnostima koje uvjetuju nastanak carinskoga duga.

(3) U slučajevima kad carinski postupak za određenu robu nije okončan a mjesto nastanka carinskog duga ne može se utvrditi na temelju odredaba stavka 1. i 2. ovoga članka, smatra se da je carinski dug nastao u mjestu:

- u kojemu je dotična roba bila stavljena u određeni carinski postupak ili
- u kojemu je u okviru carinskoga postupka roba unesena u carinsko područje Republike Hrvatske.

(4) Ako carinarnica na temelju poznatih joj okolnosti zaključi da je carinski dug već bio nastao dok se roba nalazila u kojemu drugom mjestu, smatra se da je carinski dug nastao u mjestu u kojemu se roba gledajući unatrag nalazila u najranijemu trenutku u kojemu se može utvrditi postojanje carinskoga duga.

(5) Carinarnica iz članka 221. stavka 1. ovoga Zakona je carinarnica države članice u kojoj carinski dug nastaje ili se smatra da je nastao u skladu s ovim člankom.

(6) Ako carinarnica ustanovi da je carinski dug nastao prema članku 205. ovoga Zakona u nekoj drugoj državi članici, a iznos tog duga je manji od 5.000 EUR, smatra se da je dug nastao u državi članici u kojoj je dug ustanovljen.

Članak 220.
(drawback)

(1) Ako je prema uvjetima iz sporazuma koji je Republika Hrvatska sklopila s drugom zemljom za određenu robu predviđeno odobravanje povlaštene carine, u onim slučajevima kad je ta roba u Republici Hrvatskoj dobivena u postupku unutarnje proizvodnje ovjerovljenjem isprave kojom dobiveni proizvod stječe pravo na povlaštenu carinu u drugoj zemlji nastaje carinski dug za svu stranu robu koja je u postupku unutarnje proizvodnje upotrijebljena i utrošena za dobiveni proizvod.

(2) Trenutkom nastanka carinskog duga iz stavka 1. ovoga članka smatra se trenutak prihvaćanja izvozne carinske deklaracije za dotičnu robu.

(3) Dužnik je deklarant. U slučaju neizravnog zastupanja dužnik je također i osoba za čiji je račun carinska deklaracija podnesena.

(4) Carinska svota koja odgovara tomu carinskom dugu određuje se na isti način kao da se radi o carinskome dugu koji bi nastao da je u tome trenutku podnesena carinska deklaracija za puštanje navedene robe podrijetlom iz treće zemlje u slobodni promet s namjerom završetka postupka unutarnje proizvodnje.

3. NAPLATA CARINSKOGA DUGA

a) Knjiženje

Članak 221.
(obveza obračuna i knjiženja duga)

(1) Svaku svotu uvozne ili izvozne carine proizašle iz carinskog duga (u daljnjem tekstu: svota carine), carinarnica mora odmah čim dobije potrebne podatke obračunati i proknjižiti.

(2) Stavak 1. ovoga članka neće se primijeniti:

- a) ako je privremeno uvedena antidampinška ili kompenzacijska pristojba,
- b) kad je zakonski određena svota uvozne carine veća od svote utvrđene na osnovi obvezujućeg mišljenja,
- c) ako je svota carine niža od svote carine propisane sukladno stavku 5. ovoga članka.

(3) Carinarnica može otpisati dug u slučajevima iz članka 225. stavka 4. ovoga Zakona ako nije mogla obavijestiti dužnika o iznosu duga do isteka propisanih rokova.

(4) Ministar financija donijet će provedbeni propis o načinu i postupcima knjiženja.

(5) Vlada Republike Hrvatske može propisati svotu carine koja se neće knjižiti.

Članak 222.
(rokovi knjiženja duga)

(1) Ako je carinski dug nastao zbog prihvaćanja carinske deklaracije za robu stavljen u neki od postupaka, osim u postupak za privremeni uvoz s djelomičnim oslobođenjem od plaćanja uvozne carine, ili zbog

bilo koje radnje koja ima učinak jednak prihvaćanju takve deklaracije, dug će se proknjižiti bez odlaganja, a najkasnije idući radni dan nakon puštanja robe.

(2) Pod uvjetom da je plaćanje osigurano, ukupna svota carinskog duga za robu puštenu istoj osobi u razdoblju koje odredi carinarnica, a koje ne može biti dulje od 30 dana, može se proknjižiti jednostruko na kraju isteka tog razdoblja. Knjiženje se mora provesti najkasnije 2 dana nakon isteka odobrenog razdoblja.

(3) Kada je propisano da roba može biti puštena prije nego su uvjeti za određenje iznosa nastaloga carinskog duga ili obveze za namirenje carinskog duga ispunjene, tada će se dug knjižiti najkasnije dva dana nakon što svota carinskog duga bude obračunata ili obveza njezinoga namirenja konačno utvrđena.

(4) Ako se carinski dug odnosi na privremene antidampinške ili kompenzacijske carine, carina će se proknjižiti najkasnije 2 mjeseca nakon objavljivanja propisa o uvođenju antidampinških ili kompenzacijskih carina.

(5) Ako je carinski dug nastao pod uvjetima drukčijim od onih iz stavka 1. i 2. ovoga članka, svota duga proknjižit će se u roku od 2 dana od dana kad je carinarnica u mogućnosti:

- a) izračunati svotu davanja, i
- b) utvrditi dužnika.

Članak 223. ***(produženje rokova knjiženja)***

(1) Rokovi za knjiženje propisani u članku 222. ovoga Zakona mogu se produljiti, ako posebne okolnosti onemogućuju carinarnicu da knjiženje provede u propisanom roku. Produljeni rokovi ne smiju biti dulji od 8 dana.

(2) Rokovi iz stavka 1. ovoga članka ne primjenjuju se u slučaju nepredviđenih okolnosti ili više sile.

Članak 224. ***(naknadno knjiženje)***

(1) Kad svota davanja proizišla iz carinskoga duga nije proknjižena u skladu s člankom 222. i 223. ovoga Zakona ili je proknjižena u nižemu iznosu od onog koji se potražuje, svota davanja ili njezin preostali dio proknjižit će se u roku od dva dana otkad carinarnica to utvrdi i bude u mogućnosti izračunati stvarni dug i utvrditi dužnika (naknadno knjiženje). Ti rokovi mogu se produljiti u skladu s člankom 223. ovoga Zakona.

(2) Osim slučajeva iz stavka 2., 3. i 5. članka 221. ovoga Zakona, naknadno knjiženje neće se provesti ako je odluka o tome da se dug ne proknjiži ili da se proknjiži u svoti manjoj od one koja se stvarno potražuje donesena na temelju naknadno poništenih akata.

Članak 225. ***(obavještavanje dužnika o svoti davanja)***

(1) Nakon što se svota davanja proknjiži, dužnika se na primjeren način obavještava o svoti davanja.

(2) Ako je svota davanja koju treba platiti navedena u carinskoj deklaraciji, carinarnica neće o svoti davanja posebno obavijestiti dužnika i smatrat će se da je dug priopćen dužniku ako je carinarnica pustila robu deklarantu, osim u slučajevima iz članka 222. stavka 2. ovoga Zakona.

(3) Ako se iznos naveden u deklaraciji ne podudara s iznosom koji je obračunala carinarnica, carinarnica na primjeren način obavještava dužnika o svoti davanja.

(4) Obavještavanje dužnika o dugu neće se provoditi nakon isteka roka od tri godine računajući od isteka godine u kojoj je dug nastao. U slučaju podnošenja žalbe u smislu članka 8. ovoga Zakona, ovaj se rok produžava za vrijeme trajanja žalbenog postupka.

(5) Ako je carinski dug posljedica radnje koja je bila kažnjiva u trenutku kada je bila počinjena, dužnik može, pod uvjetima utvrđenim carinskim propisima, biti obaviješten o dugu i nakon isteka roka iz stavka 4. ovoga članka.

b) Rokovi i postupci za plaćanje duga

Članak 226. ***(rokovi za plaćanje duga)***

(1) Svotu davanja priopćenu u skladu s člankom 225. ovoga Zakona dužnici moraju platiti u roku od 30 dana od dana priopćavanja duga dužniku, a u slučaju jednostrukog knjiženja 30 dana od dana isteka razdoblja odobrenog za jednostruko knjiženje.

(2) Produljenje roka dopustit će se po službenoj dužnosti ako je dužnik bio prekasno obaviješten o dugu te s tog razloga nije mogao izvršiti plaćanje u propisanome roku.

(3) Vlada Republike Hrvatske će propisati uvjete pod kojima se naplata duga može obustaviti ako je podnesen zahtjev za otpuštanje duga u skladu s člancima 232., 234. i 235. ovoga Zakona ili ako je roba zaplijenjena s namjerom da se oduzme u skladu s člankom 230. stavkom 1. točkom c) podtočkom drugom ili točkom d) ovoga Zakona.

Članak 227. ***(valuta plaćanja)***

(1) Plaćanje može biti obavljeno u domaćoj valuti u gotovini ili kojim drugim sredstvom plaćanja u skladu s propisima.

Članak 228. ***(provedbeni propis za gotovinsku naplatu)***

(1) Ministar financija propisat će u kojim slučajevima carinarnica može carinski dug naplatiti u gotovini.

(2) Svotu duga može umjesto dužnika platiti treća osoba.

Članak 229. ***(prisilna naplata)***

(1) Ako svota duga nije plaćena u roku:

a) carinarnica će poduzeti sve zakonski propisane mogućnosti, uključujući i prisilnu ovrhu. Osnova je za naplatu u postupku ovrhe:

- ovršno rješenje carinarnice,
- carinska deklaracija po kojoj je obavljeno carinjenje;

b) obračunat će se zatezne kamate na svotu duga sukladno posebnom propisu.

(2) Naloge carinskoga dužnika za uplatu carinskoga duga i ovršne naslove iz stavka 1. ovoga članka za naplatu carinskoga duga banke i druge osobe koje su ovlaštene obavljati poslove platnog prometa provode prije svih drugih obveza carinskoga dužnika.

(3) Vlada Republike Hrvatske može propisati svotu carine i kamata koje se neće prisilno naplaćivati.

4. OTPIS CARINSKOGA DUGA

Članak 230. *(načini otpisa duga)*

(1) Uz poštivanje propisa koji se odnose na zastaru duga ili neplaćanje duga u slučajevima pravno utvrđene nesposobnosti plaćanja dužnika, carinski dug bit će otpisan:

a) plaćanjem svote duga,

b) otpustom svote duga,

c) ako je za robu deklariranu u carinski postupak za koji nastaje obveza plaćanja carine:

- carinska deklaracija poništena,

- roba prije puštanja ili zadržavanja i istodobno ili naknadno i oduzeta, uništena po nalogu carinarnice, uništena ili ustupljena u korist države prema članku 185. ovoga Zakona ili uništena ili nepovratno izgubljena kao posljedica vrste robe ili nepredvidivih okolnosti ili više sile;

d) ako je roba za koju je carinski dug nastao prema članku 205. ovoga Zakona zadržana zbog nezakonita unosa i istodobno ili naknadno oduzeta.

(2) U slučaju zapljene i oduzimanja robe smatrat će se da carinski dug nije otpisan ako je prema kaznenomu zakonu carinski dug podloga za utvrđivanje prekršajne kazne ili je postojanje carinskoga duga podloga za pokretanje kaznenoga postupka.

(3) Carinski dug nastao prema članku 220. ovoga Zakona bit će otpisan kad se ponište sve radnje i postupci učinjeni radi stjecanja prava na povlaštenu carinu kako je to navedeno u članku 220. ovoga Zakona.

Članak 230.a
(relativna i apsolutna zastara carinskog duga)

(1) Pravo na naplatu duga zastarijeva u roku od tri godine računajući od isteka godine u kojoj je dug nastao.

(2) Tijek zastare prekida se svakom službenom radnjom Carinske uprave usmjerenom na utvrđivanje ili naplatu duga koja je dužniku stavljena na znanje, kao i svakom radnjom poduzetom radi utvrđivanja prekršajne odgovornosti.

(3) Nakon poduzetih radnji iz stavka 2. ovoga članka zastarni rok počinje ponovno teći.

(4) Pravo na naplatu duga u svakom slučaju zastarijeva nakon isteka šest godina računajući od isteka godine u kojoj je dug nastao.

5. POVRAT I OTPUST CARINSKOGA DUGA

Članak 231.
(definicije)

(1) Izrazi koji se rabe u ovom poglavlju:

a) povrat: potpun ili djelomičan povrat plaćenoga izvoznog ili uvoznog duga,

b) otpust: odustajanje od naplate cijeloga duga ili dijela duga ili akt kojim se utvrđuje neosnovanost knjiženja cijeloga uvoznog ili izvoznog duga koji nije plaćen ili njegova dijela.

Članak 232.
(uvjeti i način povrata i otpusta duga)

(1) Uvozni ili izvozni dug vratiti će se do iznosa za koji se dokaže da u trenutku plaćanja nije bio utvrđen u skladu sa zakonom ili je uknjižen protivno članku 224. stavku 2. ovoga Zakona

(2) Uvozni ili izvozni dug otpustit će se do iznosa za koji se dokaže da u trenutku plaćanja nije bio zakonski utemeljen ili je uknjižen protivno članku 224. stavku 2. ovoga Zakona.

(3) Povrat ili otpust neće se odobriti kad su činjenice koje su dovele do plaćanja ili knjiženja svote koja nije zakonski utemeljena rezultat prijevornog postupanja određene osobe.

(4) Uvozni ili izvozni dug bit će vraćen ili otpušten nakon podnošenja zahtjeva carinarnici u roku od tri godine od dana kad je o svoti duga obaviješten dužnik. Rok će se produljiti ako osoba pruži dokaze da je bila spriječena podnijeti zahtjev u navedenu roku zbog nepredviđenih okolnosti ili više sile.

(5) Carinarnica će vratiti ili otpustiti dug po službenoj dužnosti ako u roku od tri godine od dana kad je o svoti duga obaviješten dužnik utvrdi nepravilnosti iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 233.

(povrat ili otpust kod ukidanja deklaracije)

(1) Svota uvoznoga ili izvoznoga duga bit će vraćena ako je carinska deklaracija ukinuta, a carina plaćena. Povrat će biti odobren na zahtjev osobe u roku koji je propisan za podnošenje zahtjeva za ukidanje carinske deklaracije sukladno članku 78. ovoga Zakona.

Članak 234.

(povrat ili otpust za robu s nedostatkom)

(1) Uvozni dug bit će vraćen ili otpušten u svoti za koju se dokaže da je knjižena za robu koja je puštena u odgovarajući carinski postupak, a uvoznik je vratio robu zbog toga što je u trenutku prihvaćanja carinske deklaracije imala nedostatke ili nije odgovarala uvjetima utvrđenim ugovorom temeljem kojeg je roba uvezena.

(2) Robom s nedostatkom u smislu stavka 1. ovoga članka smatra se i roba koja je bila oštećena prije puštanja deklarantu.

(3) Povrat ili otpust uvoznoga duga odobrit će se pod uvjetom:

- a) da roba nije bila upotrebljavana, osim radnja nužnih da bi se utvrdili nedostaci te da roba ne odgovara uvjetima iz ugovora, ako prije početka uporabe nije moguće utvrditi da je roba oštećena ili
- b) da je roba izvezena iz carinskoga područja Republike Hrvatske.

(4) Na zahtjev stranke carinarnica će dopustiti da roba bude uništena ili da radi ponovnog izvoza bude stavljena u postupak provoza, postupak skladištenja, u slobodnu zonu ili slobodno skladište umjesto da bude izvezena. U svrhu stavljanja robe u jedan od navedenih carinskih postupaka ili uporaba smatrat će se da roba ima status strane robe.

(5) Uvozni dug neće se vratiti ili otpustiti za robu koja je prije nego što je puštena u slobodni promet bila privremeno uvezena radi ispitivanja, osim ako se ne utvrdi da takvim ispitivanjem, nije bilo moguće ustanoviti činjenicu da roba ima nedostatke ili da ne odgovara uvjetima iz ugovora.

(6) Uvozni dug bit će vraćen ili otpušten iz razloga navedenih u stavku 1. ovog članka ako stranka podnese zahtjev carinarnici u roku od 12 mjeseci od dana kad je o svoti toga duga obaviješten dužnik.

(7) Carinarnica može produljiti rok iz opravdanih i pravodobno navedenih razloga.

Članak 235.

(drugi slučajevi povrata ili otpusta)

(1) Vlada Republike Hrvatske može propisati i druge slučajeve povrata ili otpusta uvoznoga ili izvoznoga duga, osim onih navedenih u članku 232., 233. i 234. ovoga Zakona, koji se ne mogu pripisati prijevarnim namjerama ili gruboj nemarnosti carinskoga dužnika ili drugih sudionika u odgovarajućemu carinskom postupku te posebne uvjete i postupak ostvarivanja povrata ili otpusta carine.

(2) Povrat ili otpust carinskoga duga iz razloga navedenih u stavku 1. ovoga članka odobrit će se na zahtjev deklaranta podnesen carinarnici u roku od 12 mjeseci od dana kad je dužnik obaviješten o dugu.

Članak 236.

(provedbeni propis – iznos duga koji se neće otpustiti ili vratiti)

(1) Vlada Republike Hrvatske odredit će svotu carinskoga duga za koji se neće prema odredbama članka 231. do 235. ovoga Zakona odobriti otpust ili povrat duga.

Članak 237.
(kamata kod povrata duga)

(1) Ako carinarnica vrati svotu uvozne ili izvozne carine, uključujući i svotu kamate odnosno zatezne kamate koje je obračunala prilikom naplate, obračunat će i platiti kamatu sukladno propisima o zateznoj kamati.

Članak 238.
(vraćanje kamata i obveza plaćanja prvotnog duga)

(1) Ako je carinski dug nezakonito ili greškom otpušten ili vraćen, dužnik je obavezan platiti prvotni dug. Kamata će se obračunati i naplatiti sukladno propisima o zateznoj kamati.

VIII. KAZNENE ODREDBE

Članak 239.

Brisan NN 140/05

Članak 240.

(carinski prekršaji – unošenje/iznošenje izvan graničnog prijelaza, skrivena roba, kulturna dobra)

(1) Novčanom kaznom od 10.000,00 do 1.000.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 3.000,00 do 100.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi kao i fizička osoba:

1) ako unese ili iznese, odnosno pokuša unijeti ili iznijeti robu u carinsko područje odnosno iz carinskog područja, izvan graničnog prijelaza ili preko graničnog prijelaza u vrijeme kad granični prijelaz nije otvoren,

2) ako na skriven način unese ili iznese, odnosno pokuša unijeti ili iznijeti robu preko graničnog prijelaza,

3) ako unese ili iznese, odnosno pokuša unijeti u carinsko područje ili iznijeti iz carinskog područja zaštićene životinje, gljive i biljke kao i njihove dijelove ili derivate,

4) ako ne prijavi kulturna ili prirodna dobra koja iznosi iz carinskoga područja ili unosi u carinsko područje.

(2) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 900.000,00 kuna kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Članak 241.
(carinski prekršaji)

(1) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 900.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 1.000,00 do 100.000,00kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi kao i fizička osoba:

- 1) ako prilikom ulaska u carinsko područje ili izlaska iz carinskog područja bez prijave carinarnici pokuša prenijeti ili prenese robu preko graničnog prijelaza, (članak 49. stavak 1.),
- 2) ako unese ili iznese, odnosno pokuša unijeti ili iznijeti preko graničnog prijelaza vozilo na kojemu su krivotvoreni identifikacijski brojevi šasijske ili na koji su stavljene nepripadajuće registarske oznake, ili ako za vozilo podnese krivotvorene ili nepripadajuće prometne isprave,
- 3) ako istovari ili pretovari robu bez odobrenja carinarnice ili na mjestu koje nije za to određeno ili odobreno (članak 58.),
- 4) ako robom u privremenom smještaju raspolaže protivno uvjetima koje je odobrila carinarnica (članak 63. stavak 1. i članak 64.),
- 5) ako ne obavijesti carinarnicu o činjenicama koje su nastale nakon donošenja odobrenja za carinski postupak s odgodom ili za carinski postupak s gospodarskim učinkom (članak 99. stavak 2.),
- 6) ako prije isteka propisanog roka robu puštenu u slobodan promet uz oslobođenje od plaćanja carine proda, otuđi po drugoj osnovi, dade drugom na uporabu, zalog, najam, rabi u druge svrhe ili preda kao osiguranje za druge obveze, a da prethodno ne podmiri carinski dug (članak 187. stavak 1.),
- 7) ako robom puštenom u slobodni promet uz smanjenu ili nultu stopu carine zbog svoje uporabe u posebne svrhe raspolaže protivno svrsi zbog koje je odobreno povoljnije tarifno postupanje (članak 22. i 94.),
- 8) ako odredišnoj carinarnici, u provoznome postupku, ne preda svu robu ili dio robe i pripadajuće isprave ili robu preda u promijenjenu stanju (članak 104. i 107.),
- 9) ako ne preveze unesenu robu putem i na način koji je odredila carinarnica (članak 50. stavak 1.),
- 10) ako postupa s robom kao da ispunjava uvjete za privremeni uvoz, a to postupanje je protivno uvjetima za privremeni uvoz robe propisanim odredbama ovoga Zakona ili Konvencijom o privremenom uvozu,
- 11) ako ne postupa u skladu s uvjetima i obvezama propisanim ovim Zakonom ili određenima odobrenjem carinarnice, za carinski postupak s odgodom i carinski postupak s gospodarskim učinkom (članak 99.),
- 12) ako u carinskoj deklaraciji neistinito, netočno ili nepotpuno navede količinu, kakvoću, vrstu, tarifnu oznaku, vrijednost ili podrijetlo robe, ili ne navede svu robu, pa je zbog toga carinski dug obračunat ili plaćen u svoti manjoj od propisane (članak 71. stavak 1. i članak 74.),
- 13) ako podnese isprave u svezi s provedbom carinskog postupka, odnosno drugog carinski dopuštenog postupanja ili uporabe robe u kojima je navedena druga količina, vrsta, kakvoća ili podrijetlo robe (članak 71. stavak 1., članak 74. i 186.),
- 14) ako neistinitim prikazivanjem činjenica ostvari ili pokuša ostvariti oslobođenje od plaćanja uvozne carine (članak 160., 187. i 188.),
- 15) ako raspolaže robom prije nego što je carinarnica pusti u zahtijevani carinski postupak,
- 16) ako s robom puštenom od strane carinarnice raspolaže protivno uvjetima odobrenog postupka,
- 17) ako ne osigura carinska obilježja od oštećenja, odnosno uništenja ili ih ukloni, ošteti ili uništi s robe ili prijevoznog sredstva bez odobrenja carinarnice (članak 84. stavak 2.),
- 18) ako robu, čiji je uvoz zabranjen, ne iznese iz carinskoga područja u roku koji je odredila carinarnica,

19) ako onemogućuje carinski nadzor nad poslovanjem u slobodnoj zoni ili slobodnome skladištu (članak 173.),

20) ako u slobodnoj zoni ili slobodnom skladištu obavlja djelatnost suprotno odredbama ovoga Zakona ili bez suglasnosti carinarnice (članak 176. do 178.),

21) ako neistinitim prikazivanjem činjenica ostvari ili pokuša ostvariti povrat ili otpust carinskoga duga (članak 232. do 235.).

(2) Novčanom kaznom od 3.000,00 do 700.000,00 kuna kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj iz stavka 1. ovoga članka počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Članak 242. **(carinski prekršaji)**

(1) Novčanom kaznom od 2.000,00 do 100.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna osoba, a novčanom kaznom od 500,00 do 20.000,00 kuna odgovorna osoba u pravnoj osobi kao i fizička osoba:

1) ako robu i pripadajuće isprave u provoznome postupku ne preda u određenu roku odredišnoj carinarnici (članak 104. i 107.),

2) ako privremeno uvezenu ili privremeno izvezenu robu u određenu roku ponovno ne izveze ili uveze ili ne zatraži drugi carinski dopušten postupak ili uporabu (članak 148.),

3) ako robu u postupku unutarnje proizvodnje u određenu roku ne izveze ili ponovno izveze ili ne zatraži drugi carinski dopušten postupak ili uporabu (članak 127.),

4) ako u postupku unutarnje proizvodnje i u postupku preradbe pod carinskim nadzorom u propisanu roku ne podnese obrazac za završetak postupka,

5) ako ne podnese ili pravodobno ne podnese skraćenu deklaraciju (članak 55.),

6) ako ne pruži isprave, podatke ili objašnjenja potrebna carinskoj službi za provedbu carinskih i drugih propisa,

7) ako ne čuva isprave ili podatke sukladno rokovima određenim ovim Zakonom (članak 17.),

8) ako ne podnese deklaraciju za carinski dopušteno postupanje ili uporabu sukladno rokovima određenim ovim Zakonom (članak 60. i 61.),

9) ako ne podnese dopunsku deklaraciju u propisanu roku (članak 88. stavak 3.),

10) ako ne vodi ili neuredno vodi evidenciju propisanu ili određenu odobrenjem Carinske uprave za određeni carinski postupak ili drugi oblik carinski dopuštenoga postupanja s robom,

11) ako robu u postupku vanjske proizvodnje u određenu roku ponovno ne uveze ili ne zatraži drugi carinski dopušteni postupak ili uporabu (članak 157.),

12) ako robu u postupku vanjske proizvodnje u sustavu zamjene uz prethodni uvoz nadomjesnih proizvoda ne izveze u propisanu roku (članak 165.).

(2) Novčanom kaznom od 1.000,00 do 50.000,00 kuna kaznit će se i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Članak 243.
(odgovornost drugih osoba)

(1) Pravna i odgovorna osoba u pravnoj osobi te fizička osoba kod koje se zatekne u posjedu roba, odnosno koja kupi, proda, preda drugom, primi na dar, prikrije, primi na čuvanje ili na prijevoz, upotrijebi ili primi po bilo kojoj drugoj osnovi robu za koju zna ili je prema okolnostima slučaja mogla znati da je riječ o robi koja je predmet prekršaja iz članka 240. i 241. ovoga Zakona, kaznit će se kao da je sama počinila prekršaj, istom kaznom koja je propisana za počinitelja prekršaja.

(2) Novčanom kaznom iz članka 240. stavka 2. i članka 241. stavka 2. ovoga Zakona, kaznit će se za prekršaj iz stavka 1. ovoga članka i fizička osoba obrtnik i osoba koja obavlja drugu samostalnu djelatnost ako je prekršaj počinila u vezi s obavljanjem njezina obrta ili druge samostalne djelatnosti.

Članak 244.
(mandatna kazna)

(1) Novčanom kaznom od 500,00 kuna kaznit će se na mjestu počinjenja prekršaja fizička osoba koja počinila prekršaj iz članka 241. stavka 1. točke 1. ovoga Zakona, ako se radi o robi do vrijednosti 5.000,00 kuna.

(2) Novčanu kaznu iz stavka 1. ovoga članka izriče i naplaćuje ovlašteni carinski službenik. Ako počinitelj prekršaja odbije odmah platiti kaznu, protiv njega se pokreće redoviti prekršajni postupak.

Članak 245.
(oduzimanje, vraćanje ili uništenje robe)

(1) Roba koja je predmet prekršaja iz članka 240. i roba koja je predmet prekršaja iz članka 243. u svezi s člankom 240. ovoga Zakona, oduzet će se.

(2) Roba koja je predmet prekršaja iz stavka 1. i stavka 2. ovoga članka, oduzet će se i u slučaju ako nije u vlasništvu počinitelja prekršaja.

(3) Prijevozno ili prijenosno sredstvo iskorišteno za prijevoz, odnosno prijenos robe koja je predmet prekršaja iz članka 240. ovoga Zakona, oduzet će se ako je vrijednost robe predmeta prekršaja veća od 1/3 vrijednosti prijenosnog ili prijevoznog sredstva.

(4) Prijevozno ili prijenosno sredstvo iz stavka 3. ovoga članka u koje je ugrađen poseban prostor za skrivanje robe, a koji je iskorišten za prijevoz robe koja je predmet prekršaja, oduzet će se bez obzira na vrijednost robe.

(5) Prijevozno ili prijenosno sredstvo iz stavka 3. i 4. ovoga članka oduzet će se i u slučaju kada nije u vlasništvu počinitelja prekršaja.

(6) Primjena odredaba ovoga članka ne utječe na prava trećih osoba za naknadu štete od počinitelja prekršaja.

Članak 246.
(oduzimanje robe)

(1) Roba ili prijevozno ili prijenosno sredstvo može se oduzeti i kada se postupak protiv počinitelja prekršaja obustavlja zbog toga što je u vrijeme počinjenja prekršaja bio maloljetan.

(2) Roba ili prijevozno ili prijenosno sredstvo kojim je prekršaj počinjen može se oduzeti i kad se protiv počinitelja prekršaja ne može voditi prekršajni postupak zbog toga što je nepoznat ili nedostupan nadležnom tijelu ili zbog postojanja drugih zakonskih smetnji, osim u slučaju nastupanja apsolutne zastare.

Članak 247.

(postupanje kada roba koja se mora oduzeti nije pronađena)

(1) Ako se roba za koju je propisano oduzimanje ne pronađe, carinarnica mora od počinitelja prekršaja naplatiti njezinu carinsku vrijednost i provesti postupak naplate uvozne carine u skladu s propisima o nastanku carinskoga duga.

(2) Smatrat će se da roba nije pronađena ako se iz bilo kojih razloga ne može oduzeti od počinitelja prekršaja ili od njezina posjednika.

(3) Za vrijednost nepronađene robe i carinskoga duga počinitelji prekršaja odgovaraju solidarno.

Članak 248.

Brisan NN 140/05

Članak 249.

(postupak do okončanja prekršajnog postupka za robu za koju je propisano oduzimanje)

(1) Roba koja je predmet carinskoga prekršaja za koji je propisano oduzimanje robe zadržat će se pod carinskim nadzorom do okončanja prekršajnog postupka.

(2) Carinarnica može u opravdanim slučajevima uz polaganje jamstva u visini vrijednosti robe zadržanu robu ostaviti kod dotične osobe, uz upozorenje da robu ne smije upotrijebiti, prodati ili na drugi način raspolagati njome.

(3) Prilikom zadržavanja robe sastavlja se zapisnik koji između ostalog sadržava iscrpan opis robe. Primjerak tog zapisnika s potvrdom o primitku predmetne robe carinarnica će uručiti osobi koja je predala robu, odnosno od koje je roba preuzeta.

(4) Carinarnica može do okončanja carinskoga postupka također zadržati robu koja nije navedena u stavku 1. ovoga članka ako postoji opravdana sumnja da je roba bila upotrijebljena ili namijenjena za izvršenje prekršaja, odnosno da je nabavljena carinskim prekršajem ili da je dobivena u zamjenu za robu nabavljenu carinskim prekršajem.

(5) Ako zadržavanje robe nije više potrebno radi daljnjega postupka, robu treba vratiti osobi od koje je bila oduzeta.

(6) Carinarnica može zadržati robu sukladno stavku 1. i stavku 4. ovog članka bez obzira na prava trećih osoba.

Članak 250.
(relativna i apsolutna zastara carinskog prekršaja)

(1) Postupak za carinski prekršaj ne može se pokrenuti kad proteknu tri godine od dana počinjenja prekršaja.

(2) Zastara se prekida svakom postupovnom radnjom nadležnog tijela koja se poduzima radi prekršajnog progona počinitelja zbog počinjenog prekršaja.

(3) Nakon svakog prekida zastara počinje ponovno teći.

(4) Postupak za carinski prekršaj ne može se pokrenuti niti dalje voditi nakon isteka šest godina od dana kada je prekršaj počinjen.

Članak 251.
(vraćanje oduzete robe)

(1) Za robu koja je oduzeta pravomoćnom odlukom carinskog ili pravosudnog tijela carinarnica može na zahtjev vlasnika robe ili počinitelja prekršaja u opravdanim slučajevima vlasniku robe ili počinitelju prekršaja dopustiti otkup, sukladno odredbama ovoga Zakona i propisima donesenim na osnovi ovoga Zakona.

Članak 252.
(uplata kazne i vrijednosti oduzete robe u ratama)

(1) Vijeće za prekršaje koje vodi prekršajni postupak u prvome stupnju prilikom izricanja novčane kazne može u opravdanim slučajevima dopustiti da se izrečena novčana kazna uplaćuje u ratama, ali rok otplate ne može biti dulji od jedne godine.

Članak 253.
(prihod od prodaje oduzete robe)

(1) Naplaćene svote novčanih kazna i svote dobivene prodajom oduzete robe ili svote naplaćene na ime vrijednosti takve robe nakon odbitka troškova prihod su državnog proračuna.

IX. PRODAJA ROBE

Članak 254.
(roba koja se izlaže prodaji)

(1) Roba oduzeta u prekršajnome postupku i roba koju je carinarnica može oduzeti odnosno prodati prema drugim odredbama ovog zakona izložiti će se prodaji.

(2) Životinje, hranu i drugu lako pokvarljivu robu iz stavka 1. ovoga članka carinarnica može odmah i neposredno prodati.

(3) Vlada Republike Hrvatske propisat će uvjete i postupak prikupljanja, čuvanja i prodaje oduzete robe iz stavka 1. i 2. ovoga članka kao i strane robe koja je sukladno carinskim propisima ustupljena u korist države.

Članak 255.

(postupanje kada se roba ne može prodati)

(1) Ako se roba iz članka 254. ovoga Zakona ne može prodati, odnosno upotrijebiti zbog zdravstvenih, veterinarskih, fitopatoloških, sigurnosnih ili drugih razloga propisanih posebnim propisima, carinarnica će njome raspolagati, odnosno pitanje te robe riješiti sukladno posebnim propisima.

Članak 256.

(raspoređivanje sredstava ostvarenih prodajom)

(1) Sredstva ostvarena prodajom robe moraju se najprije rasporediti tako da se naplati carina, porezi i druga davanja koja se obračunavaju prilikom uvoza robe, zatim troškovi postupka, pa troškovi smještaja, te novčane kazne izrečene sukladno carinskim propisima. Ostatak sredstava prihod je državnoga proračuna.

Članak 257.

(besplatno ustupanje i drugi načini raspolaganja robom)

(1) Osim prodaje, roba iz članka 254. ovoga Zakona može se besplatno ustupiti ili se s njom može raspolagati na drugi način uz uvjete i na način koje propiše Vlada Republike Hrvatske.

X. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 258.

(carinske povlastice)

(1) Prava iz rješenja i drugih upravnih akata u svezi s oslobađanjem od plaćanja carine ili drugih carinskih povlastica koje su donijela mjerodavna tijela, a nisu ili nisu u cijelosti iskorištena do dana početka primjene ovoga Zakona, mogu se iskoristiti u rokovima naznačenim u tim aktima.

(2) Ako je za robu uvezenu uz carinsku povlasticu prema propisima koji danom početka primjene ovoga Zakona prestaju važiti bila za određeno razdoblje predviđena zabrana otuđenja, davanja drugomu na uporabu ili uporaba robe u druge svrhe, a ne u one zbog kojih je carinska povlastica odobrena, odgovarajuće odredbe tih propisa koje se odnose na razdoblje zabrane raspolaganja, primjenjuju se i nakon početka primjene ovoga Zakona pa do isteka tim propisima utvrđenog razdoblja zabrane otuđenja, davanja na uporabu ili uporabe robe u druge svrhe. Carina će se obračunati sukladno članku 187. ovoga Zakona.

Članak 259.

(vođenje upravnog postupka)

(1) Upravni postupci koji su započeti prije početka primjene ovoga Zakona okončat će se po propisima koji su vrijedili do početka primjene ovoga Zakona.

Članak 260.

(prekršajni postupci)

(1) Svi prekršajni postupci koji su započeti prije početka primjene ovoga Zakona okončat će se po odredbama ovoga Zakona ako je to povoljnije za počinitelja prekršaja.

(2) Svi prekršajni postupci koji su započeti prije početka primjene ovoga Zakona za prekršajna djela koja nisu propisana ovim Zakonom obustavit će se.

Članak 261.
(privremeni uvoz robe)

(1) Za robu koja je bila privremeno uvezena prije početka primjene ovoga Zakona i za koju postoji obveza plaćanja carine sukladno članku 291. prijašnjeg zakona carina će se obračunati i platiti prema propisima koji su važili do dana početka primjene ovoga Zakona.

Članak 262.
(skladišta)

(1) Carinska skladišta, željezničkocarinska skladišta, carinska smjestišta, konsignacijska skladišta, specijalizirana skladišta strane robe i robe domaće proizvodnje te centralna skladišta osnovana prema propisima koji danom početka primjene ovoga Zakona prestaju važiti nastavljaju poslovanje kao carinska skladišta prema odredbama ovoga Zakona, uz uvjet da posjednik skladišta u roku od šest mjeseci od dana početka primjene ovoga Zakona ishodi rješenje o osnivanju i poslovanju carinskog skladišta prema ovomu Zakonu.

(2) Zahtjev za otvaranje carinskog skladišta prema ovomu Zakonu može se podnijeti i prije dana početka primjene ovoga Zakona, s tim da se rješenje ovlaštene carinarnice primjenjuje od dana početka primjene ovoga Zakona.

(3) Ako posjednik skladišta ne ishodi rješenje carinarnice iz stavka 1. ovoga članka, odnosno ako carinarnica utvrdi da posjednik ne ispunjava ovim Zakonom propisane uvjete za osnivanje i vođenje poslovanja carinskog skladišta, ovlaštena carinarnica donijet će rješenje o prestanku poslovanja carinskog i drugih skladišta iz stavka 1. ovoga članka.

Članak 263.
(provedbeni propisi - donošenje)

(1) Propisi za provedbu ovoga Zakona donijet će se u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

(2) Do stupanja na snagu propisa iz stavka 1. ovoga članka odgovarajući se primjenjuju propisi doneseni na temelju zakona koji danom početka primjene ovoga Zakona prestaju važiti.

Članak 264.
(propisi koji prestaju važiti)

(1) Danom početka primjene ovoga Zakona prestaje važiti:

1. Carinski zakon ("Narodne novine", br. 53A/91., 33/92., 106/93., 92/94. i 62/99.),

2. u Zakonu o slobodnim zonama ("Narodne novine", br. 44/96), članci 27.-32., te 34. i 35.,

3. u Zakonu o područjima posebne državne skrbi ("Narodne novine", br. 44/96 i 57/96) članak 17., te

4. u Zakonu o vatrogastvu ("Narodne novine", br. 58/96 i 87/96) članak 40a.

(2) Danom početka primjene ovoga Zakona u Zakonu o obrani ("Narodne novine", br. 74/93 i 57/96) u članku 182. stavak 2. riječ: "carine" briše se.

Članak 265.
(početak primjene)

(1) Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u "Narodnim novinama" i primjenjuje se od 1. siječnja 2000.

(2) Iznimno, odredbe poglavlja 3. Vrijednost robe u carinske svrhe (članci 29. - 48.), te druge odredbe ovog Zakona u dijelu potrebitom za njihovu primjenu, primjenjuju se od 1. listopada 1999. godine.

NN 140/05

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, a primjenjuje se od 1. siječnja 2006. godine, s tim da se:

– odredbe članka 103. do 106., članka 106.a stavka 1. i 2., članka 107. do 109., kao i odredbe članka 192. do 203. ovoga Zakona, u dijelu što se odnosi na provozni postupak, primjenjuju do dana stupanja na snagu Zakona o potvrđivanju Konvencije o zajedničkom provoznom postupku od 20. svibnja 1987. godine i Konvencije o pojednostavnjenju formalnosti u robnom prometu od 20. svibnja 1987. godine, odnosno do dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

– od dana stupanja na snagu Zakona o potvrđivanju Konvencije o zajedničkom provoznom postupku od 20. svibnja 1987. godine i Konvencije o pojednostavnjenju formalnosti u robnom prometu od 20. svibnja 1987. godine, odnosno od dana pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji, prestaju primjenjivati važeće odredbe iz stavka 1. ovoga članka, a počinju se primjenjivati odredbe članka 106.a stavka 3. i 4., članka 108. stavka 2. i 3. i članka 219. stavka 5. i 6. ovoga Zakona, te odredbe Konvencije o zajedničkom provoznom postupku od 20. svibnja 1987. godine i Konvencije o pojednostavnjenju formalnosti u robnom prometu od 20. svibnja 1987. godine kao i odredbe ostalih carinskih propisa Europske unije u dijelu što se odnosi na provozni postupak.